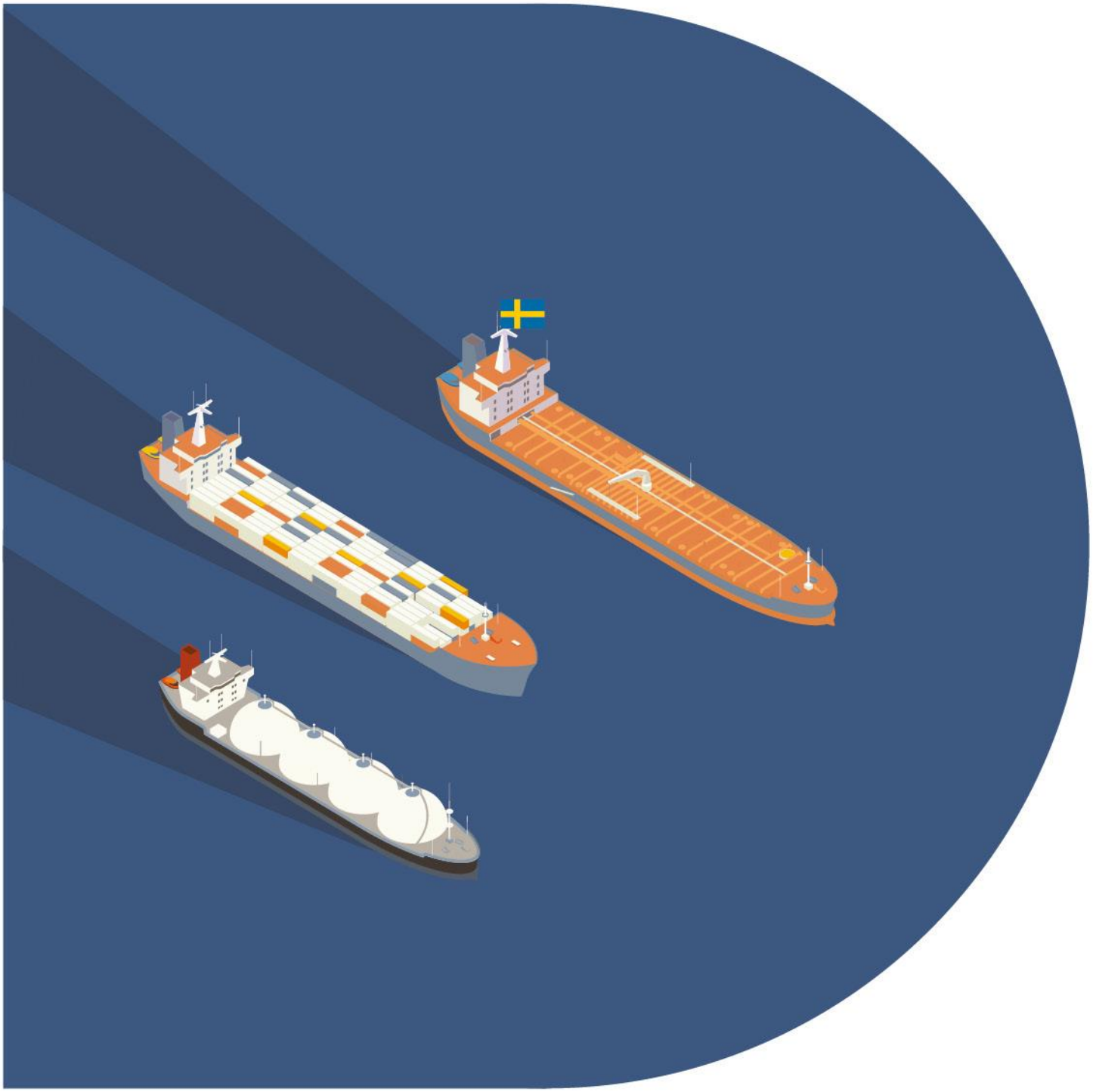
Nordisk Sjöförsäkringsplan av 2013

Version 2027

Översättning från engelska till svenska

© The Nordic Association of Marine Insurers (Cefor), 2026
All rights reserved.
Översättning till svenska: Sophie Ström, Deputy Product Associate, The Swedish Club
Johan Kahlmeter, Chief Claims Officer, The Swedish Club
Layout and production: Færd AS
ISBN 978-82-93262-45-9

Förord

Nordisk Sjöförsäkringsplan av 2013, Version 2027

Grunden för den Nordiska Sjöförsäkringsplanen av 2013 är överenskommelsen från den 3:e november 2010 (senast ändrat 8. maj 2024) mellan:

The Nordic Association of Marine Insurers (Cefor)
och
Danske Rederier,
Rederierna i Finland,
Norges Rederiforbund, samt
Svensk Sjöfart.

Överenskommelsen bekräftar att detta dokument ska benämnas “The Nordic Marine Insurance Plan of 2013” (härefter “Planen”).

Överenskommelsen etablerade en permanent Stående Revisionskommitté (SRC) med ändamål att sammanställa Planen. Överenskommelsens parter kan föreslå förändringar till Planen. Om medlemmarna accepterar att förändringar ska göras, så ska SRC ge ett utkast till förändringar till texten i Planen och kommentarerna på engelska.

Följande medlemmar utsågs till SRC för Version 2027:

Ordförande
Trine-Lise Wilhelmsen, Professor, LL.D, Scandinavian Institute of Maritime Law

Medordförande
Birgitte Hagland, Professor, LL.D, Scandinavian Institute of Maritime Law

Sekreterare
Maria Linn Riis, Doctoral Research Fellow, Scandinavian Institute of Maritime Law

The Nordic Association of Marine Insurers (Cefor)
Sveinung Måkestad, Vice President, Gard
Roar Sanden, Legal Director, Norwegian Hull Club
Magne Andersen, Attorney-at-Law, Nordisk Skibsrederforening
Anders Hovelsrud, Chief Underwriting Officer, The Norwegian Shipowners' Mutual War Risks Insurance Association
Hanne Rydelsborg, Senior Claims Executive, Gard
Ronny Hindersson, Senior Claims Adviser, Alandia
Johan Kahlmeter, Director Claims, The Swedish Club
Jørgen Russwurm, Assistant Vice President, Head of Casualty, Skuld

Nordiska Rederiforbund
Marthe Romskoug, Managing Director, Wilhelmsen Insurance Services AS
Thomas Aa. Rasmussen, Attorney-at-Law, Norwegian Shipowners' Association
Leif R. Rosenkrantz, Director Insurances & Marine Digitalization, Color Line AS
Anne Mentz Hansen, Senior Claims Manager, TORM A/S
Selina Tvenge, Marine & Aviation Underwriter, A.P. Møller-Maersk A/S
Jörgen Sköld, Chairman of the Board, Svenska Orientlinjen – ersattes av Örjan Karlsson, Marine Insurance Manager, Stena Rederi
Mikael Livijn, Head of Legal, Environment & Business Management, Wallenius Marine AB
Suvi Niemivuo, Head of Legal, Insurance and Claims, Finnlines

Nordiska dispaschörer
Bjørn Slaatten, Average Adjuster

Dessutom deltog Eivind Killengreen, suppleant i SRC för rederiföreningarna, i revisionsarbetet.

Fokus i revisionen har varit på hållbarhet. Både Cefor och rederiföreningarna i de nordiska länderna stöttar FN:s mål för hållbar utveckling.

Utan att förändra den grundläggande riskfördelningen mellan försäkringsgivaren och den försäkrade enligt Planen möjliggör ändringarna att miljömässiga, sociala och bolagsstyrningsrelaterade aspekter (ESG) särskilt kan beaktas i vissa angivna situationer. Avsikten är att Planen även fortsättningsvis ska främja lösningar som är kommersiellt rimliga och rättsligt hållbara, samtidigt som hänsyn tas till miljöaspekter och socialt ansvarstagande. Detta har lett till att följande ESG-relaterade ändringar har införlivats i Planen Version 2027: § 5-19, § 12-1, § 12-12/18-29, § 12-13/18-30, § 12-14, § 16-9 och § 16-12.

Planen fortsätter att vara under kontinuerlig översyn och det är parterna till Nordiska Planen-överenskommelsens intention att finna ytterligare vägar för att bidra till en mer hållbar framtid.

Det skall anses vara planens anda att parterna till försäkringsavtalet strävar efter att finna mer ESG-vänliga lösningar att operera samt att justera krav under denna plan.

SRC beslöt att förändringar till text i Planen och i kommentarerna i förhållande till Nordisk Sjöförsäkringsplan av 2013, Version 2023 ska framhävas i förordet.

SRC har tillämpat följande ändringar för infogande i Planens Version 2027:

(1) § 1-1: Ett nytt stycke 1 har införts i paragraf 1-1 för att förklara förhållandet mellan Planen och kommentaren. Ändringen tydliggör att kommentaren till paragraferna ska anses utgöra en integrerad del av försäkringsavtalet.

(2) § 1-4A: Paragrafen har ändrats så att den endast reglerar tillämplig lag. Val av domstol som tvistlösningsmekanism regleras nu i en ny paragraf 1-4C. Rubriken till paragraf 1-4A har justerats i enlighet därmed. I stycke 1 reglera tillämplig lag för försäkringsavtal som tecknats enligt Planen och där huvudförsäkringsgivare är nordisk. I stycke 2 har ett tillägg gjorts till lagvalsregeln för försäkringar där huvudförsäkringsgivaren inte är nordisk. Om parterna har kommit överens om skiljeförfarande eller domstolsprövning i ett annat nordiskt land ska lagen i det landet tillämpas. Ändringarna i paragraf 1-4A har förklarats närmare i kommentaren. Därutöver, har förklaringar för förhållandet mellan den Nordiska Planen och tillämplig bakgrundsrätt samt den metodik som används vid tolkning och tillämpning av Planen inkorporerats i kommentaren, inklusive tillämpningen av de nordiska försäkringsavtalslagarna (Insurance Contract Acts, ICA).

(3) § 1-4B: Ändringar har genomförts för att göra NOMA-skiljeförfarande till den avtalade standardmekanismen för tvistlösning enligt Planen. Reglerna om lagval har strukits och regleras nu i paragraf 1-4A. Hänvisningen till NOMA Best Practice Guidelines har tagits bort eftersom nyligen genomförda ändringar i NOMA:s skiljedomsregler reglerar användningen av dessa riktlinjer. Någon materiell ändring har inte varit avsedd. Ett nytt stycke 4 anger att engelska är standardspråk för skiljeförfarandet. Ett nytt stycke 5 har införts för att reglera konsolidering av flera tvister till ett och samma skiljeförfarande.

(4) Ny § 1-4C: En ny paragraf 1-4C har införts för att reglera val av domstol som tvistlösningsmekanism. Parterna kan skriftligen avtala att tvister ska hänskjutas till domstol enligt paragraf 1-4C eller utforma särskilda lösningar för det aktuella försäkringsavtalet i stället för skiljeförfarande enligt paragraf 1-4B. Ett nytt stycke 3

reglerar forum för tvisten när det finns en icke-nordisk huvudförsäkringsgivare. Därutöver har vissa språkliga ändringar genomförts.

(5) § 1-5: Hänvisningen till paragraf 5-4 i stycke 4 har strukits till följd av ändringar i paragraf 5-4.

(6) § 2-17: Rubriken har ändrats för att bättre överensstämma med paragrafens ordalydelse. I stycke 1 har ”risken för” någon sanktion lagts till i begränsningen i paragraf 2–17 för att motsvara återförsäkringsvillkor. Vidare har ändringar gjorts i stycke 2 för att uppsägningen ska få omedelbar verkan efter skriftligt meddelande. Ändringen har genomförts för att vara förenlig med de sanktionsregelverk som är tillämpliga på parterna. Ett nytt stycke 3 har införts för att även ge den försäkrade rätt att säga upp försäkringsavtalet när en försäkringsgivare ”utpekas, listas eller på annat sätt blir föremål för frysning av tillgångar eller liknande restriktiva åtgärder” enligt tillämpliga sanktionsregelverk. Förklaringar till ändringarna har lagts till i kommentaren. Därutöver har en allmän översyn genomförts av kommentaren.

(7) Ny § 2-18: En ny ”Know Your Customer”- paragraf har införts som paragraf 2–18 som svar på de fortlöpande ökade kraven på försäkringsgivare att genomföra kundkännedomsåtgärder relaterade till regler om bekämpning av penningtvätt, motverkande av finansiering av terrorism samt sanktionslagstiftning och regelverk som är tillämpliga på försäkringsgivaren och/eller dess återförsäkrare.

(8) § 3-19: Paragraf 3–19 har strukits. Bestämmelsen var föråldrad och var sannolikt avsedd att omfatta ingripanden som liknade rekvisition, där omhändertagandet från början var avsett att vara tillfälligt, det vill säga att fartyget togs i anspråk för användning av en statsmakt. Planen använder inte begreppet ”beslagtagande” i sin beskrivning av de faror som anges i paragraferna 2–8 och 2–9.

(9) § 4-21: Rubriken har reviderats för att bättre återspegla paragrafens innehåll. Formuleringen ”genom utbetalning av försäkringssumman” har strukits. Kommentaren har förlängts i förtydligande syfte.

(10) §§ 5-4, 5-7, 17-2(2), 20-2 och 21-2: ”en månad” har ändrats till ”30 dagar” i förtydligande syfte.

(11) § 5-4: I stycke 1 har förtydliganden gjorts avseende situationer med oreparerad skada. I stycke 3 har ändringar gjorts av beräkningen avränta. Beräkningen kommer nu endast att vara ”fastställd” för ett år i taget, vilket kräver en översyn varje kalenderår.

(12) § 5-5: En ändring har gjorts i stycke 1 till följd av ändringen i paragraf 1-4B om skiljeförfarande som standardmekanism för tvistlösning. Motsvarande ändringar har gjorts i kommentaren. Undantaget för finska och svenska tvister i stycke 4 har strukits till följd av förändringar i finsk lagstiftning avseende den finska dispaschören, men även eftersom hänvisningen till dispaschör enligt svensk lag och svensk jurisdiktion ansågs felaktig och missvisande.

(13) § 5-19: Ett nytt stycke 3 har införts för att reglera den situation där försäkringsgivaren övertar det försäkrade objektet och avser att återvinna eller på annat sätt avyttra det. Ändringen klargör att försäkringsgivaren måste säkerställa efterlevnad av tillämplig tvingande lagstiftning om återvinning och avyttring, inklusive Hongkongkonventionen om säker och miljöriktig fartygsåtervinning, Baselkonventionen och, där tillämpligt, EU:s fartygsåtervinningsförordning. Den försäkrade ska på begäran och mot skälig ersättning från försäkringsgivaren tillhandahålla tillgänglig dokumentation av betydelse för återvinningen samt bistå med samarbete, inklusive förteckningen över farliga material och relevanta certifikat.

(14) § 5-24: Rubriken har reviderats för att bättre återspegla paragrafens innehåll, och ordet ”fristen” har ersatts med ordet ”preskription”. Stycke 2 har ändrats för att förtydliga preskription inom ansvarsförsäkring, och kommentaren har omstrukturerats för att förbättra tydligheten. Stycke 3 har omarbetats för ökad tydlighet, men utan några materiella ändringar.

(15) § 5-25: Paragraf 5-25 har strukits, främst till följd av ändringar i finsk lagstiftning avseende den finska dispaschören, såsom förklaras i kommentaren till stycke 4 i paragraf 5-5. Därutöver har bestämmelserna om preskriptionstid och förfarandet för hantering av slutlig reglering (försäkringsbeslutet) strukits från Planen. Dessa regler återfinns i den finska försäkringsavtalslagen (543/1994), som gäller som bakgrundsrätt när försäkringsavtalet regleras av finsk rätt och inget annat har avtalats i försäkringsavtalet. Det finns därför inget behov av att inkludera de regler som behandlas i paragraf 5-25 i Planen.

(16) § 7-2: Ändringar har gjorts i stycke 1, andra meningen, för att förtydliga att panthavarens ställning inte är bättre än den försäkringstagarens som tecknat försäkringen när det gäller upphörande av krigsförsäkring, liksom i andra situationer där försäkringen automatiskt upphör eller suspenderas, jfr paragraferna 2-17, 3-14, 3-15 eller 15-9, 3-17, 3-21 och kapitel 15 avsnitt 2.

(17) Ny § 7-5: Bestämmelserna om panthavares självständiga medförsäkring har flyttats från paragraf 8-7 till en ny paragraf 7-5. Syftet med ändringen är att samla samtliga

rättigheter kopplade till panthavarens försäkring i kapitel 7, och några materiella ändringar i förhållande till tidigare ordning har inte varit avsedda.

(18) § 8-7: Paragrafen har ändrats genom att bestämmelserna om panthavares självständiga medförsäkring har flyttats till den nya paragraf 7-5. Syftet med ändringen är att samla rättigheterna avseende panthavarens försäkring i kapitel 7, och några materiella ändringar i förhållande till tidigare ordning har inte varit avsedda. Rubriken har uppdaterats för att överensstämma med ändringen. Vissa logiska justeringar har även gjorts i själva texten.

(19) § 9-1: I stycke 2 har ordet ”andra” i definitionen av ”medförsäkringsgivare” strukits för att förtydliga att den rättsliga ställningen för huvudförsäkringsgivaren, såsom definierad i stycke 1, är densamma.

(20) § 9-7: Ett nytt stycke 4 har införts för att reglera huvudförsäkringsgivarens rätt att begära säkerhet från medförsäkringsgivaren för dennes proportionella andel av ansvaret. Ändringen har utvecklats i kommentaren. Därutöver har en allmän uppdatering av kommentaren till denna bestämmelse genomförts.

(21) § 11-3: En tredje mening har lagts till i stycke 2 för att ange att fartyget under alla omständigheter får dömas ut om kostnaden för att reparera fartyget uppgår till minst 100 % av försäkringsvärdet. Ändringen har genomförts för att minska risken för att fluktuerande fartygsvärden leder till situationer där reparationskostnaderna överstiger 80 % av försäkringsvärdet, men där fartyget ändå inte uppfyller kraven för kondemnation enligt stycke 2 första meningen.

(22) § 11-9: Stycke 2 har ändrats genom att uttrycket ”utbetalats” har ersatts. Syftet med ändringen var att förtydliga tidpunkten för försäkringsgivarens ansvar. Uttrycket ”utbetalats” i stycke 2 har ersatts, och försäkringsgivarens ansvar enligt kapitel 13 gäller nu fram till ” förfallodagen efter utfärdandet av regleringen avseende totalförlusten” eller senast två år efter försäkringsperiodens utgång. Kommentaren har ändrats i enlighet därmed. Därutöver har mindre justeringar gjorts i kommentaren.

(23) § 12-12: Paragrafen har ändrats genom att det tilläggsbelopp som är tillgängligt när den försäkrades val av varv minskar bränsleförbrukningen och de motsvarande CO_2-utsläppen under förflyttningen har höjts. Ändringen bygger vidare på det incitament som infördes i Version 2023 och höjer det maximala tillgängliga beloppet från 40 USD till 90 USD per ton sparade CO_2-utsläpp.

(24) § 12-14: Ett nytt stycke 2 har införts för frivilligt ESG-relaterat arbete som utförs under en haverireparation. Sådant arbete ska inte ingå i underlaget för fördelning av gemensamma kostnader, förutsatt att arbetet är frivilligt och mätbart eller på annat sätt kan påvisas samt går utöver lagstadgade eller klassrelaterade krav som gäller vid reparationstidens början. Arbetet får dessutom inte vid den tidpunkten rimligen förväntas bli obligatoriskt inom de kommande tolv månaderna. Kostnader som uteslutande hänför sig till sådant ESG-relaterat arbete ska bäras av den försäkrade.

(25) § 14-3: En mening har lagts till i stycke 1 med en hänvisning till kapitel 11. En allmän översyn av kommentaren har också genomförts med mindre ändringar.

(26) Kapitel 15, avsnitt 1: Rubriken till avsnitt 1 har ändrats till ”Allmänna regler om försäkringens omfattning”.

(27) Kapitel 15, avsnitt 5/Kapitel 18, avsnitt 5-5: Avsnitt 5/avsnitt 5-5 har strukits eftersom det inte finns några särskilda bestämmelser om skada enligt kapitel 15/kapitel 18 avsnitt 5. Skada regleras därmed fullt ut av kapitel 12/kapitel 18 avsnitt 2–3.

(28) §§ 15-1/18-59: Stycke 2 är struken till följd av att paragraf 3-19 har strukits.

(29) §§ 15-2/18-60: Ändringar har gjorts till följd av att kapitel 15, avsnitt 5/kapitel 18, avsnitt 5-5 har strukits.

(30) §§ 15-8/18-66: Paragraferna har ändrats för att bättre anpassas till den engelska krigsförsäkringsmarknadens synsätt. För det första genom införandet av en uppsägningstid om 72 timmar när omständigheterna involverar någon av staterna i paragraf 15-5 (krig mellan stormakter). För det andra genom ändring av tidpunkten för när uppsägningstiden börjar löpa, och för det tredje genom att krigsförsäkringen automatiskt återinträder om den sagts upp enbart i syfte att ändra de uppräknade områdena i paragraferna 15-9/18-67.

(31) §§ 15-9/18-67: Paragraferna har ändrats så att de ersätter paragraf 3-15 i stället för att komplettera paragraf 3-15. En materiell ändring är att utgångspunkten nu är att de angivna områdena ska anses vara exkluderade om de inte uttryckligen anges som villkorade områden. Dessutom har den tidigare maximala självrisken om 200 000 USD för ett krav som uppkommer i ett villkorat område utan att resan har anmälts till försäkringsgivaren strukits.

(32) §§ 15-11/18-69: Ordalydelsen har gjorts mer konsekvent genom att kravet på totalförlust kopplas till att den försäkrade ”berövas användningen av fartyget”. Vidare

har de omfattade riskerna i avsnittet gällande totalförlust förtydligats och utvidgats genom att skyddet för totalförlust knyts till de relevanta enskilda punkterna i paragraf 2-9 första stycket, särskilt hänvisningen till punkt (c).

(33) §§ 15-12/18-70: Ordalydelsen förtydligar nu att klausulen om blockering och instängning gäller för alla krigsrisker enligt paragraf 2-9 och att fartyget måste vara förhindrat att lämna platsen under en ”sammanhängande period” om tolv månader. Kommentaren har skrivits om bland annat för att bättre förklara vad som utgör blockering, det vill säga hinder av fysisk natur samt icke-fysiska hinder där hotnivån mot fartyget är av sådan karaktär att den förhindrar fartyget från att lämna platsen. Uttrycket ”hamn eller liknande begränsat område” har också förklarats närmare.

(34) §§ 15-13/18-71: Stycke 1 har ändrats redaktionellt för att vara förenliga med paragraferna 15-4 och 15-18.

(35) §§ 15-14/18-72: Paragraferna har strukits. De särskilda bestämmelser som reglerade förhållandet mellan kaskoförsäkringen och skada ska nu regleras av de allmänna bestämmelserna i kapitel 12 och kapitel 16.

(36) §§ 15-15/18-73: Paragraferna har strukits. Bestämmelsen var föråldrad och hade sannolikt samband med de situationer som omfattades av paragraf 3-19, trots att paragraferna 15-15/18-73 saknade det uttryckliga kravet att beslaget skulle vara ”tillfälligt”.

(37) §§ 15-16/18-74: Stycke 2 har strukits. Detta stycke omfattas nu av den nya paragrafen 15-17 stycke 3 punkt (e).

(38) §§ 15-17/18-75: De tidigare paragraferna har strukits som föråldrade och har ersatts av paragrafer som motsvarar paragraf 16-1, nu omarbetade för att särskilt hänvisa till krigsrisker. Ett nytt stycke 3 punkt (e) har utformats för att förtydliga omfattningen av tidsförlustförsäkringen när fartyget förhindras att lämna en hamn eller ett liknande begränsat område utan att något fysiskt hinder föreligger, det vill säga de risker som anges i paragraf 2-9 stycke 1 punkterna (a) och (b). Som utgångspunkt hänvisar kommentaren till motsvarande bestämmelse i paragraf 16-1 men innehåller nu även kommentarer om de särskilda frågor som avser krigsrisker.

(39) §§15-18/18-76: En materiell ändring har gjorts genom att stycke 2 har strukits.

(40) §§ 15-19/18-77: Paragraferna har strukits som en följd av ändringen i paragraferna 15-14/18-72. Val av reparationsverkstad/reparatör ska nu regleras av den allmänna bestämmelsen i paragraferna 16-9/18-51.

(41) § 16-12: Paragrafen har ändrats för att säkerställa överensstämmelse med den nya behandlingen av ESG-relaterat arbete enligt paragraf 12-14. Frivilligt ESG-relaterat arbete, såsom förklaras i paragraf 12-14 stycke 2, undantas från de kategorier av redarens arbeten som annars skulle ingå i underlaget för fördelning av gemensam reparationstid under tidsförlustförsäkringen. Syftet är att säkerställa att frivilliga ESG-relaterade förbättringar behandlas konsekvent i förhållande till såväl fördelning av gemensamma kostnader som fördelning av gemensam reparationstid.

(42) § 16-14: Rubriken har ändrats från ”Reparationer …” till ”Tidsförlust …” för att anpassa rubriken till paragrafens ordalydelse.

(43) § 17-1 och § 20-1: Dessa paragrafer har ändrats till följd av ändringen av skiljeförfarandets språk i paragraf 1-4B. Det ansågs mer ändamålsenligt att utgångspunkten för en tvist enligt kapitel 17 och 20 är det officiella språket på platsen för skiljeförfarandet.

(44) § 18-1, stycke (e), punkt (2): Bestämmelsen har ändrats redaktionellt för att överensstämma med kommentaren, som redan anger att ”före förflyttningen ska den försäkrade upprätta en förflyttningsplan som ska godkännas av huvudförsäkringsgivaren”.

(45) § 18-3, stycke (a), punkt (3): Ordalydelsen i stycke (a), punkt (3) har ändrats från ”utgör” till ”inte ska överstiga”.

(46) § 18-29, stycke 2: Uttrycket ”reparationsverkstad” har ersatts med ”reparatör”. Anledningen är att det för mobila offshoreenheter (MOUer) normalt anlitas olika entreprenörer för reparationer som inte enkelt kan definieras som en verkstad. Därutöver har det maximala tillgängliga beloppet höjts från 40 USD till 90 USD per ton sparade CO_2-utsläpp i överensstämmelse med paragraf 12-12.

(47) § 19-9: Uppräkningen av ”komponenter, utrustning och material” ansågs onödig och har ersatts med ”föremål”.

(48) § 19-14: I linje med ändringen i paragraf 19-9 har ”komponenter etc.” ersatts med formuleringen ”föremål som tillverkats eller anskaffats för det försäkrade objektet enligt paragraf 19-9”.

(49) § 21-11: Paragrafen har ändrats för att göra ordalydelsen mer förenlig med den terminologi som används av International Group of P&I Clubs. Vidare har kommentaren ändrats genom att närmare utveckla effekten av Nairobikonventionen om borttagning av vrak. En del av kommentaren som begränsade avlägsnande av förlorad last har också strukits.

I samband med ovan nämnda ändringar har även ändringar gjorts i kommentaren till respektive paragraf. Motsvarande ändringar har också gjorts i kommentaren till andra paragrafer där dessa ändringar nämns.

Vidare har ändringar gjorts på flera ställen i kommentaren till paragrafer som inte har ändrats, och där SRC har funnit att den tidigare kommentaren var opraktisk, missvisande eller kunde missförstås. Detta gäller följande bestämmelser:

(1) Del 1, kapitel 1, allmänt: Historiken har strukits eftersom ändringarna framgår av både kommentaren och av förordet till Version 2027.

(2) § 2-8: Kommentaren har uppdaterats för att lyfta fram det skydd som gen enligt paragraf 2-9 stycke 1 punkt (c) och punkt (d), jfr. även ändringen i paragraf 15-11. Därutöver har delar av historiken strukits.

(3) § 2-9: Kommentaren har uppdaterats för att återspegla skiljedomen Heroic Idun från den 5 augusti 2025 och för att lyfta fram det skydd som ges enligt paragraf 2-9 punkt (c), jfr. även ändringen i paragraf 15-11. Vidare har kommentaren till paragraf 2-9 stycke 1 punkt (e), som av misstag ströks år 2019, återinförts. Vissa delar av historiken i kommentaren har också strukits.

(4) § 2-11: Ett nytt exempel 5 har införts i kommentaren. Exemplet ger vägledning om hur skador på beläggningar och färgsystem ska fördelas mellan försäkringsår, med fokus på när risken inträffade och hur den relevanta ”delen” ska identifieras. Den klargör att om punktreparationer hade varit tillräckliga vid en tidigare försäkringsperiods utgång, ska endast de beräknade kostnaderna för sådana reparationer hänföras till det året, medan senare försämringar som kräver ytterligare reparation eller fullständig ommålning ska hänföras till det senare försäkringsåret. Exemplet kopplar också detta synsätt till paragraf 2-11 samt paragraferna 12-3 och 12-4, vilket resulterar i en konsekvent och tekniskt välgrundad fördelningsmetod.

(5) § 3-15: Ett stycke i kommentaren till paragraf 3-15 avseende paragraf 2-11 har strukits till följd av tidigare ändringar i paragraf 2-11. Frågor om orsakssamband regleras nu genom den nya lydelsen av paragraf 2-11 och dess kommentarer.

(6) § 4-5, stycke 2: Ändringar har gjorts i kommentaren för att förtydliga att definitionen av den försäkrades besiktningsman även omfattar superintendent. Därutöver har vissa språkliga ändringar gjorts.

(7) § 8-2, stycke 2: En ändring har gjorts för att korrigera en felaktig hänvisning till Planens lydelse i paragraf 8-2 stycke 2.

(8) § 9-9: Kommentaren har ändrats till följd av ändringarna i paragraferna 1-4B och 1-4C.

(9) § 10-1: Ändringar har gjorts avseende när försäkringen börjar gälla för ny utrustning och nya reservdelar. Ny utrustning eller nya reservdelar omfattas av fartygets kaskoförsäkring från det att de slutliga operationerna för att lasta föremålet ombord på fartyget påbörjas. Detta innebär en utvidgning jämfört med den tidigare tidpunkten då föremålet ”svängdes över relingen”.

(10) § 11-7: Kommentaren har ändrats redaktionellt som en del av de förtydliganden som gjorts i paragraferna 4-21 och 11-9.

(11) Kapitel 12: Inledningen till kapitel 12 har strukits eftersom den ansågs vara missvisande och hänvisade till de ändringar som gjordes år 2013.

(12) § 12-1: Kommentaren har ändrats för att förtydliga att kostnader för avlägsnande av marin påväxt kan anses utgöra en del av reparationskostnaderna om åtgärden föranleddes av haverireparationerna. Dessa kostnader betraktas som gemensamma kostnader som ska fördelas över kostnaderna för arbetena i enlighet med paragraf 12-14.

(13) § 12-3: Kommentaren har ändrats för att förtydliga att beläggning utgör en ”del”. Ändringarna har gjorts eftersom skador på tankbeläggningar och färgsystem väcker frågan om beläggningen ska betraktas som en separat ”del” eller som en del av det underliggande stålet. Enligt paragraferna 2-11, 12-3 och 12-4 ska definitionen av en ”del” baseras på en teknisk och ekonomisk bedömning, inklusive identifieringen av den ”naturliga reparationsenheten”. Kommentaren har ändrats för att klargöra att beläggningen anses utgöra en ”naturlig reparationsenhet” och därmed en separat ”del” från det underliggande stålet. Detta överensstämmer även med gängse skadereglerarpraxis.

(14) § 12-5: Mindre redaktionella ändringar har gjorts i kommentaren till stycke (a). Därutöver har kommentaren till stycke (e) ändrats för att uppnå mer tydlighet.

(15) § 12-13: Kommentaren har ändrats genom att införa en utökning av skyddet för förflyttningskostnader. Ytterligare miljörelaterade eller regulatoriska kostnader som uppkommer till följd av förflyttning till en reparationsverkstad kan ersättas som förflyttningskostnader när de är nödvändiga för att fartyget ska kunna återuppta sin sysselsättning. Sådana kostnader ska ingå i anbudsbeloppet enligt paragraf 12-12, medan kostnader som omfattas av paragraf 12-3 även fortsättningsvis är undantagna. I undantagsfall får huvudförsäkringsgivaren avvika från den normala fördelningen av förflyttningskostnader enligt paragraf 12-14 när en strikt tillämpning skulle vara uppenbart oproportionerlig.

(16) § 13-1: Kommentaren till paragraf 13-1 har uppdaterats för att förtydliga vissa aspekter av kaskoförsäkringsgivarens kollisionsansvar. Det anges nu uttryckligen att ansvar kan omfattas när fartyget kolliderar med egendom som tillhör den försäkrade, såsom en kaj eller brygga, som om egendomen hade tillhört tredje man. Kommentaren förtydligar vidare att kaskoförsäkringsgivarens ansvar efter ett haveri som ger rätt till ersättning för totalförlust upphör när ersättning har betalats ut eller när försäkringsgivaren enligt paragraf 4-21 har meddelat den försäkrade att försäkringssumman kommer att betalas ut. Slutligen har ny vägledning lagts till avseende stycke 2 punkt (h), med beaktande av skiljedomen APL Changi.

(17) Kapitel 15: En allmän introduktion till de ändringar som gjorts i kapitel 15 har lagts till i kommentaren.

(18) § 16-1: Kommentaren har ändrats för att förtydliga att om kaskoförsäkringen har tecknats på andra villkor än Planens, ska paragraf 12-18 (självrisk) ändå tillämpas.

(19) § 16-9: Kommentaren har ändrats så att beräkningen i stycke 3 överensstämmer med beräkningen av sparade CO_2-utsläpp i paragraf 12-12.

(20) § 19-12: Kommentaren innehöll föråldrade hänvisningar och dessa har ersatts med en hänvisning till det nya standardavtalet för skeppsbyggnad, ”SHIP25”, som antogs den 9 oktober 2025.

När ändringarna i kommentarerna gjordes så ströks även förklaringarna till den historiska utvecklingen av paragraferna för att underlätta läsningen och förståelsen för kommentarerna.

Dock så är inte förklaringarna till den historiska utvecklingen borttagen i de paragrafer som inte har blivit ändrade. I kommentarerna till dessa paragrafer finns referenser till både Planen som användes innan Nordiska Sjöförsäkringsplanen av 2013, det vill säga 1996 års Plan, den Norska Sjöförsäkringsplanen av 1964 (1964 års Plan), samt diverse försäkringsvillkor och metoder som användes under 1964 års Plan. Försäkringsvillkoren som refereras till är kaskoförsäkringsvillkoren utfärdade av Cefor och De gjensidige skipsassuranseforeningers Premie- og forsikringsvilkår (PIC). Förkortningen Cefor står för Cefor Form 246 A oktober 1995, medan PIC innebär De gjensidige skipsassuranse-foreningers Premie- og forsikringsvilkår 1 januari 1995.

Planens och kommentarens språk är engelska. Planen kommer att översättas till de fyra nordiska språken.

Cefor är upphovsrättsinnehavare och ansvariga för publiceringen av Planen och kommentaren. Internetadressen är nordicplan.org. Planen är även tillgänglig som en App för smartphones och surfplattor.

Slutligen önskar den Stående Revisionskommittén meddela att Planen är en uppsättning av standardförsäkringsvillkor och sålunda rent illustrativa. Planen är inte bindande för parterna till denna överenskommelse. Parter som förhandlar om ett försäkringsavtal är fullständigt fria att komma överens om andra försäkringsvillkor eller att modifiera Planen och dess paragrafer.

Oslo, 1. juli 2026

Trine-Lise Wilhelmsen, Ordförande

Birgitte Hagland, Medordförande

Maria Linn Riis, Sekreterare

Innehåll

Del I **Gemensamma regler för alla försäkringstyper 29**

Kapitel 1 **Inledande bestämmelser _____ 30**

§ 1-1. Tillämning och definitioner _____ 30
§ 1-2. Försäkringsbrev _____ 30
§ 1-3. Slutande av avtal genom mäklare _____ 30
§ 1-4A. Tillämplig lag _____ 31
§ 1-4B. Skiljedomsklausul _____ 31
§ 1-4C. Tvistelösning vid domstol _____ 32
§ 1-5. Försäkringstid _____ 32

Kapitel 2 **Allmänna bestämmelser om försäkringens omfattning _____ 33**

Avsnitt 1 Intresse och försäkringsvärde 33
§ 2-1. Försäkring som inte är knuten till någons intresse _____ 33
§ 2-2. Försäkringsvärde _____ 33
§ 2-3. Avtalat försäkringsvärde _____ 33
§ 2-4. Underförsäkring _____ 34
§ 2-5. Överförsäkring _____ 34
§ 2-6. Försäkringsgivarens ansvar när intresset också är försäkrat hos en annan försäkringsgivare __ 34
§ 2-7. Regress mellan försäkringsgivarna när intresset är försäkrat hos flera försäkringsgivare _____ 34

Avsnitt 2 Risker, orsakssammanhang och förlust 35
§ 2-8. Risker som omfattas av sjöförsäkring _____ 35
§ 2-10. Risker som omfattas när det inte har avtalats vad försäkringen omfattar _____ 36
§ 2-11. Orsakssammanhang. Periodisering av förlust _____ 37
§ 2-12. Huvudregel om bevisbörda _____ 37
§ 2-13. Samverkan mellan flera risker _____ 37
§ 2-14. Samverkan mellan sjörisk och krigsrisk _____ 38
§ 2-15. Förlust som i sin helhet anses förorsakad av krigsrisk _____ 38
§ 2-16. Förlust som antingen beror på sjörisk eller krigsrisk _____ 38
§ 2-17. Sanktionsbegränsningar och uppsägning _____ 38
§ 2-18. Kundkännedom (KYC) _____ 39

Kapitel 3 **Försäkringstagarens och den försäkrades plikter _____ 40**

Avsnitt 1 Försäkringstagarens upplysningsplikt 40
§ 3-1. Upplysningspliktens omfattning _____ 40
§ 3-2. Svek _____ 40
§ 3-3. Annan försummelse av upplysningsplikten _____ 40

§ 3-4. Överträdelse av upplysningsplikten som inte kan belastas försäkringstagaren 41
§ 3-5. Tillfälle när försäkringsgivaren inte kan åberopa att bristfälliga upplysningar har lämnats 41
§ 3-6. Försäkringsgivarens upplysningsplikt 41
§ 3-7. Försäkringsgivarens rätt att få upplysningar från klassifikationssällskapet m.m. 41
Avsnitt 2 Riskändring 42
§ 3-8. Riskändring 42
§ 3-9. Riskändring som den försäkrade har framkallat eller samtyckt till 42
§ 3-10. Försäkringsgivarens uppsägningsrätt 42
§ 3-11. Den försäkrades upplysningsplikt 42
§ 3-12. Tillfälle när försäkringsgivaren inte kan åberopa riskändring 43
§ 3-13. Försäkringsgivarens upplysningsplikt 43
§ 3-14. Förlust av huvudklass 43
§ 3-15. Fartområde 43
§ 3-16. Olagliga handlingar 44
§ 3-17. Suspension av försäkringen vid rekvisition 44
§ 3-18. Meddelande om rekvisition 44
§ 3-19. (struken) 45
§ 3-20. Förflyttning av fartyget till reparationsverkstad 45
§ 3-21. Ägarbyte 45
Avsnitt 3 Säkerhetsföreskrifter 45
§ 3-22. Säkerhetsföreskrifter 45
§ 3-23. Försäkringsgivarens rätt att kräva besiktning av fartyget 46
§ 3-24. (struken) 46
§ 3-25. Åsidosättande av säkerhetsföreskrifter 46
§ 3-26. Fartyg som lagts upp 47
§ 3-27. Försäkringsgivarens uppsägningsrätt 47
§ 3-28. Kontraktsvillkor 47
Avsnitt 4 Räddningsåtgärder m.m. 47
§ 3-29. Den försäkrades skyldighet att underrätta försäkringsgivaren om haveri 47
§ 3-30. Den försäkrades skyldighet att avvärja och begränsa förlusten 48
§ 3-31. Konsekvensen av att den försäkrade försummar sina skyldigheter 48
Avsnitt 5 Den försäkrades uppsåtliga eller vårdslösa framkallande av haveri 48
§ 3-32. Uppsåt 48
§ 3-33. Grov vårdslöshet 48
§ 3-34. Försäkringsgivarens uppsägningsrätt 48
§ 3-35. Omständigheter som utesluter tillämpning av § 3-32 till § 3-34 48
Avsnitt 6 Identifikation 49
§ 3-36. Identifikation mellan den försäkrade och dennes medhjälpare 49
§ 3-37. Identifikation mellan flera försäkrade och mellan den försäkrade och medägare 49
§ 3-38. Identifikation mellan den försäkrade och försäkringstagaren 49
Kapitel 4 Försäkringsgivarens ersättningsansvar 50
Avsnitt 1 Allmänna bestämmelser om försäkringsgivarens ansvar 50
§ 4-1. Totalförlust 50
§ 4-2. Allmän förmögenhetsförlust och förlust som följd av försening 50
§ 4-3. Kostnader vid ställande av säkerhet o. dyl. 50
§ 4-4. Rättegångskostnader 50

§ 4-5. Kostnader i samband med förlusten 50
§ 4-6. Kostnader för åtgärder som berör flera intressen 51
Avsnitt 2 Räddningskostnader, inklusive bärgarlön och gemensamt haveri 51
§ 4-7. Täckning av räddningskostnader 51
§ 4-8. Gemensamt haveri 51
§ 4-9. Fördelning vid gemensamt haveri när intressena tillhör en och samma person 52
§ 4-10. Skada på och förlust av försäkringsföremålet 52
§ 4-11. Oegentligt gemensamt haveri 52
§ 4-12. Särskilda räddningskostnader 52
Avsnitt 3 Täckning av den försäkrades ansvar gentemot tredje part 53
§ 4-13. Huvudregel 53
§ 4-14. "Cross liabilities" 53
§ 4-15. Ovanliga eller förbjudna kontraktsvillkor 53
§ 4-16. Föremål som tillhör den försäkrade 53
§ 4-17. Fastställande av den försäkrades ansvar 53
Avsnitt 4 Försäkringsbeloppet som gräns för försäkringsgivarens ansvar 54
§ 4-18. Huvudregel 54
§ 4-19. Ansvar utöver försäkringsbeloppet 54
§ 4-20. Begränsning av ansvar när flera risker samverkar 54
§ 4-21. Försäkringsgivarens möjlighet att befria sig från vidare ansvar 55
Kapitel 5 Ersättningens bestämmande 56
Avsnitt 1 Beräkning av ersättning, räntor, förskott m.m. 56
§ 5-1. Den försäkrades skyldighet att skaffa upplysningar och dokument 56
§ 5-2. Beräkning av ersättningen 56
§ 5-3. Valutakurser 56
§ 5-4. Ränta på ersättningen 57
§ 5-5. Tvist om ersättningsberäkningen 57
§ 5-6. Förfallodag 57
§ 5-7. Försäkringsgivarens skyldighet att lämna förskott 58
§ 5-8. Förskott när det är en tvist om vilken försäkringsgivare som ska ersätta förlusten 58
Avsnitt 2 Den försäkrades ansvar gentemot tredje part 58
§ 5-9. Den försäkrades skyldighet när ett ansvar som omfattas av försäkringen görs gällande mot den försäkrade 58
§ 5-10. Försäkringsgivarens möjlighet att överta handläggningen av kravet 59
§ 5-11. Avgörande av fråga om anhängiggörande eller överklagande vid domstol 59
§ 5-12. Ställande av säkerhet 59
Avsnitt 3 Den försäkrades krav gentemot tredje part 60
§ 5-13. Försäkringsgivarens rätt att träda in i krav som den försäkrade har mot tredje part 60
§ 5-14. Avstående av kravet 60
§ 5-15. Den försäkrades skyldighet att bistå försäkringsgivaren med upplysningar och dokument 60
§ 5-16. Den försäkrades skyldighet att bevara och säkra kravet 61
§ 5-17. Avgörande av frågan om anhängiggörande eller överklagande vid domstol 61
§ 5-18. Bärgarlön som innebär kompensation för förlust som försäkringsgivaren har täckt 61
Avsnitt 4 Försäkringsgivarens rätt att överta försäkringsföremålet vid utbetalning av ersättning 61

§ 5-19. Försäkringsgivarens rätt att överta försäkringsföremålet 61
§ 5-20. Ansvar för försäkringsföremålet 62
§ 5-21. Bevarande av försäkringsföremålet 62
§ 5-22. Försäkringsgivarens rätt till ersättning för skada på försäkringsföremålet 62
Avsnitt 5 Preskription m.m. 63
§ 5-23. Frist för meddelande om haveri 63
§ 5-24. Preskription av den försäkrades ersättningskrav 63
§ 5-25. (struken) 63
Kapitel 6 Premie 64
§ 6-1. Premiebetalning 64
§ 6-2. Försäkringsgivarens rätt att säga upp försäkringen vid utebliven premiebetalning 64
§ 6-3. Premien vid totalförlust 64
§ 6-4. Premietillägg när försäkringen förlängs 64
§ 6-5. Premienedsättning 65
§ 6-6. Premienedsättning vid uppläggning och liknande uppehåll 65
§ 6-7. Krav på premienedsättning 65
Kapitel 7 Medförsäkring av panthavare 66
§ 7-1. Panthavarens rättigheter gentemot försäkringsgivaren 66
§ 7-2. Ändring och uppsägning av försäkringsavtalet 66
§ 7-3. Haverihandläggning, ersättningsberäkning m.m. 67
§ 7-4. Utbetalning av ersättningen 67
§ 7-5. Panthavares självständiga medförsäkring 67
Kapitel 8 Medförsäkring av tredje part 68
§ 8-1. Tredje parts rättigheter gentemot försäkringsgivaren 68
§ 8-2. Skydd av tredje part gentemot subrogationskrav från försäkringsgivaren 68
§ 8-3. Tillämpning av reglerna i kapitel 3 och § 5-1 68
§ 8-4. Ändring och uppsägning av försäkringsavtalet 68
§ 8-5. Skadehantering, beräkning av ersättning m.m. 69
§ 8-6. Andra försäkringar 69
§ 8-7. Oberoende medförsäkring av namngiven tredje part 69
Kapitel 9 Förhållandet mellan huvudförsäkringsgivaren och medförsäkringsgivarna 70
§ 9-1. Definitioner 70
§ 9-2. Huvudförsäkringsgivarens rätt att uppträda å medförsäkringsgivarnas vägnar 70
§ 9-3. Plan för uppläggning 71
§ 9-4. Meddelanden i samband med haveri 71
§ 9-5. Bärgning 71
§ 9-6. Förflyttning och reparation 71
§ 9-7. Ställande av säkerhet 71
§ 9-8. Tvist med tredje part 72
§ 9-9. Beräkning av ersättning 72
§ 9-10. Medförsäkringsgivarens insolvens 72
§ 9-11. Ränta på huvudförsäkringsgivarens kostnader 72
Del II Kaskoförsäkring 73

Kapitel 10 Allmänna bestämmelser om kaskoförsäkringens omfattning _____ 74
§ 10-1. Försäkringens omfattning _____74
§ 10-2. Föremål o. dyl. som tillfälligt avlägsnas från fartyget _____74
§ 10-3. Förlust som beror på normalt bruk _____74
§ 10-4. Försäkring "på fulla villkor" _____75
§ 10-5. Försäkring "endast mot totalförlust" _____75
§ 10-6. Försäkring "endast mot totalförlust och bidrag i gemensamt haveri" _____75
§ 10-7. Försäkring "endast mot totalförlust, gemensamt haveribidrag och kollisionsansvar" _____75
§ 10-8. Försäkring "på strandningsvillkor" _____75
§ 10-9. Reseförsäkringens varaktighet _____76
§ 10-10. Förlängning av försäkringen _____76
§ 10-11. Försäkringsgivarens ansvar när fartyget bärgas av den försäkrade _____76
§ 10-12. Reducerat ansvar på grund av intresseförsäkring _____77

Kapitel 11 Totalförlust _____ 78
§ 11-1. Totalförlust _____78
§ 11-2. Bärgningsförsök _____78
§ 11-3. Kondemnation/konstruktiv totalförlust _____78
§ 11-4. Kondemnation/konstruktiv totalförlust när flera risker samverkar _____79
§ 11-5. Begäran om kondemnation/konstruktiv totalförlust _____79
§ 11-6. Förflyttning av fartyget _____79
§ 11-7. Försvunnet och övergivet fartyg _____79
§ 11-8. Förlängning av försäkringen när fartyget har försvunnit eller övergivits _____80
§ 11-9. Försäkringsgivarens ansvar under utredningsperioden _____80

Kapitel 12 Skada _____ 81
§ 12-1. Huvudregel om försäkringsgivarens ansvar _____81
§ 12-2. Ersättning för oreparerad skada _____81
§ 12-3. Bristande underhåll m.m. _____82
§ 12-4. Konstruktionsfel m.m. _____82
§ 12-5. Förlust som inte ersätts _____82
§ 12-6. Uppskjuten reparation _____82
§ 12-7. Temporär reparation _____82
§ 12-8. Kostnader för att påskynda reparationsarbetet _____83
§ 12-9. Reparation av kondemnabelt fartyg _____83
§ 12-10. Besiktning av skadorna _____83
§ 12-11. Inhämtande av anbud _____84
§ 12-12. Val av reparationsverkstad _____84
§ 12-13. Förflyttning av fartyget _____84
§ 12-14. Fördelning av gemensamma kostnader _____85
§ 12-15. Isavdrag _____85
§ 12-16. Maskinavdrag _____85
§ 12-17. Ersättning utan avdrag _____85
§ 12-18. Självrisk _____86
§ 12-19. Grund för beräkning av avdrag enligt § 12-15 till § 12-18 och § 3-15 _____86

Kapitel 13 Den försäkrades ansvar för kollision eller kontakt _____ 87
§ 13-1. Omfattningen av försäkringsgivarens ansvar _____87
§ 13-2. Ansvarsbegränsning på grund av tonnage eller värde för flera fartyg _____88

§ 13-3. Gränsen för försäkringsgivarens ansvar vid ett enskilt haveri 88
§ 13-4. Självrisk 88

Del III Andra försäkringar för oceangående fartyg 89

Kapitel 14 Särskilda försäkringar mot totalförlust 90
§ 14-1. Försäkring mot totalförlust och överskjutande kollisionsansvar (kaskointresseförsäkring) 90
§ 14-2. Försäkring mot förlust av långsiktiga fraktintäkter (fraktintresseförsäkring) 90
§ 14-3. Gemensamma regler för särskilda försäkringar mot totalförlust 90
§ 14-4. Begränsning av möjligheten att teckna särskilda försäkringar mot totalförlust 91

Kapitel 15 Krigsförsäkring 92
Avsnitt 1 Allmänna bestämmelser om försäkringens omfattning 92
§ 15-1. Riskfältet 92
§ 15-2. Försäkrade intressen 92
§ 15-3. Försäkringsbelopp 92
§ 15-4. Säkerhetsföreskrifter 93
Avsnitt 2 Försäkringens upphörande 93
§ 15-5. Stormaktskrig 93
§ 15-6. Användning av atomvapen i krigssyfte 93
§ 15-7. Bareboat-charter 93
§ 15-8. Uppsägning 93
Avsnitt 3 Fartområde 94
§ 15-9. Fartområden 94
Avsnitt 4 Totalförlust 95
§ 15-10. Förhållandet till kapitel 11 95
§ 15-11. Berövande av möjligheten att använda fartyget 95
§ 15-12. Instängning 96
§ 15-13. Påtvingat uppehåll m.m. 96
Avsnitt 5 (struken) 96
§ 15-14. (struken) 96
§ 15-15. (struken) 96
Avsnitt 6 Tidsförlust 96
§ 15-16. Förhållandet till kapitel 16 96
§ 15-17. Huvudregler om försäkringsgivarens ansvar 96
§ 15-18. Förlust vid beslut om uppehåll m.m. 97
§ 15-19. (struken) 97
Avsnitt 7 Redaransvar m.m. (P&I) 97
§ 15-20. Täckning 97
§ 15-21. (struken) 98
§ 15-22. Begränsningar i täckningen 98
Avsnitt 8 Yrkesskadeförsäkring m.m. 98
§ 15-23. Täckning 98

Kapitel 16 Tidsförlustförsäkring 99
§ 16-1. Huvudregler beträffande försäkringsgivarens ansvar 99
§ 16-2. Totalförlust 99

§ 16-3. Huvudregel för ersättningsberäkningen ____ 100
§ 16-4. Beräkning av tidsförlusten ____ 100
§ 16-5. Dagsbelopp ____ 100
§ 16-6. Avtalat dagsbelopp ____ 100
§ 16-7. Självriskperiod ____ 100
§ 16-8. Besiktning av skadorna ____ 100
§ 16-9. Val av reparationsplats ____ 101
§ 16-10. Förflyttning till verkstad o. dyl. ____ 101
§ 16-11. Extrakostnader för att undgå eller minimera förlust ____ 101
§ 16-12. Samtidiga reparationer ____ 102
§ 16-13. Tidsförlust efter avslutad reparation ____ 103
§ 16-14. Tidsförlust efter försäkringstidens utgång ____ 103
§ 16-15. Försäkringsgivarens ansvar när fartyget överlåts till ny ägare ____ 103
§ 16-16. Förhållande till andra försäkringsgivare och gemensamt haveri ____ 104

Del IV Andra försäkringar 105

Kapitel 17 Försäkring för fiskefartyg ____ 106

Avsnitt 1 Allmänna bestämmelser 106
§ 17-1. Tillämpning och tillämpliga bestämmelser ____ 106
§ 17-2. Förlängning av försäkringen, ref. § 1-5 ____ 106
§ 17-3. Fartområde för fiskefartyg, ref. § 3-15 ____ 106
§ 17-4. Klassning och tillsyn, ref. § 3-14 och § 3-8 ____ 107
§ 17-5. Säkerhetsföreskrifter, ref. § 3-22 och § 3-25 ____ 107
§ 17-6. Den försäkrades besparing ____ 107

Avsnitt 2 Kaskoförsäkring 107
§ 17-7. Förhållandet till kapitel 10-13 ____ 107
§ 17-7A. Fast utrustning som temporärt avlägsnas från fartyget ____ 107
§ 17-8. Ändring av det öppna eller avtalade försäkringsvärdet, ref. § 2-2 och § 2-3 ____ 108
§ 17-9. Skada på båtar, fångstredskap och fångst, ref. § 4-7 till § 4-12 och § 4-16 ____ 108
§ 17-10. Kasko- och fraktintresseförsäkring, ref. § 10-12 ____ 108
§ 17-11. Kondemnation/konstruktiv totalförlust, ref. § 11-3 ____ 108
§ 17-12. Skrovskador på fartyg som inte är byggda i stål, ref. § 12-1 ____ 108
§ 17-13. Begränsad maskinskadetäckning ____ 109
§ 17-14. Kostnader för att spara tid, ref. § 12-7, § 12-8, § 12-11 och § 12-12 ____ 109
§ 17-15. Avdrag, ref. § 12-15, § 12-16 och § 12-18 ____ 109
§ 17-16. Kollisionsansvar för fiskefartyg , ref. § 13-1 ____ 110
§ 17-17. Kollisionsansvar, ref. § 13-1 ____ 110

Avsnitt 3 Kaskoförsäkring – utvidgad täckning 110
§ 17-18. Utvidgad maskinskadetäckning ____ 110

Avsnitt 4 Fångst- och utrustningsförsäkring - normaltäckning 111
§ 17-19. Försäkringens omfattning ____ 111
§ 17-20. Försäkringsvärde ____ 111
§ 17-21. Extraordinära hanteringskostnader ____ 111
§ 17-22. Risker som inte täcks, ref. § 2-8 ____ 111
§ 17-23. Däckslast ____ 112
§ 17-24. Totalförlust ____ 112
§ 17-25. Skada på eller förlust av fångst ____ 112

§ 17-26. Skada på andra föremål 112
§ 17-27. Besiktning av skadorna 113
§ 17-28. Självrisk 113
Avsnitt 5 Tilläggstäckning för nät och notar i havet 113
§ 17-29. Försäkringens omfattning 113
§ 17-30. Risker som inte täcks, ref. § 2-8 113
§ 17-31. Självrisk 113
§ 17-32. Den försäkrades skyldigheter vid haveri, ref. § 3-29 114
Avsnitt 6 Tidsförlustförsäkring för fiskefartyg 114
§ 17-33. Förhållandet till kapitel 16 114
§ 17-34. Försäkringsgivarens ansvar – i stället för § 16-1 gäller 114
§ 17-35. Totalförlust – i stället för § 16-2 gäller 114
§ 17-36. Ersättningsberäkning för fiskefartyg , ref. § 16-3 115
§ 17-37. Dagsbelopp för fiskefartyg – i stället för § 16-5 gäller 115
§ 17-38. Avtalat dagsbelopp för fiskefartyg – i stället för § 16-6 gäller 115
Kapitel 18 Försäkring av mobile offshore-inrättningar (mobile offshore units = MOUs) 116
Avsnitt 1 Allmänna regler för omfattningen av försäkringen 116
§ 18-1. Användningsområde och vilka regler som gäller 116
Avsnitt 2 Kaskoförsäkring 119
Avsnitt 2-1 Allmänna bestämmelser om kaskoförsäkringens omfattning 119
§ 18-2. Försäkringens omfattning 119
§ 18-3. Föremål som tillfälligt avlägsnats eller skiljts etc. från MOUen 119
§ 18-4. Förlust som beror på normalt bruk 120
§ 18-5. Förlängning av försäkringen 120
§ 18-6. Försäkringsgivarens ansvar om MOUen bärgas av den försäkrade 120
§ 18-7. Reducerat ansvar på grund av intresseförsäkring 120
Avsnitt 2-2 Totalförlust 121
§ 18-8. Totalförlust 121
§ 18-9. Bärgningsförsök 121
§ 18-10. Kondemnation/Konstruktiv totalförlust 121
§ 18-11. Kondemnation/Konstruktiv totalförlust när flera risker samverkar 122
§ 18-12. Begäran om kondemnation/konstruktiv totalförlust 122
§ 18-13. Förflyttning av MOU 122
§ 18-14. Försvunnet eller övergivet MOU 122
§ 18-15. Förlängning av försäkringen när MOUen har försvunnit eller övergivits 123
§ 18-16. Försäkringsgivarens ansvar under utredningsperioden 123
Avsnitt 2-3 Skada 123
§ 18-17. Huvudregel om försäkringsgivarens ansvar 123
§ 18-18. Ersättning för oreparerad skada 124
§ 18-19. Bristande underhåll m.m. 124
§ 18-20. Konstruktionsfel m.m. 124
§ 18-21. Förlust som inte ersätts 125
§ 18-22. Skada på borrsträngen 125
§ 18-23. Uppskjuten reparation 125
§ 18-24. Temporär reparation 125

§ 18-25. Kostnader för att påskynda reparationsarbetet ____125
§ 18-26. Reparationer av en kondemnabel MOU ____126
§ 18-27. Besiktning av skadorna ____126
§ 18-28. Inhämtande av anbud ____126
§ 18-29. Val av reparatör ____127
§ 18-30. Förflyttning för reparation ____127
§ 18-31. Fördelning av gemensamma kostnader ____127
§ 18-32. Isavdrag ____128
§ 18-33. Självrisk ____128
§ 18-34. Grund för beräkning av avdrag enligt § 18-32, § 18-33 och § 3-15 ____128

Avsnitt 2-4 Den försäkrades ansvar för kollision eller kontakt ... 128
§ 18-35. Omfattningen av försäkringsgivarens ansvar ____128
§ 18-36. Ansvarsbegränsning på grund av tonnage eller värde för flera MOUer ____129
§ 18-37. Gränsen för försäkringsgivarens ansvar vid ett enskilt haveri ____129
§ 18-38. Självrisk ____130

Avsnitt 3 Särskilda försäkringar mot totalförlust ... 130
§ 18-39. Försäkring mot totalförlust och överskjutande kollisionsansvar (kaskointresseförsäkring) ____130
§ 18-40. Försäkring mot förlust av långsiktiga fraktintäkter (fraktintresseförsäkring) ____130
§ 18-41. Gemensamma regler för särskilda försäkringar mot totalförlust ____130
§ 18-42. Begränsning av möjligheten att teckna särskilda försäkringar mot totalförlust ____131

Avsnitt 4 Tidsförlust ... 131
§ 18-43. Huvudregel beträffande försäkringsgivarens ansvar ____131
§ 18-44. Totalförlust ____132
§ 18-45. Huvudregel för ersättningsberäkningen ____132
§ 18-46. Beräkning av tidsförlusten ____132
§ 18-47. Dagsbelopp ____132
§ 18-48. Avtalat dagsbelopp ____133
§ 18-49. Självriskperiod ____133
§ 18-50. Besiktning av skadorna ____133
§ 18-51. Val av reparationsplats ____133
§ 18-52. Förflyttning till reparationsplats o. dyl. ____134
§ 18-53. Extrakostnader för att undgå eller minimera förlust ____134
§ 18-54. Samtida reparationer ____134
§ 18-55. Tidsförlust efter avslutad reparation ____135
§ 18-56. Reparationer efter försäkringstidens utgång ____136
§ 18-57. Försäkringsgivarens ansvar när MOUen överlåts till ny ägare ____136
§ 18-58. Förhållande till andra försäkringar och gemensamt haveri ____136

Avsnitt 5 Krigsförsäkring ... 137

Avsnitt 5-1 Allmänna bestämmelser om krigsförsäkringens omfattning ... 137
§ 18-59. Täckta risker ____137
§ 18-60. Försäkrade intressen ____137
§ 18-61. Försäkringsbelopp ____137
§ 18-62. Säkerhetsföreskrifter ____138

Avsnitt 5-2 Försäkringens upphörande ... 138
§ 18-63. Stormaktskrig ____138
§ 18-64. Användning av atomvapen i krigssyfte ____138

§ 18-65. Bareboat-charter 138
§ 18-66. Uppsägning 139
Avsnitt 5-3 Verksamhetsområden 139
§ 18-67. Fartområden 139
Avsnitt 5-4 Totalförlust 140
§ 18-68. Förhållandet till avsnitt 2-2 ovan 140
§ 18-69. Berövande av nyttjande av MOUen 140
§ 18-70. Instängning 141
§ 18-71. Påtvingat uppehåll m.m. 141
Avsnitt 5-5 (struken) 141
§ 18-72. (struken) 141
§ 18-73. (struken) 141
Avsnitt 5-6 Tidsförlust 141
§ 18-74. Förhållandet till avsnitt 4 141
§ 18-75. Huvudregler om försäkringsgivarens ansvar 141
§ 18-76. Förlust vid beslut om uppehåll m.m. 142
§ 18-77. (struken) 142
Avsnitt 5-7 Redaransvar m.m. (P&I) 143
§ 18-78. Täckning 143
§ 18-79. Begränsningar i täckningen 143
Avsnitt 5-8 Yrkesskadeförsäkring m.m. 143
§ 18-80. Täckning 143
Avsnitt 6 Konstruktionsriskförsäkring 144
Avsnitt 6-1 Allmänna bestämmelser om konstruktionsriskförsäkringens omfattning 144
§ 18-81. Tillämpning 144
§ 18-82. Försäkringstid, ref. § 1-5 144
§ 18-83. Försäkringsplatsen - projektplatsen 144
§ 18-84. Ökning av försäkringsbeloppet 145
§ 18-85. Självrisk 145
§ 18-86. Premien vid totalförlust 145
Avsnitt 6-2 Förlust av eller skada på MOUen 145
§ 18-87. Försäkringens omfattning, ref. § 18-2 145
§ 18-88. Försäkringsvärde 146
§ 18-89. Ersättning vid totalförlust, ref. § 4-1 146
§ 18-90. Totalförlust, ref. avsnitt 2-2 146
§ 18-91. Skada, ref. avsnitt 2-3 146
§ 18-92. Konstruktionsfel m.m. 146
§ 18-93. Kostnader för att spara tid, ref. §§ 18-24, 18-28 och 18-29 147
Avsnitt 6-3 Tilläggstäckning 147
§ 18-94. Gällande bestämmelser 147
§ 18-95. Extra kostnader vid misslyckad sjösättning 147
§ 18-96. Kostnader för borttagning av vrak och spillror 147
§ 18-97. Den försäkrades ansvar för kollision eller kontakt 147
§ 18-98. Ansvarsförsäkring 147

§ 18-99. Försenad leverans 148

Kapitel 19 Byggriskförsäkring 149

Avsnitt 1 Gemensamma bestämmelser 149
§ 19-1. Riskfältet, ref. § 2-8 jfr. § 2-10 149
§ 19-2. Försäkringstid, ref. § 1-5 149
§ 19-2A. Premien vid totalförlust 149
§ 19-3. Medförsäkring, ref. § 8-1 149
§ 19-4. Överlåtande av byggkontraktet, ref. § 3-21 150
§ 19-5. Försäkringsplatsen 150
§ 19-6. Försäkringsbeloppet som gräns för försäkringsgivarens ansvar, ref. § 4-18 och § 4-19 150
§ 19-7. Ökning av försäkringsbeloppet 150
§ 19-8. Självrisk 150

Avsnitt 2 Förlust av eller skada på nybygget 151
§ 19-9. Försäkringens omfattning, ref. § 10-1 151
§ 19-10. Försäkringsvärde 151
§ 19-11. Totalförlust vid kondemnation/konstruktiv totalförlust 151
§ 19-12. Totalförlust vid bortfall av verkstadens leveransskyldighet 151
§ 19-13. Ersättning vid totalförlust, ref. § 4-1 152
§ 19-14. Skada, ref. kapitel 12 152
§ 19-15. Begränsning av försäkringsgivarens ansvar, ref. § 12-1 152
§ 19-16. Ersättning för oreparerad skada, ref. § 12-2 152
§ 19-17. Kostnader för att spara tid, ref. § 12-7, § 12-11 och § 12-12 152

Avsnitt 3 Täckning av extra kostnader vid misslyckad sjösättning och kostnader för vrakborttagning 153
§ 19-18. Extra kostnader vid misslyckad sjösättning 153
§ 19-19. Kostnader för borttagning av vrak 153

Avsnitt 4 Ansvarsförsäkring 153
§ 19-20. Ansvarsförsäkringens omfattning 153
§ 19-21. Begränsningar i ansvarsförsäkringen 153

Avsnitt 5 Tilläggstäckning 154
§ 19-22. Gällande bestämmelser 154
§ 19-23. Försäkring av extrakostnader vid återuppbyggnad och/eller byggande av ett nytt försäkrat objekt 154
§ 19-24. Försäkring av verkstadens ansvar för beställarens krav på ränta på gjorda inbetalningar 154
§ 19-25. Försäkring av verkstadens ränteförlust vid försenad leverans 155
§ 19-26. Försäkring av varvets viten vid försenad leverans 155
§ 19-27. Bogsering och förflyttning av det försäkrade objektet 156

Avsnitt 6 Tilläggstäckning för krigsrisk 157
§ 19-28. Risker 157
§ 19-29. Försäkringstiden 157
§ 19-30. Bestämmelser i övrigt 157

Kapitel 20 Försäkring för fartyg med handelscertificat 158

Avsnitt 1 Allmänna bestämmelser 158
§ 20-1. Tillämpning och tillämpliga bestämmelser 158

§ 20-2. Förlängning av försäkringen, ref. § 1-5 158
§ 20-3. Klassning och tillsyn, ref. § 3-14 och § 3-8 158
§ 20-4. Säkerhetsföreskrifter, ref. § 3-22 och § 3-25 159
§ 20-5. Den försäkrades besparing 159
Avsnitt 2 Kaskoförsäkring 159
§ 20-6. Förhållandet till kapitel 10-13 159
§ 20-7. Kasko- och fraktintresseförsäkring, ref. § 10-12 159
§ 20-8. Kondemnation/konstruktiv totalförlust, ref. § 11-3 159
§ 20-9. Skrovskador på fartyg som inte är byggda i stål, ref. § 12-1 160
§ 20-10. Begränsad maskinskadetäckning 160
§ 20-11. Kostnader för att spara tid, ref. § 12-7, § 12-8, § 12-11 och § 12-12 160
§ 20-12. Avdrag, ref. § 12-15, § 12-16 och § 12-18 160
§ 20-13. Kollisionsansvar, ref. § 13-1 161
Avsnitt 3 Kaskoförsäkring – utvidgad täckning 161
§ 20-14. Utvidgad maskinskadetäckning 161
Avsnitt 4 Kaskoförsäkring – begränsad täckning 162
§ 20-15. Försäkring “endast mot totalförlust” 162
§ 20-16. Försäkring ”endast mot totalförlust och bidrag till gemensamt haveri” 162
§ 20-17. Försäkring ”endast mot totalförlust, bidrag till gemensamt haveri och kollisionsansvar” 162
§ 20-18. Försäkring “på strandningsvillkor” 162
Kapitel 21 Ansvarsförsäkring 164
§ 21-1. Tillämpning 164
§ 21-2. Förlängning av försäkringen, ref. § 1-5 164
§ 21-3. Klassning och tillsyn, ref. § 3-14 och § 3-8 164
§ 21-4. Den försäkrades besparing 164
§ 21-5. Täckta risker 165
§ 21-6. Ansvar för personskada 165
§ 21-7. Ansvar för sakskada 165
§ 21-8. Beskrivningsansvar 165
§ 21-9. Utlämningsansvar 166
§ 21-10. Gemensamt haveribidrag 166
§ 21-11. Ansvar för borttagning av vrak 166
§ 21-12. Ansvar för särskild ersättning vid bärgning 166
§ 21-13. Ansvar för föroreningsskada vid utsläpp av bunker och skada på miljön 166
§ 21-14. Fripassagerare 167
§ 21-15. Ansvar för böter m.m. 167
§ 21-16. Ansvar för socialtjänster till besättningen 167
§ 21-17. Resekostnader för avlösare 167
§ 21-18. Kostnader för desinfektion och karantän 168
§ 21-19. Begränsning på grund av annan försäkring o. dyl. 168
§ 21-20. Säkerhetsföreskrifter, ref. § 3-22 och § 3-25 168
§ 21-21. Den försäkrades egna misstag 168
§ 21-22. Försäkringsgivarens rättigheter vid ansvar 169
§ 21-23. Ansvar för förlust som har uppstått under annan transport m.m. 169
§ 21-24. Ansvarsbegränsning för fiskefartyg 169
§ 21-25. Begränsning av försäkringsgivarens ansvar för räddningsaktioner 169
§ 21-26. Försäkringsbeloppet som gräns för försäkringsgivarens ansvar 170

§ 21-27. Självrisk 170

Bilaga till § 3-15 fartområde 171

I. Uteslutna fartområden, jfr. § 3-15 (karta 1) 171

1. Det norra halvklotet 171
2. Det södra halvklotet 172

II. Villkorade fartområden, jfr. § 3-15 173

1. Östersjön (karta 2) 173
2. Labrador (karta 3) 173
3. St. Lawrence-golfen och St. Lawrence-floden (karta 3) 173
4. St. Lawrence Seaway och de nordamerikanska sjöarna (karta 3) 173
5. Ostasiatiska farvatten (karta 4) 173

Bilaga till § 3-15 och § 17-3 om fartområden 180

III. Uteslutna fartområden vid försäkring av fiskefartyg i enlighet med kapitel 17, jfr. § 17-3 (karta 5, 6 och 7) 180

Del I
Gemensamma regler för alla försäkringstyper

Kapitel 1
Inledande bestämmelser

§ 1-1. Tillämning och definitioner

Reglerna i denna Plan gäller när parterna har kommit överens om att försäkringsavtalet ska baseras på Nordiska Sjöförsäkringsplan av 2013. Kommentaren till paragraferna ska anses utgöra en integrerad del av försäkringsavtalet.

I den här Planen avses med

(a) försäkringsgivaren den part som genom avtalet har åtagit sig att tillhandahålla försäkring,
(b) försäkringstagaren den part som har ingått avtal om försäkring med försäkringsgivaren,
(c) den försäkrade den part som enligt försäkringsavtalet har rätt till ersättning eller försäkringsbelopp. Vid ansvarsförsäkring är den försäkrade den part vars ersättningsansvar försäkringen omfattar,
(d) mäklaren den enhet som har blivit instruerad av försäkringstagaren att agera som förmedlare mellan försäkringstagaren och försäkringsgivaren.

§ 1-2. Försäkringsbrev

När avtalet har slutits, kan försäkringstagaren kräva ett försäkringsbrev. Försäkringsbrevet ska bekräfta att avtal har ingåtts och hänvisa till villkoren. Om försäkringsgivaren vill åberopa villkor som inte framgår av försäkringsbrevet eller hänvisningar i detsamma, ligger bevisbördan för att försäkringstagaren kände till berörda villkor och att dessa skulle gälla, hos försäkringsgivaren.

Försäkringstagaren ska framföra eventuella invändningar mot innehållet i försäkringsbrevet utan oskäligt dröjsmål. Om försäkringstagaren inte gör det anses försäkringsbrevet vara godkänt.

§ 1-3. Slutande av avtal genom mäklare

Mäklaren agerar på uppdrag av försäkringstagaren i samtliga fall, med undantag då försäkringsgivaren har givit en skriftlig fullmakt till mäklaren att utföra ett specifikt uppdrag å dennes vägnar.

Om försäkringstagaren kräver försäkringsbrev enligt § 1-2, ska mäklaren hjälpa till att utställa detta. Om mäklaren utställer försäkringsbrev på försäkrings-givarens vägnar, ska det uttryckligen

anges i försäkringsbrevet att det är utställt av mäklaren i enlighet med försäkringsgivarens fullmakt.

Mäklaren är auktoriserad att mottaga återbetalning av premier eller åter-betalning av skaderegleringar på vägnar av försäkringstagaren och den försäkrade. Försäkringstagaren och/eller den försäkrade kan när som helst återkalla denna auktorisering genom att meddela försäkringsgivaren.

Försäkringstagaren kan betala premien till försäkringsgivaren via en mäklare, men i enlighet med första stycket anses inte premien vara betald förrän den faktiskt är försäkringsgivaren till handa.

§ 1-4A. Tillämplig lag

Om försäkring har tecknats med en nordisk huvudförsäkringsgivare, ska försäkringsavtalet, regleras av och tolkas av i enlighet med den lag som gäller på den plats där huvudförsäkringsgivaren har sitt huvudkontor vid tidpunkten för försäkringsavtalets ingående.

Om försäkring har tecknats med en icke-nordisk huvudförsäkringsgivare, ska norsk lag tillämpas, om inte parterna har avtalat att skiljedom ska gälla eller att tvisten ska prövas av domstol i ett annat nordiskt land. I sådant fall ska lagen i det landet tillämpas.

§ 1-4B. Skiljedomsklausul

Alla tvister som härrör sig från, eller i förbindelse med försäkringsavtalet, inklusive tvister gällande förekomsten, kontraktsbrott, upphörande eller giltighet av densamma, ska slutgiltigt avgöras av skiljedomstol enligt de av Nordic Offshore and Maritime Arbitration (”NOMA”) antagna procedurregler, vilka var gällande vid den tidpunkt då skiljeförfarandet påbörjades. Skiljenämnden bör bestå av tre skiljemän, om inte annat har avtalats.

Om försäkring baserad på denna Plan har tecknats med en nordisk huvudförsäkringsgivare, ska skiljeförfarandet föras där huvudförsäkringsgivaren har sitt huvudkontor när försäkringsavtalet tecknades.

Om försäkring baserad på denna Plan har tecknats med en icke-nordisk huvudförsäkringsgivare, ska skiljeförfarandet föras i Oslo.

Språket för skiljeförfarandet ska vara engelska, om inte annat skriftligen avtalats efter det att skiljeförfarandet har inletts.

Genom att godta att följa huvudförsäkringsgivaren, samtycker var och en av medförsäkringsgivarna till att sammanföra ett skiljeförfarande mot den försäkrade med det skiljeförfarande som pågår

mellan huvudförsäkringsgivaren och den försäkrade. Den försäkrade samtycker till en sådan sammanläggning. När det gäller utseendet av skiljemän för medförsäkringsgivarnas och huvudförsäkringsgivarens räkning ska artikel 8 i NOMA:s skiljedomsregler tillämpas.

§ 1-4C. Tvistelösning vid domstol

Om parterna skriftligen har avtalat att tvister ska hänskjutas till domstol, gäller följande:

Om försäkringen har tecknats med en nordisk huvudförsäkringsgivare får talan som på något sätt avser försäkringsavtalet endast väckas vid domstolarna på den ort där huvudförsäkringsgivaren har sitt huvudkontor.

Om försäkringen har tecknats med en icke-nordisk huvudförsäkringsgivare får talan som på något sätt avser försäkringsavtalet endast väckas vid Oslo tingsrätt.

Medförsäkringsgivaren eller medförsäkringsgivarna får stämmas vid huvudförsäkringsgivarens forum.

§ 1-5. Försäkringstid

Om inte något annat har avtalats, ska försäkringsgivarens ansvar börja löpa när försäkringstagaren eller försäkringsgivaren har godtagit de villkor som den andra parten har ställt.

Om försäkringsgivarens ansvar enligt avtalet ska börja löpa en bestämd dag utan att tidpunkten har angivits, börjar ansvaret löpa kl. 00:00. Om en försäkring gäller till en bestämd dag utan att tidpunkten har angivits, upphör ansvaret kl. 23:59:59. Klockslaget beräknas enligt UTC.

Försäkringen upphör när den avtalade försäkringstiden har löpt ut om inte parterna är ense om att förnya den. Vid en eventuell förnyelse gäller de villkor som då kommer att avtalas. Bestämmelsen i § 1-2 gäller på motsvarande sätt.

Om det har avtalats att försäkringen ska löpa under en längre period än ett år, räknas försäkringstiden ändå som ett år i förhållande till bestämmelserna i § 2-2, § 2-11, § 5-3 sista stycket, § 6-3 första stycket, § 12-2, § 16-1, tredje och fjärde stycket, samt § 16-14.

Kapitel 2
Allmänna bestämmelser om försäkringens omfattning

Avsnitt 1
Intresse och försäkringsvärde

§ 2-1. Försäkring som inte är knuten till någons intresse

Ett försäkringsavtal som inte är knuten till någons intresse är ogiltigt.

§ 2-2. Försäkringsvärde

Försäkringsvärdet är intressets fulla värde vid försäkringens början. Parterna kan genom överenskommelse fastställa försäkringsvärdet till en viss summa, härefter kallat avtalat försäkringsvärde, jfr. § 2-3.

Den försäkrade summan eller summorna i försäkringsavtalet ska anses vara det avtalade försäkringsvärdet om inte omständigheterna tydligt indikerar annorledes.

§ 2-3. Avtalat försäkringsvärde

Försäkringsgivaren kan bara kräva att det avtalade värdet frångås om försäkringstagaren har lämnat missvisande upplysningar om försäkringsföremålets egenskaper vilka har betydelse för avtalet.

Om intressets värde har förändrats väsentligt, på grund av förändringar i omständigheterna vilka bildade grunden av parternas överenskommelse av det försäkrade värdet, har endera part rätt att kräva att det avtalade försäkringsvärdet ändras med fjorton dagars varsel.

Om det råder oenighet om villkoren för ändring av det avtalade försäkringsvärdet i enlighet med andra stycket ska frågan slutligt avgöras av en nordisk dispaschör som utses av den försäkrade parten.

§ 2-4. Underförsäkring

Om försäkringsbeloppet är lägre än försäkringsvärdet ska försäkringsgivaren endast ersätta en så stor del av förlusten som motsvarar förhållandet mellan försäkringsbeloppet och försäkringsvärdet. Om ett taxerat försäkringsvärde har frångåtts i enlighet med § 2-3 första stycket, ska det ändå användas som försäkringsvärde vid tillämpning av den här bestämmelsen.

§ 2-5. Överförsäkring

Om försäkringsbeloppet är högre än försäkringsvärdet, ska försäkringsgivaren endast ersätta förlusten upp till försäkringsvärdet.

Om intresset är överförsäkrat i sviklig avsikt är avtalet inte bindande för försäkringsgivaren.

§ 2-6. Försäkringsgivarens ansvar när intresset också är försäkrat hos en annan försäkringsgivare

Om intresset är försäkrat mot samma risk hos flera försäkringsgivare, är var och en av dessa ansvarig gentemot den försäkrade i enlighet med sitt avtal, tills den försäkrade har fått den ersättning han totalt sett har rätt till.

Om en av försäkringsgivarna har hävdat ansvarsfrihet emedan intresset samtidigt är försäkrat hos en annan försäkringsgivare, är denne enbart ansvarig för det belopp som försäkringstagaren inte får täckt hos andra försäkringsgivare.

Om samtliga försäkringsgivare har hävdat ansvarsfrihet emedan intresset samtidigt är försäkrat hos en annan försäkringsgivare, ska bestämmelserna i första stycket gälla.

§ 2-7. Regress mellan försäkringsgivarna när intresset är försäkrat hos flera försäkringsgivare

Om intresset samtidigt är försäkrat mot samma risk hos flera försäkringsgivare, ska de samlade ersättningarna i regressuppgörelsen fördelas enligt förhållandet mellan de belopp som varje enskild försäkringsgivare var ansvarig för.

Om samtliga försäkringsgivare har hävdat ansvarsfrihet emedan intresset samtidigt är försäkrat hos en annan försäkringsgivare och den försäkrade har fått ersättning enligt bestämmelserna i § 2-6 tredje stycket, ska regressregeln i första stycket tillämpas på motsvarande sätt.

Om den försäkrade har rätt att kräva att hans förlust täcks av en försäkringsgivare enligt bestämmelserna om räddningskostnader, ska denne försäkringsgivare täcka de sammanlagda

ersättningarna i regressuppgörelsen så långt denne är ansvarig. Detta gäller även om samtliga försäkringsgivare har hävdat ansvarsfrihet om intresset samtidigt är försäkrat hos en annan försäkringsgivare.

Avsnitt 2
Risker, orsakssammanhang och förlust

§ 2-8. Risker som omfattas av sjöförsäkring

En sjöförsäkring omfattar alla risker som intresset kan bli utsatt för, med undantag av följande:

(a) risker som omfattas av en krigsförsäkring enligt § 2-9,

(b) uppbringande, konfiskation, expropriation eller annat ingripande som företas av egen statsmakt, förutsatt att sådant ingripande utförs för att främja ett övergripande nationellt politiskt mål. Med egen statsmakt avses statsmakt i fartygets registreringsstat eller i den stat där de väsentliga ägarintressena finns. Egen statsmakt innefattar inte personer eller organisationer som utövar överstatlig myndighet,

(c) rekvisition som företas av statsmakt,

(d) insolvens eller bristande betalningsförmåga hos den försäkrade, eller företagande av ordinär rättsprocess för att verkställa betalning av böter, vite, skuld eller rätt till säkerhet vilken inte är relaterad till ersättning eller ansvar täckt under försäkringen,

(e) risker som omfattas av RACE II-klausulen:

(1) joniserande strålning eller radioaktiv kontaminering från vilket som helst atombränsle eller från vilket som helst radioaktivt avfall eller från förbränning av atombränsle,

(2) radioaktiva, giftiga, explosiva eller andra farliga eller kontaminerande egenskaper i vilken som helst atomanläggning, reaktor eller annan kärnfysisk sammanslagning eller kärnfysisk komponent i sådan sammanslagning,

(3) varje vapen eller anordning som använder atomisk eller kärnfysisk kärnklyvning (fission) och/eller kärnsammanslagning (fusion) eller någon annan liknande reaktion eller radioaktiv kraft eller substans,

(4) radioaktiva, giftiga, explosiva eller andra farliga eller kontaminerande egenskaper i vilken som helst radioaktiv substans. Detta gäller dock inte när andra radioaktiva isotoper än radioaktiva isotoper från atombränsle färdigställs, fraktas, lagras eller används för kommersiella, lantbruksmässiga, medicinska, vetenskapliga eller andra liknande fredliga ändamål,

(5) varje kemiskt, biologiskt, biokemiskt eller elektromagnetiskt vapen.

§ 2-9. Risker som omfattas av krigsförsäkring

En krigsförsäkring omfattar följande:

(a) risker som beror på krig eller krigsliknande förhållanden, inklusive inbördeskrig eller användning av vapen eller andra stridsmedel under militärövningar i fredstid eller vid neutralitetsvärn,

(b) uppbringande, konfiskation expropriation eller annat ingripande som företas av främmande statsmakt, förutsatt att sådant ingripande utförs för att främja ett övergripande nationellt politiskt mål. Med främmande statsmakt förstås en annan statsmakt än egen statsmakt, enligt definitionen i § 2-8 (b), andra meningen, samt personer och organisationer som utövar överstatlig myndighet eller orättmätigt utger sig för att utöva offentlig eller överstatlig myndighet,

(c) oroligheter, sabotage, terrorhandlingar eller annat bruk av våld eller hot om våld, som sker av sociala, religiösa eller politiska skäl, strejk eller lockout.

(d) sjöröveri och myteri,

(e) åtgärder från statsmakt i syfte att avvärja eller begränsa skada, om risken för en sådan skada beror på en risk som nämns i punkterna (a) - (d).

Följande risker omfattas inte av försäkringen:

(a) insolvens eller bristande betalningsförmåga hos den försäkrade, eller företagande av ordinär rättsprocess för att verkställa betalning av böter, vite, skuld eller rätt till säkerhet vilken inte är relaterad till ersättning eller ansvar täckt under försäkringen,

(b) risker som omfattas av RACE II-klausulen:

(1) joniserande strålning eller radioaktiv kontaminering från vilket som helst atombränsle eller från vilket som helst radioaktivt avfall eller från förbränning av atombränsle,

(2) radioaktiva, giftiga, explosiva eller andra farliga eller kontaminerande egenskaper i vilken som helst atomanläggning, reaktor eller annan kärnfysisk sammanslagning eller kärnfysisk komponent i sådan sammanslagning,

(3) varje vapen eller anordning som använder atomisk eller kärnfysisk fission och/eller fusion eller någon annan liknande reaktion eller radioaktiv kraft eller substans,

(4) radioaktiva, giftiga, explosiva eller andra farliga eller kontaminerande egenskaper i alla radioaktiva substanser,

(5) varje kemiskt, biologiskt, biokemiskt eller elektromagnetiskt vapen,

(c) rekvisition som företas av statsmakt.

§ 2-10. Risker som omfattas när det inte har avtalats vad försäkringen omfattar

Om inte annat har avtalats, omfattar försäkringen endast sjörisk.

§ 2-11. Orsakssammanhang. Periodisering av förlust

Försäkringsgivaren är ansvarig för förlust som beror på att det försäkrade intresset under försäkringstiden drabbas av en risk som omfattas av försäkringen.

Om en okänd svaghet orsakar skada på det försäkrade fartyget, ska svagheten anses vara en sjörisk som drabbar det försäkrade intresset vid tidpunkten när skadan börjar utvecklas.

Om en okänd skada i en del av fartyget orsakar skada på en eller flera delar av fartyget, ska ursprungsskadan anses vara en sjörisk som drabbar det försäkrade intresset vid tidpunkten när skadan på annan del eller delar börjar utvecklas.

Ger en svaghet eller skada som existerade vid försäkringens början, och som var känd av den försäkrade men inte av försäkringsgivaren, upphov till skada (vid svaghet) eller ny skada på andra delar (vid existerande skada), ska försäkringsgivarens ansvar ej överstiga det belopp som den försäkrade kunnat erhålla från försäkringen av risken vid tidpunkten då den försäkrade först fick kännedom om den relevanta svagheten eller skadan.

§ 2-12. Huvudregel om bevisbörda

Den försäkrade har bevisbördan för att denne har lidit en förlust som försäkringen täcker, samt för förlustens omfattning.

Försäkringsgivaren har bevisbördan för att förlusten är förorsakad av förhållanden som försäkringen inte omfattar, såvida inte något annat framgår av andra bestämmelser.

Den försäkrade har bevisbördan för att förlust inte beror på risker som nämns i § 2-8 punkt (e) eller § 2-9 andra stycket, punkt (b).

§ 2-13. Samverkan mellan flera risker

Om förlusten har förorsakats genom samverkan mellan flera olika risker och en eller flera av dessa risker inte omfattas av försäkringen, fördelas förlusten proportionerligt mellan de olika riskerna efter det inflytande var och en av dem antas ha haft på förlustens inträffande och omfattning, och försäkringsgivaren är endast ansvarig för den del av förlusten som kan hänföras till de risker som försäkringen täcker.

Om en risk som är undantagen från täckning i § 2-8 punkt (e) och § 2-9 andra stycket punkt (b), direkt eller indirekt har förorsakat eller medverkat till förlusten, ska hela förlusten hänföras till denna risk.

§ 2-14. Samverkan mellan sjörisk och krigsrisk

Om förlusten beror på en samverkan mellan sjörisk, jfr. § 2-8, och krigsrisk, jfr. § 2-9, ska hela förlusten anses förorsakad av den risk som har varit den dominerande orsaken. Om ingen av riskerna framträder som dominerande orsak, ska båda riskerna anses ha övat lika stort inflytande på förlustens inträffande och omfattning.

§ 2-15. Förlust som i sin helhet anses förorsakad av krigsrisk

Krigsrisk ska alltid anses som dominerande orsak till följande:

(a) förlust som beror på att fartyget har skadats vid användning av vapen eller andra stridsmedel i syfte att föra krig eller under militärövning i fredstid eller under neutralitetsvärn,

(b) förlust som beror på att fartyget till följd av krig eller krigsliknande förhållande får främmande manskap ombord som helt eller delvis berövar befälhavaren fri ledning av fartyget,

(c) förlust av eller skada på en båt som beror på att den hänger utsvängd på grund av krigsrisk, och skador på fartyget som en sådan båt vållar.

§ 2-16. Förlust som antingen beror på sjörisk eller krigsrisk

Om det är uppenbart att en förlust antingen är förorsakad av sjörisk, jfr. § 2-8, eller av krigsrisk, jfr. § 2-9, utan att det går att utpeka risker i en av grupperna som den övervägande troliga orsaken, ska bestämmelsen i § 2-14 andra punkten tillämpas på motsvarande sätt.

§ 2-17. Sanktionsbegränsningar och uppsägning

Ordalydelsen i denna paragraf ska gå före all annan text i försäkringsavtalet som inte överensstämmer med nedanstående ordalydelse.

Enligt denna paragraf ska ingen försäkringsgivare anses ha tecknat försäkring och ingen försäkringsgivare ska vara skyldig att ersätta skada eller tillhandahålla annan nytta under försäkringspolisen i det fall att tecknande av sådan försäkring, ersättning av sådan skada eller tillhandahållande av sådan nytta kan utsätta försäkringsgivaren och/eller dennes återförsäkringsgivare för risken för sanktioner (vare sig primära eller sekundära), förbud eller restriktioner i enlighet FN:s resolutioner, eller ekonomiska och handelsmässiga sanktioner, lagar eller förordningar i EU, Storbritannien, USA eller en stat där försäkringsgivaren eller dennes återförsäkringsgivare har registrerat kontor eller har permanent driftsställe.

I det fall tillhandahållandet av försäkringsskydd har medfört eller kan medföra att försäkringsgivaren eller dennes återförsäkringsgivare exponeras för risken för någon sanktion, förbud eller restriktioner i enlighet med första stycket, har försäkringsgivaren rätt att omedelbart säga upp försäkringen genom

skriftligt meddelande. Uppsägningen gäller även för inteckningshavaren. Försäkringsgivaren ska omedelbart meddela inteckningshavaren om uppsägningen.

Om en försäkringsgivare utses, listas eller på annat sätt blir föremål för frysning av tillgångar eller liknande restriktiva åtgärder enligt sanktionsregimer antagna av Förenta nationerna, Europeiska unionen, Amerikas förenta stater eller någon annan stat där den försäkrade har sitt registrerade säte eller fasta driftställe, har den försäkrade rätt att med omedelbar verkan säga upp försäkringen hos denna försäkringsgivare genom skriftligt meddelande.

§ 2-18. Kundkännedom (KYC)

Försäkringsskyddet är villkorat av att försäkringsgivarens identifiering och bedömning av kunden och/eller den försäkrade är tillfredsställande enligt försäkringsgivarens åtgärder för kundkännedom avseende regler om bekämpning av penningtvätt, motverkande av finansiering av terrorism samt sanktionslagstiftning och sanktionsregelverk som är tillämpliga på försäkringsgivaren och/eller dess återförsäkrare och/eller den lag som reglerar försäkringsavtalet.

Före försäkringsavtalets ikraftträdande är kunden och/eller den försäkrade skyldig att tillhandahålla försäkringsgivaren all relevant information som krävs för att försäkringsgivaren ska kunna genomföra sina kundkännedomsåtgärder. I den utsträckning försäkringsgivaren mottar personuppgifter som en del av dessa åtgärder ska försäkringsgivaren följa all tillämplig lagstiftning om skydd av personuppgifter.

Under försäkringsperioden är kunden och/eller den försäkrade fortlöpande skyldig att utan dröjsmål tillhandahålla försäkringsgivaren all information som är relevant för försäkringsgivarens kundkännedomsåtgärder samt att informera om varje förändring av information som redan har lämnats till försäkringsgivaren.

Om försäkringsgivaren bedömer att den mottagna informationen inte är tillfredsställande eller att begärd information inte har lämnats, ska försäkringsgivaren underrätta kunden och/eller den försäkrade och begära kompletterande information. Om kunden och/eller den försäkrade inte lämnar sådan kompletterande information inom fjorton dagar, får försäkringsgivaren säga upp försäkringsavtalet med fjorton dagars varsel eller med kortare uppsägningstid om detta krävs enligt lag.

Kapitel 3
Försäkringstagarens och den försäkrades plikter

Avsnitt 1
Försäkringstagarens upplysningsplikt

§ 3-1. Upplysningspliktens omfattning

När avtalet ingås ska försäkringstagaren lämna fullständiga och korrekta upplysningar om alla omständigheter som är viktiga för försäkringsgivaren att känna till när denne ska avgöra om och på vilka villkor denne ska acceptera försäkringen.

Om försäkringstagaren upptäcker att han har lämnat oriktiga eller ofullständiga upplysningar om risken, ska denne utan oskäligt dröjsmål underrätta försäkringsgivaren om detta.

§ 3-2. Svek

Om försäkringstagaren svikligt har försummat sin upplysningsplikt är avtalet inte bindande för försäkringsgivaren.

Försäkringsgivaren kan också säga upp andra försäkringsavtal som denne har med försäkringstagaren med fjorton dagars varsel.

§ 3-3. Annan försummelse av upplysningsplikten

Om försäkringstagaren vid avtalets ingående på något annat sätt har försummat sin upplysningsplikt och det kan antas att försäkringsgivaren inte skulle ha accepterat försäkringen om försäkringstagaren hade lämnat de upplysningar denne borde, är avtalet inte bindande för försäkringsgivaren.

Om det kan antas att försäkringsgivaren skulle ha accepterat försäkringen men på andra villkor, är denne endast ansvarig i den utsträckning det bevisas att förlusten inte beror på omständigheter som försäkringstagaren borde ha lämnat upplysning om. Ansvaret begränsas på samma sätt om

försäkringstagaren försummar sin upplysningsplikt efter avtalets ingående, om det inte bevisas att förlusten har inträffat innan försäkringstagaren kunde ha korrigerat sina upplysningar.

I de situationer som nämns i andra stycket kan försäkringsgivaren säga upp försäkringen med fjorton dagars varsel.

§ 3-4. Överträdelse av upplysningsplikten som inte kan belastas försäkringstagaren

Om försäkringstagaren har lämnat oriktiga eller ofullständiga upplysningar utan att detta kan läggas denne till last, är försäkringsgivaren ansvarig som om denne hade fått korrekta upplysningar, men kan säga upp försäkringen med fjorton dagars varsel.

§ 3-5. Tillfälle när försäkringsgivaren inte kan åberopa att bristfälliga upplysningar har lämnats

Försäkringsgivaren kan inte hävda att oriktiga eller ofullständiga upplysningar har lämnats om denne vid den tidpunkt när upplysning borde ha lämnats hade eller borde ha haft kännedom om förhållandet. Försäkringsgivaren kan heller inte åberopa § 3-3 eller § 3-4 om det förhållande som det har lämnats oriktiga eller ofullständiga upplysningar om har upphört att ha betydelse för denne.

§ 3-6. Försäkringsgivarens upplysningsplikt

Om försäkringsgivaren får kännedom om att oriktiga eller ofullständiga upplysningar har lämnats, ska han utan oskäligt dröjsmål skriftligen underrätta försäkringstagaren om i vilken utsträckning han kommer att åberopa § 3-2, § 3-3 och § 3-4. Om han inte gör det förlorar han sin rätt att åberopa dessa bestämmelser.

§ 3-7. Försäkringsgivarens rätt att få upplysningar från klassifikationssällskapet m.m.

Försäkringstagaren är skyldig att på försäkringsgivarens anmodan lämna denne alla tillgängliga upplysningar från klassifikationssällskapet om fartygets tillstånd före och under försäkringstiden.

Om försäkringstagaren försummar sin skyldighet i enlighet med första stycket kan försäkringsgivaren säga upp försäkringen med fjorton dagars varsel, dock tidigast så att försäkringen löper ut vid fartygets ankomst till närmaste säkra hamn enligt försäkringsgivarens anvisning.

Försäkringsgivaren har fullmakt att inhämta upplysningar som nämns i första stycket direkt från klassifikationssällskapet och från relevanta myndigheter i det land där fartyget är registrerat eller har genomgått hamnstatskontroll. Försäkringstagaren ska underrättas senast samtidigt med att sådant inhämtande av upplysningar sker.

Avsnitt 2
Riskändring

§ 3-8. Riskändring

Med riskändring avses en förändring av de förhållanden som försäkringen enligt avtalet baseras på, och risken därvid ändras i strid med avtalets förutsättningar.

Byte av flaggstat, den som förfogar över fartyget, eller av det bolag som ansvarar för fartygets tekniska/maritima drift, ska räknas som riskändring enligt första stycket. Detsamma gäller byte av klassifikationssällskap.

§ 3-9. Riskändring som den försäkrade har framkallat eller samtyckt till

Om den försäkrade efter det att avtalet ingicks medvetet har framkallat eller samtyckt till en riskändring, är försäkringsgivaren fri från ansvar om det kan antas att han inte skulle ha accepterat försäkringen om denne när avtalet ingicks hade haft kännedom om att ändringen skulle ske.

Om det kan antas att försäkringsgivaren skulle ha accepterat försäkringen men på andra villkor, ansvarar denne endast i den mån det bevisas att förlusten inte beror på riskändringen.

§ 3-10. Försäkringsgivarens uppsägningsrätt

Om en riskändring sker kan försäkringsgivaren säga upp försäkringen med fjorton dagars varsel.

§ 3-11. Den försäkrades upplysningsplikt

Om den försäkrade får kännedom om att en riskändring kommer att ske eller har skett ska denne utan oskäligt dröjsmål underrätta försäkringsgivaren om detta. Om den försäkrade utan giltig orsak underlåter att göra det, tillämpas bestämmelsen i § 3-9, även om ändringen inte har framkallats av denne eller med dennes samtycke, och försäkringsgivaren kan säga upp försäkringen med fjorton dagars varsel.

§ 3-12. Tillfälle när försäkringsgivaren inte kan åberopa riskändring

Försäkringsgivaren kan inte åberopa § 3-9 och § 3-10 efter det att riskändringen har upphört att ha betydelse för denne.

Detsamma gäller om risken har ändrats genom åtgärder som syftar till att rädda människoliv eller till att det försäkrade fartyget under resan bärgar eller försöker bärga fartyg eller gods.

§ 3-13. Försäkringsgivarens upplysningsplikt

Om försäkringsgivaren får kännedom om att det har skett en riskändring ska denne utan oskäligt dröjsmål skriftligen underrätta den försäkrade om i vilken utsträckning denne kommer att åberopa § 3-9 och § 3-10. Om denne inte gör det förlorar denne sin rätt att åberopa dessa bestämmelser.

§ 3-14. Förlust av huvudklass

Vid försäkringstidens början ska fartyget vara klassat av ett klassifikations-sällskap som är godkänt av försäkringsgivaren.

Vid förlust av huvudklass bortfaller försäkringen om inte försäkringsgivaren uttryckligt samtycker till att försäkringsförhållandet fortsätter. Om fartyget är på resa när huvudklassen förloras, bortfaller försäkringstäckningen dock inte förrän fartyget angör närmaste säkra hamn enligt försäkringsgivarens anvisning.

Förlust av huvudklass föreligger när den försäkrade eller någon på dennes vägnar ber om att huvudklassen ska strykas eller när huvudklassen suspenderas eller dras tillbaka av andra orsaker än att haveri har skett

Beträffande ändring av klassifikationssällskap gäller § 3-8 andra stycket andra punkten.

§ 3-15. Fartområde

Försäkringens ordinära fartområde omfattar samtliga farvatten med de begränsningar som följer av Planens bilaga om villkorade eller uteslutna områden. Försäkringstagaren är skyldig att informera försäkringsgivaren innan fartyget seglar utanför det ordinära fartområdet.

Försäkringsgivaren kan tillåta fartyget fortsätta segla utanför det ordinära fartområdet, och kan kräva tilläggspremie för detta. Försäkringsgivaren kan också ange andra villkor vilka ska utgöra säkerhetsföreskrifter, jmf. § 3-22 och § 3-25, första stycket.

Fartyget är försäkrat när det seglar inom det villkorade fartområdet, men om det uppstår en skada medan fartyget befinner sig i ett villkorat område med den försäkrades samtycke, och utan att

information har lämnats till försäkringsgivaren, ersätts skadan med avdrag av en fjärdedel, högst USD 200.000. Bestämmelsen i § 12-19 ska tillämpas på motsvarande sätt. Ytterligare nedsättningar av ersättningen kan göras om skada på grund av is är ett resultat av den försäkrades försummelse att agera aktsamt och med omsorg. Storleken på nedsättningen baseras på den försäkrades grad av försummelse samt omständigheterna i övrigt.

Om försäkringsgivaren har blivit underrättad om resa i ett villkorat område i enlighet med första stycket så ska försäkringen gälla i fullo under förutsättning att de villkor, om några, som försäkringsgivaren givit följs.

Om fartyget seglar in i ett uteslutet fartområde, slutar försäkringen att gälla om inte försäkringsgivaren på förhand har givit sitt godkännande eller överskridandet har gjorts omedvetet av fartygets befälhavare. Om fartyget seglar ut ur det uteslutna området innan försäkringen löper ut, träder försäkringen på nytt i kraft. Bestämmelsen i § 3-12 andra stycket ska tillämpas på motsvarande sätt.

§ 3-16. Olagliga handlingar

Försäkringsgivaren är inte ansvarig för förlust som beror på att fartyget används till lagliga ändamål såvida inte den försäkrade varken kände till eller borde ha känt till förhållandet vid en tidpunkt när det skulle ha varit möjligt för denne att ingripa.

Om den försäkrade inte ingriper utan oskäligt dröjsmål efter att han fick kännedom om förhållandet kan försäkringsgivaren säga upp försäkringen med fjorton dagars varsel.

Om fartyget med den försäkrades samtycke används huvudsakligen till olagliga ändamål bortfaller försäkringen.

§ 3-17. Suspension av försäkringen vid rekvisition

Om fartyget rekvireras av statsmakt upphör både försäkringen mot sjörisk och mot krigsrisk att gälla. Om rekvisitionen bortfaller innan försäkringstiden har löpt ut träder försäkringen på nytt i kraft. Om fartyget då är i väsentligt sämre skick än det var innan rekvisitionen ägde rum, kan försäkringsgivaren säga upp försäkringen med fjorton dagars varsel, dock tidigast så att den upphör när fartyget anlöper närmaste säkra hamn enligt försäkringsgivarens anvisning.

§ 3-18. Meddelande om rekvisition

Om den försäkrade får veta att fartyget är eller kommer att bli rekvirerat eller att det är eller kommer att bli återlämnat efter rekvisition ska denne utan oskäligt dröjsmål informera försäkringsgivaren om detta.

Försäkringsgivaren kan kräva att den försäkrade omedelbart efter det att fartyget har återlämnats efter rekvisition på egen bekostnad ska låta besiktiga fartyget i docka. Försäkringsgivaren ska i god tid underrättas om besiktningen.

Om den försäkrade har försummat att uppfylla sina skyldigheter enligt första eller andra stycket har denne bevisbördan för att förlusten inte beror på haverier eller andra liknande förhållanden som har inträffat medan fartyget var rekvirerat.

§ 3-19. (struken)

§ 3-20. Förflyttning av fartyget till reparationsverkstad

Om det antas att en förflyttning av fartyget till reparationsverkstad kan medföra att risken ökas på grund av skada, ska den försäkrade i förväg informera försäkringsgivaren om förflyttning.

Om förflyttning medför att risken väsentlig ökas kan försäkringsgivaren innan förflyttning påbörjas meddela den försäkrade att denne av denna orsak motsätter sig förflyttning. Om ett sådant meddelande har lämnats eller om den försäkrade har försummat att informera försäkringsgivaren enligt första stycket, är försäkringsgivaren inte ansvarig för förlust som uppstår under eller som följd av förflyttning.

§ 3-21. Ägarbyte

Om fartyget genom försäljning eller på annat sätt övergår till ny ägare, upphör försäkringen att gälla.

Avsnitt 3
Säkerhetsföreskrifter

§ 3-22. Säkerhetsföreskrifter

Med säkerhetsföreskrifter avses föreskrifter om förhållningsregler vilka syftar till att förebygga förlust och som har utfärdats av offentliga myndigheter, eller meddelas i försäkringsavtalet, eller har lämnats av försäkringsgivaren med rättsligt stöd i försäkringsavtalet, eller som har lämnats av klassifikationssällskapet.

Periodiska besiktningar föreskrivna av offentliga myndigheter eller av klassifikationssällskapet utgör en säkerhetsföreskrift enligt första stycket. Sådana besiktningar ska företas inom de angivna tidsramarna.

När Safety Management System upprättas som är nödvändig för att uppfylla den försäkrades skyldighet att följa ISM-koden, såsom antagits av IMO, så ska den försäkrade ombesörja att systemet innefattar instruktioner och rutiner för hur smörjolja, kylvatten och matarvatten till panna ska användas och övervakas. § 3-25, andra stycket, ska inte tillämpas.

§ 3-23. Försäkringsgivarens rätt att kräva besiktning av fartyget

Försäkringsgivaren har rätt att när som helst under försäkringstiden undersöka om fartyget uppfyller de föreskrifter om teknisk och operativ säkerhet som offentliga myndigheter eller klassifikationssällskapet har utfärdat. Om det är nödvändigt av hänsyn till undersökningen, kan denne kräva att lasten helt eller delvis ska lossas.

Om den försäkrade nekar att låta försäkringsgivaren företa en sådan undersökning är försäkringsgivaren därefter ansvarig endast i den utsträckning som den försäkrade bevisar att förlusten inte beror på brister hos fartyget som skulle ha upptäckts.

Om undersökningen inte föranleds av ett haveri eller annat liknande förhållande som omfattas av försäkringen, ska försäkringsgivaren ersätta både den försäkrades kostnader och den förlust denne lider till följd av undersökningen, såvida det inte visar sig att föreskrifterna om teknisk och operativ säkerhet ej är uppfyllda.

§ 3-24. (struken)

§ 3-25. Åsidosättande av säkerhetsföreskrifter

Om en säkerhetsföreskrift har åsidosatts är försäkringsgivaren ansvarig bara i den utsträckning att förlusten inte är ett resultat av åsidosättandet eller att den försäkrade inte har åsidosatt säkerhetsföreskriften försumligen. Detta gäller däremot inte om den försäkrade är befälhavare på fartyget eller medlem av fartygets besättning och den försummelse denne har gjort sig skyldig till är av nautisk art.

Om åsidosättandet gäller en speciell säkerhetsföreskrift som anges i försäkringsavtalet, ska försummelse som visats av någon som på den försäkrades vägnar är skyldig att följa föreskriften eller se till att den följs, likställas med att den försäkrade själv har varit försumlig.

Försäkringsgivaren har bevisbördan att visa att säkerhetsföreskrifter har åsidosatts, såvida inte fartyget springer läck medans flott. Den försäkrade har bevisbördan att visa att denne inte åsidosatt säkerhetsföreskriften genom försumlighet, och att det inte finns något orsakssamband mellan åsidosättandet av säkerhetsföreskrifter och haveriet.

§ 3-26. Fartyg som lagts upp

För fartyg som ska läggas upp ska en särskild plan för uppläggning utarbetas och godkännas av försäkringsgivaren. Om så inte sker, eller om planen inte följs under uppläggningen, ska § 3-25 första stycket tillämpas på motsvarande sätt.

§ 3-27. Försäkringsgivarens uppsägningsrätt

Försäkringsgivaren kan säga upp försäkringen med fjorton dagars varsel, dock så att försäkringen tidigast upphör när fartyget anlöper närmaste säkra hamn enligt försäkringsgivarens anvisning, i följande fall:

(a) när fartyget på grund av olämplig konstruktion, svaghet, haveri eller liknande förhållande inte uppfyller säkerhetsföreskrift om teknisk och operativ säkerhet,

(b) när en säkerhetsföreskrift av väsentlig betydelse medvetet eller grovt oaktsamt har överträtts av den försäkrade eller av någon som på dennes vägnar är skyldig att följa föreskriften eller att sörja för att den följs.

§ 3-28. Kontraktsvillkor

Försäkringsgivaren kan bestämma att vissa villkor ska användas eller inte användas vid slutande av kontrakt gällande driften av det försäkrade fartyget. Detta kan göras generellt eller för en bestämd hamn eller fart.

Avsnitt 4
Räddningsåtgärder m.m.

§ 3-29. Den försäkrades skyldighet att underrätta försäkringsgivaren om haveri

Om ett haveri hotar inträffa eller har inträffat ska den försäkrade utan oskäligt dröjsmål informera försäkringsgivaren om detta, och hålla denne underrättad om den fortsatta utvecklingen.

Den försäkrade och befälhavaren är skyldiga att informera försäkringsgivaren om sjöförklaringar och besiktningar som äger rum med anledning av haveriet.

§ 3-30. Den försäkrades skyldighet att avvärja och begränsa förlusten

Om ett haveri hotar inträffa eller har inträffat ska den försäkrade göra det som rimligen kan förväntas av denne för att avvärja eller begränsa förlusten. Innan den försäkrade vidtar sina åtgärder ska denne, om det är möjligt, rådfråga försäkringsgivaren.

§ 3-31. Konsekvensen av att den försäkrade försummar sina skyldigheter

Om den försäkrade uppsåtligt eller genom grov vårdslöshet underlåter att uppfylla sina skyldigheter enligt § 3-29 eller § 3-30, är försäkringsgivaren inte ansvarig för större förlust än det kan antas att denne skulle ha behövt täcka, om skyldigheten hade blivit uppfylld.

Motsvarande gäller om befälhavaren försummar sina skyldigheter enligt § 3-29.

Avsnitt 5
Den försäkrades uppsåtliga eller vårdslösa framkallande av haveri

§ 3-32. Uppsåt

Om den försäkrade uppsåtligen har framkallat haveri, kan denne inte framställa något krav mot försäkringsgivaren.

§ 3-33. Grov vårdslöshet

Om den försäkrade har förorsakat ett haveri genom grov vårdslöshet, avgörs med hänsyn till grad av skuld och övriga omständigheter, om och, för det fall ersättning ska utgå, hur mycket försäkringsgivaren ska betala.

§ 3-34. Försäkringsgivarens uppsägningsrätt

Om den försäkrade uppsåtligen har framkallat eller försökt att framkalla ett haveri, kan försäkringsgivaren säga upp försäkringen utan varsel. Om den försäkrade har förorsakat ett haveri genom grov vårdslöshet kan försäkringsgivaren säga upp försäkringen med fjorton dagars varsel.

Om den försäkrade uppsåtligen har framkallat haveriet kan försäkringsgivaren säga upp andra försäkringar som han har med den försäkrade med fjorton dagars varsel.

§ 3-35. Omständigheter som utesluter tillämpning av § 3-32 till § 3-34

Bestämmelserna i § 3-32 till § 3-34 tillämpas inte i följande fall:

(a) om den försäkrade på grund av sinnessjukdom eller annat onormalt sinnestillstånd – självförvållat rus undantaget – inte var i stånd att bedöma sina handlingar,
(b) om den försäkrade har förorsakat haveriet under omständigheter som avses i § 3-12, andra stycket, under förutsättning att dennes handlingar under föreliggande omständigheter måste anses som ändamålsenliga och försvarbara.

Avsnitt 6
Identifikation

§ 3-36. Identifikation mellan den försäkrade och dennes medhjälpare

Försäkringsgivaren kan inte gentemot den försäkrade åberopa fel eller försummelser begångna av fartygets befälhavare eller manskap under sjömannatjänsten.

Försäkringsgivaren kan gentemot den försäkrade åberopa fel eller försummelser begångna av alla organisationer eller personer till vilka den försäkrade har delegerat beslutsfattande beträffande funktioner av väsentlig betydelse för försäkringstäckningen, om felet eller försummelsen har anknytning till en sådan funktion.

§ 3-37. Identifikation mellan flera försäkrade och mellan den försäkrade och medägare

Försäkringsgivaren kan inte gentemot den försäkrade åberopa fel eller försummelser begångna av en annan försäkrad eller medägare i det försäkrade fartyget, eller någon som dessa kan identifieras med enligt § 3-36 andra stycket, om inte denne försäkrade eller medägare har befogenhet att besluta för fartygets drift.

§ 3-38. Identifikation mellan den försäkrade och försäkringstagaren

Försäkringsgivaren kan gentemot den försäkrade åberopa fel eller försummelse begångna av försäkringstagaren.

Kapitel 4
Försäkringsgivarens ersättningsansvar

Avsnitt 1
Allmänna bestämmelser om försäkringsgivarens ansvar

§ 4-1. Totalförlust

Vid totalförlust kan den försäkrade kräva att försäkringsbeloppet utbetalas, dock inte över försäkringsvärdet.

§ 4-2. Allmän förmögenhetsförlust och förlust som följd av försening

Om inte annat är bestämt i denna Plan eller är särskilt avtalat, är försäkringsgivaren inte ansvarig för allmän förlust av förmögenhet, tid, konjunktur, marknad och liknande förlust som beror på försening.

§ 4-3. Kostnader vid ställande av säkerhet o. dyl.

Om den försäkrade med anledning av ett haveri har behövt tillhandahålla likvida medel eller ställa säkerhet, kan denne kräva att skäliga kostnader i samband med detta ersätts av försäkringsgivaren. Detta gäller dock inte om den försäkrade utan skälig orsak har underlåtit att använda sin möjlighet att begära förskott från försäkringsgivaren enligt § 5-7.

§ 4-4. Rättegångskostnader

När ett ansvar som omfattas av försäkringen görs gällande mot den försäkrade och när den försäkrade riktar ett betalningskrav mot tredje part med anledning av förlust som omfattas av försäkringen, svarar försäkringsgivaren för de kostnader som detta för med sig, under förutsättning att de åtgärder som vidtas har godkänts av försäkringsgivaren eller kan anses försvarbara.

§ 4-5. Kostnader i samband med förlusten

Vid händelse av en skada som kan ge upphov till en ersättningsbar förlust under försäkringen ska försäkringsgivaren också ersätta nödvändiga kostnader för att fastställa huruvida ersättningsbar förlust har inträffat och omfattningen av den förlusten.

Om den försäkrade har rimliga skäl att använda egen utsänd besiktningsman ska försäkringsgivaren stå för nödvändiga kostnader för denne.

Försäkringsgivaren ska också ersätta kostnader för skadehantering och ersättningsuträkning.

§ 4-6. Kostnader för åtgärder som berör flera intressen

Om kostnader som nämns i § 4-3 till § 4-5 har uppstått vid åtgärder som berör flera intressen är försäkringsgivaren enbart ansvarig för den del av kostnaderna som proportionellt kan hänföras till den försäkrades intresse.

Avsnitt 2
Räddningskostnader, inklusive bärgarlön och gemensamt haveri

§ 4-7. Täckning av räddningskostnader

Om ett haveri hotar inträffa eller har inträffat, är försäkringsgivaren ansvarig enligt bestämmelserna i § 4-8 till § 4-12 för åtgärd som vidtagits av hänsyn till risker som försäkringen omfattar, under förutsättning att åtgärden hade en extraordinär karaktär och måste anses som försvarbar.

§ 4-8. Gemensamt haveri

Försäkringsgivaren är ansvarig för det bidrag i gemensamt haveri som faller på den försäkrades intresse. Kaskoförsäkringsgivaren är också ansvarig för bidrag i gemensamt haveri som faller på frakt eller certepartihyra om den försäkrade står som ägare av detta intresse. Bidraget ersätts baserat på dispasch, lagligen upprättad enligt gällande rättsregler eller villkor som kan anses sedvanliga för berörd fart. Bidraget ersätts enligt dispaschen även om bidragsvärdet är högre än intressets försäkringsvärde. Försäkringsgivaren är också på motsvarande sätt ansvarig för bärgarlön i den mån den inte ersätts i gemensamt haveri. Försäkringsgivaren är emellertid inte ansvarig för räntor i den utsträckning de i dispaschen ersätts utöver förfallotid enligt § 5-6.

Om den försäkrade som följd av kontraktsbrott i fraktavtalet är förhindrad att kräva bidrag från de övriga deltagarna i det gemensamma haveriet, ska försäkringsgivaren ersätta det belopp som enligt bestämmelserna om gemensamt haveri faller på den försäkrades intresse.

Om den försäkrade väljer att inte kräva bidrag från övriga intressen i det gemensamma haveriet är försäkringsgivaren enligt den försäkrades val ansvarig antingen för

(a) förlust, skador, ansvar och kostnader som skulle ha varit ersatta i det gemensamma haveriet upp till det belopp som anges i försäkringsavtalet, eller
(b) för fartygets bidrag vid gemensamt haveri.

Beräkning enligt föregående punkt ska baseras på York-Antwerpen reglerna 2016, men att § 4-11 andra stycket, andra punkten tillämpas på motsvarande sätt.

§ 4-9. Fördelning vid gemensamt haveri när intressena tillhör en och samma person

Om fartyg, frakt och last tillhör samma person, men förutsättningarna för fördelning vid gemensamt haveri för övrigt finns, är försäkringsgivaren ansvarig som om bidragsvärdena hade tillhört olika personer.

§ 4-10. Skada på och förlust av försäkringsföremålet

Om försäkringsföremålet har skadats eller har gått förlorat till följd av en åtgärd i gemensamt haveri har den försäkrade rätt att kräva kompensation för den skadan eller förlusten i enlighet med reglerna om enskilt haveri, utan att först använda sig av sin rätt till bidrag från andra parter.

§ 4-11. Oegentligt gemensamt haveri

Försäkringsgivaren är ansvarig för förlust som har uppstått för att rädda fartyg som går i barlast eller för att slutföra barlastresan om denne skulle ha varit ansvarig för fartygets andel av sådana kostnader enligt dispasch vid gemensamt haveri enligt York-Antwerpen reglerna 2016. § 4-10 ska tillämpas på motsvarande sätt.

Däremot ersätts inte kostnader för avlöning och kost enligt York-Antwerpen reglerna 2016 XI (b) för den tid som krävs för permanent reparation. Kostnader för provision o. dyl. samt räntor ersätts enligt § 4-3 och § 5-4.

§ 4-12. Särskilda räddningskostnader

Om en räddningsåtgärd enligt § 4-7 har genomförts utan att bestämmelserna i § 4-8 till § 4-11 är tillämpliga är försäkringsgivaren ansvarig för förlust av eller skada på den försäkrades föremål, och för ansvar och kostnader som har åsamkats den försäkrade. Förlust som avses i § 4-2 ersätts likväl inte enligt den här bestämmelsen.

Om förlust, skada, ansvar och kostnader som nämns i första stycket har vållats vid åtgärd som berör flera intressen, är försäkringsgivaren ansvarig enbart för den del av förlusten som vid en proportionell fördelning hänför sig till den försäkrades intresse.

Avsnitt 3
Täckning av den försäkrades ansvar gentemot tredje part

§ 4-13. Huvudregel

Försäkringsgivaren är inte ansvarig för den försäkrades ansvar gentemot tredje part såvida inte annat har angivits i denna Plan eller särskilt avtalat.

§ 4-14. "Cross liabilities"

Om den försäkrade har ådragit sig ett ansvar och om denne kan göra ansvar gällande mot skadelidande för förlust som denne själv har ådragit sig vid samma tillfälle, ska ersättningsberäkningen mellan den försäkrade och försäkringsgivaren baseras på de beräknade bruttoansvar innan moträkning har ägt rum. Detta gäller även om ett av de nämnda ansvaren eller båda begränsas i ersättningsberäkningen mellan den försäkrade och den skadelidande. Företas begränsningen på ansvarssaldot mellan den försäkrade och den skadelidande, ska i ersättningsberäkningen mellan den försäkrade och försäkringsgivaren det största beräknade bruttoansvaret reduceras med samma belopp som saldot har reducerats med.

§ 4-15. Ovanliga eller förbjudna kontraktsvillkor

Försäkringsgivaren svarar inte under några omständigheter för ansvar som beror på att den försäkrade eller någon å dennes vägnar:

(a) har ingått ett kontrakt som medför strängare ansvar än det som följer av vanliga sjörättsbestämmelser, om inte sådana villkor kan anses sedvanliga i berörd fart,

(b) har använt eller underlåtit att använda kontraktsvillkor som försäkringsgivaren enligt § 3-28 har förbjudit respektive begärt.

§ 4-16. Föremål som tillhör den försäkrade

Försäkringsgivaren är ansvarig för den försäkrades förlust om ett föremål som tillhör den försäkrade skadas eller förloras under sådana förhållanden att den försäkrade skulle ha ansvarat för förlusten om föremålet hade tillhört tredje part, och försäkringsgivaren skulle ha täckt detta ersättningsansvar. Härifrån undantas dock förlust av eller skada på det försäkrade fartyget, dess förråd och utrustning.

§ 4-17. Fastställande av den försäkrades ansvar

Om försäkringen täcker den försäkrades ansvar gentemot tredje part kan skadelidande tredje part inte ställa direkta krav mot försäkringsgivaren.

Försäkringsgivaren ersätter den försäkrades förlust som resultat av ansvar om det har fastställts på något av följande sätt:

(a) slutlig dom eller avgörande utfärdat av en behörig domstol,
(b) skiljedom om avtal om avgörande genom skiljedom hade ingåtts innan tvisten uppstod eller har ingåtts senare med försäkringsgivarens samtycke,
(c) förlikning som har godkänts av försäkringsgivaren.

Om den försäkrade i andra situationer har erkänt ett krav eller betalat ersättning täcker försäkringsgivaren enbart förlusten om den försäkrade kan styrka att kravet var berättigat såväl i fråga om grund som storlek.

Avsnitt 4
Försäkringsbeloppet som gräns för försäkringsgivarens ansvar

§ 4-18. Huvudregel

Försäkringsgivaren är ansvarig upp till försäkringsbeloppet för förlust som har förorsakats vid ett enskilt haveri. För räddningskostnader som har uppstått i samband med ett sådant haveri är försäkringsgivaren dessutom ansvarig upp till ett belopp motsvarande försäkringsbeloppet. Om räddningskostnaderna överstiger detta belopp är försäkringsgivaren i kaskoförsäkring också ansvarig med den del av försäkringsbeloppet som inte har använts till att täcka skada på eller förlust av fartyget.

När det gäller ansvar gentemot tredje part som beror på en kollision eller kontakt är försäkringsgivaren ansvarig särskilt i enlighet med bestämmelserna i § 13-3 och § 14-1.

§ 4-19. Ansvar utöver försäkringsbeloppet

Även om försäkringsbeloppet överskrids ersätter försäkringsgivaren följande:

(a) förlust som avses i § 4-3 till § 4-5, och § 5-21 första punkten,
(b) räntor på ersättningen.

§ 4-20. Begränsning av ansvar när flera risker samverkar

Om försäkringsgivaren enligt § 2-13, § 2-14 eller § 2-16 åläggs att täcka en del av skadan, begränsas dennes ansvar till en motsvarande del av det belopp som avses i § 4-18 och § 4-19.

§ 4-21. Försäkringsgivarens möjlighet att befria sig från vidare ansvar

När ett haveri har inträffat kan försäkringsgivaren befria sig från vidare ansvar genom att meddela den försäkrade att denne kommer att utbetala försäkringsbeloppet.

Förlust som avses i § 4-3 till § 4-5, § 4-7 till § 4-12 och § 5-21 första punkten, ersätts utöver försäkringsbeloppet enligt bestämmelserna i § 4-18 och § 4-19, under förutsättning att den beror på åtgärder som vidtogs innan den försäkrade fick meddelande om försäkringsgivarens beslut.

Enligt detta har försäkringsgivaren ingen rätt till försäkringsföremålet enligt § 5-19.

Kapitel 5
Ersättningens bestämmande

Avsnitt 1
Beräkning av ersättning, räntor, förskott m.m.

§ 5-1. Den försäkrades skyldighet att skaffa upplysningar och dokument

Den försäkrade är skyldig att till försäkringsgivaren överlämna de upplysningar och dokument som denne har tillgång till och som försäkringsgivaren behöver för ersättningsberäkningen.

Om den försäkrade uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet försummar sina skyldigheter enligt första stycket, täcker försäkringsgivaren enbart det ansvar som skulle ha åvilat denne om skyldigheten hade varit uppfylld.

Om försummelsen är sviklig bortfaller försäkringsgivarens ansvar. Försäkringsgivaren kan dessutom med fjorton dagars varsel säga upp alla försäkringsavtal som denne har med den försäkrade. Uppsägningen ska företas utan oskäligt dröjsmål efter att försäkringsgivaren fick kännedom om det svikliga förhållandet.

§ 5-2. Beräkning av ersättningen

Försäkringsgivaren ska lägga fram ersättningsberäkningen snarast möjligt. Försäkringsgivaren kan överlåta beräkningen till en dispaschör.

§ 5-3. Valutakurser

Om den försäkrade har haft kostnader i en annan valuta än det som försäkringsbeloppet är angivet i, ska omräkningen ske efter valutakursen på utgiftsdagen. Om utgiften förfaller en bestämd tid och den försäkrade utan skälig orsak inte betalar i tid, kan den försäkrade inte kräva ersättning efter högre valutakurs än den som gällde på förfallodagen. Om den försäkrade efter samråd med försäkringsgivaren har företagit täckningsköp baseras ersättningen på täckningskursen.

Om försäkringsgivaren ska ersätta kostnader som inte är betalda när ersättningsberäkningen utfärdas bestäms omräkning enligt kursen den dag ersättningsberäkningen utfärdas.

Vid försäkringsbelopp noterat i en valuta annan än den som noterats för självrisk eller andra belopp noterade i försäkringsavtalet ska omräkning till försäkrings-avtalets valuta företas enligt bankernas sista säljkurs innan försäkringen trädde i kraft.

§ 5-4. Ränta på ersättningen

Den försäkrade kan kräva ränta när det har gått 30 dagar från den dag meddelande om haveriet sändes till försäkringsgivaren. Om försäkringsgivaren ska ersätta den försäkrades kostnader, löper räntan från dagen för utlägget. För krav avseende oreparerad skada löper ränta från försäkringsperiodens utgång eller från den tidpunkt då den försäkrade framställer krav på ersättning för oreparerad skada, beroende på vilken av dessa tidpunkter som infaller senare. Om försäkringsgivaren ska ersätta den försäkrades tidsförlust, löper ränta från 30 dagar efter att den period som försäkringsgivaren är ansvarig för har löpt ut.

Om den försäkrade försummar att skaffa upplysningar och dokument som nämns i § 5-1, och uppgörelsen till följd av detta försenas, kan denne inte kräva räntor för den tid som därvid går förlorad. Detsamma gäller om den försäkrade obefogat avvisar hel eller delvis uppgörelse.

Den räntesats som löper under varje kalenderår ska vara den amerikanska Prime Rate som gäller den 1 januari i det aktuella kalenderåret.

Efter förfallodagen, jfr. § 5-6, utgår dröjsmålsränta enligt räntan i tredje stycket + 2 procentenheter.

§ 5-5. Tvist om ersättningsberäkningen

Om den försäkrade inte godtar försäkringsgivarens ersättningsberäkning, kan såväl den försäkrade som försäkringsgivaren begära att beräkningen föreläggs en nordisk dispaschör för uttalande innan tvisten förs inför domstol eller skiljeförfarande. Dispaschören utses av den försäkrade. Om den försäkrade underlåter att utse en dispaschör kan försäkringsgivaren göra det.

Kostnaderna för dispaschörens handläggning av ärendet ska bäras av försäkringsgivaren, om inte den försäkrades krav på omprövning av ersättningsberäkningen var klart omotiverad.

Bestämmelserna i första och andra stycket ovan ska tillämpas på motsvarande sätt när försäkringsgivaren har avslagit den försäkrades krav på ersättning.

§ 5-6. Förfallodag

Ersättningen förfaller till betalning fyra veckor från den dag då ersättningsberäkningen lämnades eller skulle ha lämnats.

§ 5-7. Försäkringsgivarens skyldighet att lämna förskott

Om den försäkrade innan försäkringsberäkningen kan genomföras styrker att denne har haft eller i en nära framtid kommer att få större kostnader eller förlust som omfattas av försäkringen, kan den försäkrade kräva ett lämpligt förskott på ersättningen. När förskottet gäller kostnader som den försäkrade ännu inte har betalat har försäkringsgivaren möjlighet att betala beloppet direkt till berörd tredjepart.

Bestämmelserna i föregående stycke gäller inte om försäkringsgivaren har skälig grund att ifrågasätta sin ersättningsplikt. Att försäkringsgivaren har betalat förskott har inte någon betydelse för ersättningsskyldigheten.

Försäkringsgivaren kan kräva samma ränta som enligt § 5-4 tredje stycket. Om försäkringsgivaren ger förskott på ett belopp som ersätts i gemensamt haveri, kan denne kräva räntor enligt dispaschens räntesats. När det gäller tidsförlustförsäkring kan försäkringsgivaren kräva ränta på förskott 30 dagar efter utgången av den period den är ansvarig för.

§ 5-8. Förskott när det är en tvist om vilken försäkringsgivare som ska ersätta förlusten

Vid tvist om vilken av flera försäkringsgivare som ska ersätta förlusten, ska var och en av dem på begäran betala ett proportionerligt förskott på ersättningen. Skyldigheten är betingad av att ingen av försäkringsgivarna har framställt andra invändningar mot kravet. Om deras eventuella ansvar för förlusten skiljer sig åt, ska förskottsbetalningen baseras på det lägsta ansvaret.

Avsnitt 2
Den försäkrades ansvar gentemot tredje part

§ 5-9. Den försäkrades skyldighet när ett ansvar som omfattas av försäkringen görs gällande mot den försäkrade

När ett ansvar som omfattas av försäkringen görs gällande mot den försäkrade är denne skyldig att omedelbart meddela försäkringsgivaren. Försäkringstagaren ska tillvarata försäkringsgivarens intresse på bästa sätt och när det är nödvändigt använda sig av kvalificerad teknisk och juridisk assistans. Försäkringsgivaren har rätt att snarast få ta del av alla dokument och andra bevis.

Om den försäkrade uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet försummar sina skyldigheter enligt föregående stycke, täcker försäkringsgivaren enbart det ansvar som skulle ha åvilat denne om skyldigheterna hade varit uppfyllda.

§ 5-10. Försäkringsgivarens möjlighet att överta handläggningen av kravet

Försäkringsgivaren kan med den försäkrades samtycke åta sig handläggningen av ett anspråk som riktas mot den försäkrade och i förekommande fall processa om det i den försäkrades namn. Detta innebär inte att försäkringsgivaren erkänner någon skyldighet att täcka det ansvar som den försäkrade kan åläggas.

§ 5-11. Avgörande av fråga om anhängiggörande eller överklagande vid domstol

Om det råder oenighet mellan försäkringsgivaren och den försäkrade om anhängiggörande eller överklagande avgörs frågan med slutlig verkan av en skiljeman utses gemensamt av de nordiska dispaschörerna.

Skiljemannen ska välja den lösning som enligt dennes bedömning troligen kommer att leda till den lägsta sammanlagda förlusten för den försäkrade och för dennes försäkringsgivare. Skiljemannen ska inte ta hänsyn till den fördel som den försäkrade eller en försäkringsgivare kan behålla eller uppnå genom att den försäkrade godtar eller söker bli ålagd en större andel av skulden i ett kollisionsärende.

Om den försäkrade inte följer skiljemannens beslut, har den försäkringsgivare som har fått medhåll av skiljemannen inte på några villkor ansvar utöver det försäkringsgivaren hade förklarat sig villig att godta då tvisten förelades för skiljemannen. Om den försäkrade anhängiggör ärendet vid domstol eller överklagar en dom i strid mot skiljemannens beslut, och om processen eller överklagandet leder till att försäkringsgivaren måste bära ett mindre ansvar än det denne hade förklarat sig villig att godta, svarar försäkringsgivaren inom den uppnådda besparingen för sin proportionella del av rättegångskostnaderna.

§ 5-12. Ställande av säkerhet

Försäkringsgivaren är inte skyldig att ställa säkerhet för den försäkrades ansvar gentemot tredje part.

Att försäkringsgivaren ställer sådan säkerhet har ingen betydelse för ersättningsskyldigheten.

Om försäkringsgivaren har ställt säkerhet för ett ansvar som visar sig att vara denne ovidkommande, ska den försäkrade ersätta försäkringsgivaren för de kostnader denne har haft i samband med ställandet av säkerheten.

Avsnitt 3
Den försäkrades krav gentemot tredje part

§ 5-13. Försäkringsgivarens rätt att träda in i krav som den försäkrade har mot tredje part

Om den försäkrade kan fordra att tredje part ersätter förlusten, inträder försäkringsgivaren vid utbetalningen av ersättningen i den försäkrades rätt mot tredje part. Bestämmelsen i § 4-14 ska tillämpas på motsvarande sätt.

Om försäkringsgivaren endast delvis ansvarar för förlusten delas kravet proportionerligt mellan försäkringsgivaren och den försäkrade. Detsamma gäller om ersättning för hela förlusten skulle ha betalats med ett högre belopp av tredje part än av försäkringsgivaren, men tredje part bara bär ansvar för en del av förlusten eller om hela förlusten inte kan indrivas.

Om försäkringsgivarens krav leder till ett högre nettobelopp än det denne har betalat till den försäkrade med tillägg av räntor, tillfaller det överskjutande beloppet den försäkrade.

§ 5-14. Avstående av kravet

Försäkringsgivarens ansvar minskas med det belopp denne blir förhindrad att kräva in till följd av att den försäkrade har avstått rätten att kräva ersättning av tredje part, om avståendet antingen inte kan anses sedvanligt i berörd fart eller har skett i strid mot föreskrift som försäkringsgivaren har lämnat i enlighet med § 3-28.

§ 5-15. Den försäkrades skyldighet att bistå försäkringsgivaren med upplysningar och dokument

Den försäkrade ska på begäran ge försäkringsgivaren alla upplysningar och dokument denne har tillgång till och som är av betydelse för att driva försäkringsgivarens krav.

Även innan försäkringsgivaren har övertagit kravet har denne rätt att få ta del av alla dokument och andra bevis.

§ 5-16. Den försäkrades skyldighet att bevara och säkra kravet

Den försäkrade är skyldig att vidta nödvändiga åtgärder för att bevara och säkra kravet tills försäkringsgivaren själv kan tillvarata sina intressen. Om så krävs ska den försäkrade utnyttja kvalificerad teknisk och juridisk assistans.

Om den försäkrade uppsåtligen eller genom grov vårdslöshet underlåter att uppfylla sina skyldigheter enligt föregående stycke ansvarar denne för den förlust försäkringsgivaren belastas med genom försummelsen.

§ 5-17. Avgörande av frågan om anhängiggörande eller överklagande vid domstol

Om det råder oenighet mellan försäkringsgivaren och den försäkrade om anhängiggörande eller överklagande vid domstol gällande krav gentemot tredje part ska § 5-11 tillämpas på motsvarande sätt.

§ 5-18. Bärgarlön som innebär kompensation för förlust som försäkringsgivaren har täckt

Om den försäkrade har lidit förlust i samband med en bärgning och om denne mottar bärgarlön eller andel av bärgarlön är den försäkrade skyldig att av det mottagna beloppet återbetala till försäkringsgivaren den summa som denne har betalat som ersättning för förlusten.

§ 5-13 till § 5-17 ska tillämpas på motsvarande sätt.

Avsnitt 4
Försäkringsgivarens rätt att överta försäkringsföremålet vid utbetalning av ersättning

§ 5-19. Försäkringsgivarens rätt att överta försäkringsföremålet

Vid betalning av ersättning för skada och totalförlust övertar försäkringsgivaren den försäkrades rätt till försäkringsföremålet eller de delar av försäkringsföremålet som har ersatts, såvida denne inte senast vid utbetalningen avstår från rätten. § 2-4 ska tillämpas på motsvarande sätt.

Vid totalförlust är den försäkrade skyldig att ge försäkringsgivaren rätt till försäkringsföremålet och att lämna ut samtliga dokument som den behöver som ägare. Kostnader i samband med detta ska bäras av försäkringsgivaren.

Om försäkringsgivaren övertar det försäkrade objektet och avser att återvinna eller på annat sätt avyttra det, ska försäkringsgivaren säkerställa efterlevnad av: (i) Hongkongkonventionen om säker och miljöriktig fartygsåtervinning (HKC), (ii) Baselkonventionen, inklusive Basel Ban Amendment, och (iii), för fartyg som omfattas, Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013 om återvinning av fartyg (EU SRR) samt dess genomförandeåtgärder, och annan tvingande lagstiftning som är tillämplig på återvinning eller avyttring. Den försäkrade ska, på begäran och mot skälig ersättning från försäkringsgivaren, tillhandahålla tillgänglig dokumentation av betydelse för återvinningen samt bistå samarbete, inklusive förteckningen över farliga material (Inventory of Hazardous Materials, IHM) och certifikat.

Vid skada ska § 5-13 andra stycket, första punkten tillämpas på motsvarande sätt.

§ 5-20. Ansvar för försäkringsföremålet

Om försäkringsgivaren efter det att den enligt § 5-19 har övertagit hela eller delar av försäkringsföremålet åläggs att bekosta bortforsling av detta, ska den försäkrade återbetala den del av kostnaderna som överstiger värdet av det bortforslade till försäkringsgivaren.

Om försäkringsföremålet berörs av ansvar som inte omfattas av försäkringen ska den försäkrade hålla försäkringsgivaren skadeslös för detta.

Om den försäkrade för att begränsa sitt ansvar gentemot tredje part måste överge fartyget, kan detta ske utan hinder av försäkringsgivarens rätt enligt § 5-19.

§ 5-21. Bevarande av försäkringsföremålet

Försäkringsgivaren ansvarar för kostnaderna vid nödvändiga åtgärder för bevaring av försäkringsföremålet efter ett haveri som ger den försäkrade rätt till totalförlustersättning. Den försäkrade är skyldig att vidta sådana åtgärder också efter det att försäkringsföremålet har övertagits av försäkringsgivaren om denne själv inte har möjlighet att tillvarata sina intressen.

§ 5-22. Försäkringsgivarens rätt till ersättning för skada på försäkringsföremålet

Försäkringsgivaren inträder i den försäkrades ställe vid krav på ersättning från tredje part för skada på försäkringsföremålet. Detta gäller dock inte krav enligt försäkringsavtalet.

Avsnitt 5
Preskription m.m.

§ 5-23. Frist för meddelande om haveri

Rätten att kräva ersättning bortfaller om haveriet inte har anmälts till försäkringsgivaren inom tolv månader efter att den försäkrade fick kännedom om det.

Rätten att kräva ersättning för annat än skrovskador under lätt vattenlinje bortfaller under alla omständigheter om haveriet inte har anmälts inom 24 månader efter att det uppstod.

§ 5-24. Preskription av den försäkrades ersättningskrav

Den försäkrades krav på ersättning preskriberas efter tre år. Preskriptionstiden börjar löpa vid utgången av det kalenderår under vilket den försäkrade fick nödvändig kunskap om det förhållande som ligger till grund för kravet. Krav som har anmälts till försäkringsgivaren innan preskriptionstiden löpt ut preskriberas under alla omständigheter senast tio år efter utgången av det kalenderår under vilket haveriet inträffade.

Vid ansvarsförsäkring preskriberas den försäkrades ersättningskrav inte före utgången av den tid som följer av de regler som gäller för den försäkrade skadeståndsansvar. Ersättningskravet preskriberas dock under alla omständigheter senast ett år efter dagen för uppgörelse eller slutlig och avgörande dom eller skiljedom avseende tredje parts skadeståndsansvar.

Krav som har anmälts till försäkringsgivaren innan preskriptionstidens utgång , kommer inte att bli preskriberat förrän sex månader efter den dag då den försäkrade har erhållit skriftlig notifiering om att preskription kommer att tillämpas. Notifieringen ska förklara hur preskriptionsperioden har blivit åsidosatt. Preskriptionsperioden kan inte förlängas enligt denna stadga om mer än tio år har förflutit sedan kravet anmäldes till försäkringsgivaren.

§ 5-25. (struken)

Kapitel 6
Premie

§ 6-1. Premiebetalning

Försäkringstagaren ansvarar för premien. När inte annat har avtalats, förfaller premien vid anfordran.

Om premien inte erläggs när den förfaller till betalning tillkommer dröjs-målsränta med samma räntesats som enligt § 5-4 fjärde stycket.

§ 6-2. Försäkringsgivarens rätt att säga upp försäkringen vid utebliven premiebetalning

Om en premie inte betalas i rätt tid, kan försäkringsgivaren säga upp försäkringen med fjorton dagars varsel.

Om premien betalas innan fristen har löpt ut får uppsägningen ingen verkan.

§ 6-3. Premien vid totalförlust

När försäkringsgivaren betalar ut ersättning för totalförlust eller utbetalar försäkringsbeloppet enligt § 4-21, har denne rätt till hela den avtalade premien.

Om totalförlusten helt eller delvis beror på en risk som inte omfattas av försäkringen kan försäkringstagaren, för den del av försäkringsbeloppet som inte betalas ut, kräva en premienedsättning som motsvarar den tid försäkringsgivaren inte har burit risken.

§ 6-4. Premietillägg när försäkringen förlängs

Vid omständigheter som avses i § 10-10 kan försäkringsgivaren kräva premietillägg i förhållande till den tid försäkringen har förlängts.

Om det när försäkringstiden upphör är ovisst om ersättning för totalförlust kommer att krävas enligt § 11-2 andra stycket, § 11-7 eller § 15-11, och fartyget senare bärgas eller kommer till rätta, kan premietillägg krävas först från den tidpunkt då den försäkrade eller någon å dennes vägnar fick förfoga över fartyget.

§ 6-5. Premienedsättning

Om försäkringstiden blir kortare än avtalat eller om försäkringen inte har varit i kraft under en period kan försäkringstagaren kräva en premienedsättning som motsvarar reduceringen av försäkringstiden.

§ 6-6. Premienedsättning vid uppläggning och liknande uppehåll

Om fartyget under försäkringstiden ligger minst 30 dagar oavbrutet på ett och samma ställe utan last ombord, kan den försäkrade kräva förhandlingar om premienedsättning (ristorno).

Försäkringsgivaren har rätt till full premie under uppehållet i följande fall:

(a) när fartyget är försäkrat enligt de villkor som avses i § 10-5 till § 10-6,

(b) när försäkringsgivaren senare enligt § 6-3 har rätt till hela den avtalade premien.

§ 6-7. Krav på premienedsättning

Krav på nedsättning eller återbetalning av premie enligt bestämmelserna i detta kapitel bortfaller om det inte framställs inom sex månader efter utgången av försäkringsåret eller den avtalade försäkringstiden, om sistnämnda är kortare än ett år. Om kravet är avhängigt av hur fartyget har använts ska försäkringstagaren lämna in uppgift om fart.

Kapitel 7
Medförsäkring av panthavare

§ 7-1. Panthavarens rättigheter gentemot försäkringsgivaren

Om det försäkringsintresse som försäkringen gäller är pantsatt, skyddar försäkringen också panthavarens intresse, emellertid så att försäkringsgivaren kan åberopa bestämmelserna om identifikation i § 3-36 till § 3-38.

Om försäkringsgivaren har fått meddelande om pantsättning, ska bestämmelserna i § 7-2 till § 7-4 tillämpas. Om de medförsäkrade representeras av en huvudförsäkringsgivare, är det tillräckligt att en notifiering därom ges till den huvudförsäkringsgivaren enl. § 9-2, stycke 3 (a). Meddelandet träder i kraft när det når försäkringsgivaren eller huvudförsäkringsgivaren.

Försäkringsgivaren ska informera panthavaren om att denne blivit underrättad om pantsättningen enligt andra stycket ovan. Om de medförsäkrade representeras av en huvudförsäkringsgivare och denne har mottagit en sådan underrättelse, så skall huvudförsäkringsgivaren underrätta panthavaren om sådan information.

Vilka som helst särskilda krav från panthavaren som inkluderas i försäkringsavtalet utöver innehållet i reglerna § 7-2 - § 7-4 skall ej vara giltiga förutom om och förrän de är överenskomna med försäkringsgivaren. Om de medförsäkrade representeras av en huvudförsäkringsgivare så är denne auktoriserad att godkänna sådana särskilda krav på de medförsäkrades vägnar, under förutsättning att dessa krav är inom ramen för vad som utgör marknadssed enligt § 9-2, stycke 3 (b).

Om ett fartyg är försäkrat som del i en flotta, skall varje fartyg i denna flotta anses som separat försäkrat med avseende på: (i) ändringar eller uppsägning (§ 7-2), och (ii) kvittning (§ 7-4, stycke 6).

§ 7-2. Ändring och uppsägning av försäkringsavtalet

Om försäkringsavtalet har ändrats eller sagts upp gäller detta inte gentemot panthavaren om inte försäkringsgivaren särskilt har meddelat denne om förhållandet med minst fjorton dagars varsel. Bestämmelsen gäller dock inte

- uppsägning till följd av risken för exponering för sanktioner, jfr. paragraf 2-17, eller
- uppsägning vid förlust av huvudklass, jfr. paragraf 3-14, eller
- om försäkringen upphör att gälla enligt paragraferna 3-15 och 15-9, eller

- suspension till följd av rekvisition, jfr. paragraf 3-17, eller
- upphörande till följd av ägarbyte, jfr. paragraf 3-21, och
- krigsförsäkring, jfr kapitel 15 avsnitt 2.

§ 7-3. Haverihandläggning, ersättningsberäkning m.m.

De beslut som krävs med anledning av haveri, ersättningsberäkning, drivande av krav mot tredje part eller ställandet av säkerhet för förlust eller ansvar som täcks under försäkringen, kan fattas utan panthavarens medverkan.

Rätten till ersättning för totalförlust kan inte avstås ifrån helt eller delvis till skada för panthavaren.

§ 7-4. Utbetalning av ersättningen

Vid totalförlust ska panthavarens intresse täckas först.

Ersättning för skada som för ett enskilt haveri överstiger 5 %, eller vad annars är överenskommet, av försäkringsbeloppet kan försäkringsgivaren utan panthavarens medgivande endast betala mot kvitterad räkning för utförd reparation. Om fartyget är försäkrat mot samma risk hos flera försäkringsgivare, gäller denna begränsning för försäkringsgivarnas sammanlagda utbetalningar.

Ersättning enligt § 12-1, fjärde stycket och § 12-2 kan inte utbetalas utan panthavarens samtycke.

Ersättning för tidsförlust kan inte utbetalas utan samtycke från panthavare som har pant i fartygets fraktintäkter.

Ansvar mot tredje part som försäkringsgivaren ska stå för, kan endast utbetalas mot kvitto av tredje part. Om huvudförsäkringsgivaren har utgivit säkerhet enligt § 7-3, stycke 1, så tillämpas § 9-7, stycke 2.

Utan panthavarens medgivande kan försäkringsgivaren endast avräkna krav som uppstått ur försäkringsförhållandet för respektive fartyg och som har förfallit under de två år som föregick utbetalningen.

§ 7-5. Panthavares självständiga medförsäkring

Om det uttryckligen har avtalats att en panthavares intresse ska vara självständigt medförsäkrat, får försäkringsgivaren inte åberopa att ansvar saknas på grund av en handling eller underlåtenhet från försäkringstagaren eller någon annan försäkrad enligt reglerna i kapitel 3 och paragraf 5-1.

Kapitel 8
Medförsäkring av tredje part

§ 8-1. Tredje parts rättigheter gentemot försäkringsgivaren

Om försäkringen uttryckligen har tecknats till fördel för tredje part, skyddar försäkringen dennes intresse inom ramen för försäkringsvillkoren.

§ 8-2. Skydd av tredje part gentemot subrogationskrav från försäkringsgivaren

Försäkringsgivaren har inte rätt till subrogation gentemot medförsäkrad tredje part såvida inte, och i så fall begränsat till, att sådan rätt är specificerad i försäkringsavtalet eller att medförsäkrad tredje part uttryckligen har åtagit sig en avtalad förpliktelse till en försäkrad att förbli ansvarig för skador av sådan art som annars hade varit täckt genom försäkringen.

Ansvaret för försäkringstagaren och medförsäkrade tredje part gentemot varandra skall ej exkluderas eller gå fria från ansvar på grund av medförsäkring. Varje betalning till försäkringstagaren eller medförsäkrad tredje part med anledning av vilket som helst ansvar, förluster, kostnader och utgifter skall endast utgöra ett gottgörande av försäkringstagarens krav mot försäkringsgivaren, men ej ett exkluderande eller frigående från ansvar för denne i relation till försäkringstagaren eller den medförsäkrade.

§ 8-3. Tillämpning av reglerna i kapitel 3 och § 5-1

Bestämmelserna om upplysningsplikt i kapitel 3 avsnitt 1 ska tillämpas på motsvarande sätt för medförsäkrad tredje part, under förutsättning att medförsäkrad tredje part vet att denne är namngiven i försäkringsbrevet.

Försäkringsgivaren kan åberopa reglerna i kapitel 3, avsnitt 2-5, eller § 5-1 gentemot medförsäkrad tredje part.

Försäkringsgivaren kan åberopa reglerna om identifikation i § 3-36 till § 3-38 gentemot medförsäkrad tredje part.

§ 8-4. Ändring och uppsägning av försäkringsavtalet

Om försäkringsavtalet är ändrat eller uppsagt, gäller detta också gentemot medförsäkrad tredje part.

§ 8-5. Skadehantering, beräkning av ersättning m.m.

Beslut i förhållande till förluster, beräkning av ersättningar samt skador gentemot tredje part får tas utan delaktighet av medförsäkrad tredje part.

§ 8-6. Andra försäkringar

Om ersättningskrav från medförsäkrad tredje part under försäkringen även är täckt av annan försäkring denne har ingått, så ska täckningen under detta kapitel vara underordnat den andra försäkringen.

§ 8-7. Oberoende medförsäkring av namngiven tredje part

Om det uttryckligen har avtalats att en tredje parts intressen ska vara oberoende medförsäkrat så kan inte försäkringsgivaren göra gällande att denne är utan ansvar på grund av en handling eller försummelse av försäkringstagaren eller annan försäkrad under bestämmelserna i kapitel 3 och § 5-1.

Kapitel 9
Förhållandet mellan huvudförsäkringsgivaren och medförsäkringsgivarna

§ 9-1. Definitioner

Med “huvudförsäkringsgivare” avses den försäkringsgivare som vid försäkringens tecknande har uppgivits som huvudförsäkringsgivare.

Med “medförsäkringsgivare” avses försäkringsgivare som har åtagit sig försäkring mot samma risk av en andel av försäkringsintresset och svarar direkt gentemot den försäkrade.

§ 9-2. Huvudförsäkringsgivarens rätt att uppträda å medförsäkringsgivarnas vägnar

Om inte annat har avtalats har huvudförsäkringsgivaren rätt att vidta de åtgärder som avses i § 9-3 till § 9-9 med bindande verkan för medförsäkrings-givarna. Huvudförsäkringsgivaren är i dessa fall skyldig att såvitt möjligt ta hänsyn till samtliga försäkringsgivares intressen.

Även om huvudförsäkringsgivaren har uppträtt i strid mot avtalet med medförsäkringsgivarna eller på något annat sätt åsidosatt deras intressen, är en åtgärd som hovudförsäkringsgivaren har vidtagit i enlighet med § 9-3 till § 9-8 bindande för medförsäkringsgivarna gentemot den försäkrade, om inte den försäkrade kände till eller borde ha känt till förhållandet.

Om ej annat är överenskommet, är huvudförsäkringsgivaren auktoriserad att för medförsäkringsgivarnas räkning:

(a) ta emot meddelande om pantsättning som aktiverar panthavarens ytterligare rättigheter som statuerat i § 7-1, stycke 2;
(b) komma överens om särskilda krav från panthavaren, under förutsättning att de särskilda kraven ligger inom vad som anses som normal marknadssedvänja. § 9-2, stycke 2 tillämpas i enlighet med föregående.

Huvudförsäkringsgivaren skall bekräfta mottagandet av meddelande om pantsättning för panthavaren, som meddelat under stycke 3 (a) ovan.

§ 9-3. Plan för uppläggning

Huvudförsäkringsgivaren kan godkänna en plan för uppläggning enligt § 3-26.

§ 9-4. Meddelanden i samband med haveri

Meddelanden i samband med ett haveri kan lämnas till huvudförsäkringsgivaren.

Huvudförsäkringsgivaren ska snarast möjligt vidarebefordra meddelandena till berörda medförsäkringsgivare, inklusive information om haveriet samt uppskattade kostnader.

§ 9-5. Bärgning

Huvudförsäkringsgivaren kan vidta åtgärder i syfte att bärga fartyget. Denne kan meddela den försäkrade att bärgningen har övergetts eller att försäkringsgivarna kommer att begränsa sitt ansvar för kostnaderna i enlighet med § 4-21.

§ 9-6. Förflyttning och reparation

Huvudförsäkringsgivaren fattar beslut enligt § 3-20 och § 12-10 till § 12-13. Om den försäkrade har begärt att fartyget ska kondemneras, avgör huvudförsäkringsgivaren också om fartyget ska förflyttas i enlighet med § 11-6.

§ 9-7. Ställande av säkerhet

Om huvudförsäkringsgivaren har utfärdat säkerhet för förlust eller ansvar täckt under försäkringen, får denne ta en provision. om 1% av beloppet på den utfärdade säkerheten. Om öppen garanti ställs beräknas provisionen på den effektiva bruttoförlusten eller det effektiva bruttoansvaret.

Om medförsäkringsgivaren har underrättats om att huvudförsäkringsgivaren har ställt säkerhet enligt första stycket, är medförsäkringsgivaren ansvarig för dennes proportionella del av ansvaret direkt i relation till huvudförsäkringsgivaren och kan ej avsäga sig detta ansvar genom att utge ersättning direkt till den försäkrade eller medförsäkrade.

Medförsäkringsgivaren kan inte gentemot huvudförsäkringsgivaren kvitta ett krav mot den försäkrade såvida denne inte innan säkerheten ställdes har gjort särskilda förbehåll.

Om huvudförsäkringsgivaren begär det, ska medförsäkringsgivaren ställa säkerhet för sin proportionella andel av ansvaret.

§ 9-8. Tvist med tredje part

Om tredje part åberopar ett ansvar som omfattas av försäkringen eller om den försäkrade har ett krav som försäkringsgivarna träder in i, ska huvudförsäkringsgivaren avgöra frågor om anhängiggörande, överklagande och förlikning.

§ 9-9. Beräkning av ersättning

Huvudförsäkringsgivaren ska ansvara för att det görs en ersättningsberäkning. Beräkningen är bindande för medförsäkringsgivarna under förutsättning att den överensstämmer med försäkringsvillkoren.

§ 9-10. Medförsäkringsgivarens insolvens

Om en medförsäkringsgivare är insolvent, ska den försäkrade täcka dennes andel av de kostnader som huvudförsäkringsgivaren har haft på den försäkrades vägnar. Den insolventa medförsäkringsgivarens andel av de kostnader huvudförsäkringsgivaren har haft på försäkringsgemenskapens vägnar ska delas pro rata av huvudförsäkringsgivaren samt de övriga medförsäkringsgivarna.

§ 9-11. Ränta på huvudförsäkringsgivarens kostnader

Huvudförsäkringsgivaren har rätt att räkna ränta på kostnader som denne har haft på försäkringsgemenskapens och den försäkrades vägnar. § 5-4 ska tillämpas på motsvarande sätt.

Del II
Kaskoförsäkring

Kapitel 10
Allmänna bestämmelser om kaskoförsäkringens omfattning

§ 10-1. Försäkringens omfattning

Försäkringen omfattar följande:

(a) fartyget,
(b) ombordvarande tillbehör och reservföremål för fartyg och tillbehör, under förutsättning att tillbehören eller reservföremålen tillhör den försäkrade eller har lånats, hyrts eller köpts med äganderättsförbehåll eller liknande villkor,
(c) ombordvarande bunkerolja och smörjolja.

Försäkringen omfattar inte:

(a) proviant, maskin- och däcksrekvisita samt andra föremål som är avsedda för förbrukning,
(b) båtar och redskap som är avsedda för fångst eller fiske,
(c) lösa föremål som uteslutande är avsedda för säkring eller skydd av lasten,
(d) lösa containers som är avsedda för transport av last.

§ 10-2. Föremål o. dyl. som tillfälligt avlägsnas från fartyget

Försäkringen omfattar också föremål o. dyl. som avses i § 10-1 första stycket och som tillfälligt avlägsnas från fartyget som en del av dettas drift eller på grund av reparation, ombyggnad eller liknande, såvida föremålen i fråga ska föras ombord igen före avgång. För föremål som skickats iland för reparation så bibehålls försäkringstäckningen i 3 månader efter det att reparationen är slutförd.

§ 10-3. Förlust som beror på normalt bruk

Försäkringsgivaren är inte ansvarig för förlust som är en följd av normalt bruk av fartyget och dess tillbehör.

§ 10-4. Försäkring "på fulla villkor"

Om inte annat har avtalats är kaskoförsäkringsgivaren ansvarig för totalförlust, skada och kollisionsansvar i enlighet med kapitel 11 till 13.

§ 10-5. Försäkring "endast mot totalförlust"

Om försäkring "endast mot totalförlust" har tecknats är försäkringsgivaren ansvarig för totalförlust i enlighet med bestämmelserna i kapitel 11.

§ 10-6. Försäkring "endast mot totalförlust och bidrag i gemensamt haveri"

Om försäkring "endast mot totalförlust och bidrag i gemensamt haveri" har tecknats är försäkringsgivaren ansvarig för följande:

(a) totalförlust i enlighet med bestämmelserna i kapitel 11,
(b) gemensamt haveribidrag och förlust vid oegentligt gemensamt haveri, jfr. § 4-7, § 4-8, § 4-9 och § 4-11.

§ 10-7. Försäkring "endast mot totalförlust, gemensamt haveribidrag och kollisionsansvar"

Om försäkring "endast mot totalförlust, gemensamt haveribidrag och kollisionsansvar" har tecknats är försäkringsgivaren ansvarig för följande:

(a) totalförlust i enlighet med bestämmelserna i kapitel 11,
(b) gemensamt haveribidrag och förlust vid oegentligt gemensamt haveri, jfr. § 4-7, § 4-8, § 4-9 och § 4-11,
(c) ansvar gentemot tredje part i enlighet med bestämmelserna i kapitel 13.

§ 10-8. Försäkring "på strandningsvillkor"

Om försäkring "på strandningsvillkor" har tecknats är försäkringsgivaren ansvarig för följande:

(a) totalförlust i enlighet med bestämmelserna i kapitel 11,
(b) gemensamt haveribidrag och förlust vid oegentligt gemensamt haveri, jfr. § 4-7, § 4-8, § 4-9 och § 4-11,
(c) ansvar gentemot tredje part i enlighet med bestämmelserna i kapitel 13,
(d) skada på fartyget som är en följd av:
    - att fartyget har grundstött under sådana omständigheter att det måste komma flott, antingen med assistans eller för egen maskin.
    - att fartyget har kantrat så att det ligger med masterna i sjön eller botten upp,
    - att fartyget har kolliderat med ett annat fartyg eller ett isberg,

- att brand eller explosion har inträffat, dock undantaget skada som vållas i utrymme med maskinutrustning eller batterier, av brand eller explosion som har uppstått där.

§ 10-9. Reseförsäkringens varaktighet

Vid reseförsäkring gäller försäkringen från det ögonblick fartyget börjar ta in last eller ballast. Om fartyget varken ska ta in last eller ballast, gäller försäkringen från det ögonblick fartyget lättar ankar eller lossar förtöjningarna för att avgå.

Försäkringen gäller tills fartyget har lossat sin last eller ballast på angiven bestämmelseort. Om den försäkrade inte sörjer för att lossningen sker med tillbörlig snabbhet upphör försäkringen att gälla när lossningen borde ha varit avslutad. Om fartyget varken ska lossa last eller ballast upphör försäkringen att gälla när fartyget har kastat ankar eller har förtöjts på sedvanlig ankrings- eller förtöjningsplats.

Om fartyget på bestämmelseorten börjar ta in last eller ballast för en ny resa innan lossningen av den gamla lasten eller ballasten har avslutats, upphör försäkringen att gälla när fartyget börjar ta in last eller ballast.

Om resan avbryts efter att försäkringen har börjat gälla, betraktas det ställe där resan slutar som bestämmelseort.

§ 10-10. Förlängning av försäkringen

Om fartyget vid försäkringstidens utgång har skador som försäkringsgivaren är ansvarig för, och som är av sådan art att en reparation måste anses nödvändig för att fartyget ska kunna uppfylla kraven på teknisk och operativ säkerhet, förlängs försäkringen tills fartyget har kastat ankar eller har förtöjts på det första ställe där permanent reparation kan ske. Om reparation utförs på detta ställe förlängs försäkringen tills reparationen är färdig.

Om det har avtalats att en ny försäkring ska gälla från det ögonblick den gamla skulle ha upphört, förskjuts begynnelsetidpunkten för den nya försäkringen motsvarande. Om fartyget avgår från reparationshamnen innan den gamla försäkringen skulle ha löpt ut enligt § 1-5, övergår ansvaret på den nya försäkringsgivaren vid avgången.

§ 10-11. Försäkringsgivarens ansvar när fartyget bärgas av den försäkrade

Om fartyget bärgas av ett annat fartyg som tillhör den försäkrade är försäkringsgivaren ansvarig som om bärgningen hade utförts av tredje part.

§ 10-12. Reducerat ansvar på grund av intresseförsäkring

Om den försäkrade får ersättning utbetalad inom ramen för en kasko-intresseförsäkring eller en fraktintresseförsäkring, och det utbetalade beloppet enligt de respektive försäkringarna överstiger 25 % av det avtalade försäkringsvärdet i kaskoförsäkringen mot samma risk, reduceras kaskoförsäkringsgivarens ansvar motsvarande.

Kapitel 11
Totalförlust

§ 11-1. Totalförlust

Den försäkrade kan kräva ersättning för totalförlust när denne har förlorat fartyget utan utsikt att få det tillbaka, eller när fartyget har blivit så kraftigt skadat att det inte kan repareras.

När ersättning ska beräknas görs inget avdrag för icke reparerad skada som fartyget har fått vid tidigare haveri.

§ 11-2. Bärgningsförsök

Försäkringsgivaren har rätt att på egen bekostnad och på eget ansvar försöka bärga fartyget. Den försäkrade ska i så fall göra det denne kan för att sätta försäkringsgivaren i stånd att genomföra bärgningen.

Om bärgningen inte har slutförts inom sex månader från den dag försäkringsgivaren fick meddelande om haveriet kan den försäkrade kräva ersättning för totalförlust. Om bärgningen försenas på grund av isproblem, förlängs fristen motsvarande, dock längst med sex månader.

§ 11-3. Kondemnation/konstruktiv totalförlust

Den försäkrade kan kräva ersättning för totalförlust när fartyget är kondemnabelt.

Fartyget kan kondemneras när det har så omfattande haveriskador att kostnaderna för att reparera det kommer att utgöra minst 80 % av försäkringsvärdet eller av fartygets värde i reparerat skick, om detta är högre än försäkringsvärdet. Om flera kaskoförsäkringar har tecknats mot samma risk med olika taxerat försäkringsvärde, ska det högsta taxerade försäkringsvärdet användas. Villkoren för kondemnation är under alla omständigheter uppfyllda när haveriskadan är så omfattande att kostnaden för att reparera fartyget uppgår till minst 100 % av försäkringsvärdet.

Fartygets värde i reparerat skick ska baseras på värdeförhållandena vid den tidpunkt när den försäkrade begär kondemnation/konstruktiv totalförlust.

Som haveriskador räknas bara skador som har anmälts till berörd försäkringsgivare och besiktigats av denne under de tre år som direkt föregår det haveri som föranleder begäran om kondemnation. Som reparationskostnader räknas alla kostnader vid förflyttning och reparation som vid den

tidpunkt då begäran framställs kan antas uppkomma om fartyget ska repareras, dock inte bärgarlön eller ersättning för värdeminskning enligt § 12-1 fjärde stycket.

§ 11-4. Kondemnation/konstruktiv totalförlust när flera risker samverkar

Om det haveri som utlöser kondemnationen också beror på risker som inte omfattas av försäkringen ska ersättningen minskas motsvarande, jfr. § 2-13, § 2-14 och § 2-16.

Om haveriet beror på samverkan mellan sjörisk och krigsrisk som avses i § 2-14, andra stycket, jfr. § 2-16, ska beslut om fartyget är kondemnabelt baseras på det taxerade försäkringsvärdet i försäkringen mot sjörisk.

§ 11-5. Begäran om kondemnation/konstruktiv totalförlust

Om den försäkrade vill att fartyget ska kondemneras, ska denne lägga fram en begäran till försäkringsgivaren utan oskäligt dröjsmål efter det att fartyget har bärgats och den försäkrade har haft möjlighet att besiktiga skadorna. Begäran kan dras tillbaka så länge den inte har accepterats av försäkringsgivaren.

Att den försäkrade eller försäkringsgivaren bärgar eller underlåter att bärga fartyget innebär inte ett godkännande eller uppgivande av rätten till kondemnation.

§ 11-6. Förflyttning av fartyget

Om den försäkrade har begärt att fartyget ska kondemneras kan försäkringsgivaren kräva att det flyttas till ett ställe där skadan kan besiktigas ordentligt. Kravet ska läggas fram utan oskäligt dröjsmål efter det att fartyget har bärgats.

Försäkringsgivaren ska bära kostnaderna vid förflyttningen och ansvaret för all förlust som uppstår under eller till följd av förflyttningen och som inte täcks av andra försäkringsgivare.

§ 11-7. Försvunnet och övergivet fartyg

Om fartyget har försvunnit kan den försäkrade kräva ersättning för totalförlust när det har gått tre månader från den dag då fartyget senast väntades till hamn. Om fartyget har försvunnit under förhållanden som ger anledning att anta att det har frusit inne och senare kommer att komma till rätta, är fristen tolv månader.

Om besättningen har övergivit fartyget i öppen sjö utan att man känner till dess vidare öde, kan den försäkrade kräva ersättning för totalförlust när det har gått tre månader från den dag då

fartyget övergavs. Om fartyget övergavs för att för att det har frusit inne är fristen tolv månader. Om fartyget har iakttagits efter det att det övergavs löper fristen från den dag det sågs senast.

Om det redan före utgången av tidsfristerna i första och andra stycket ovan är uppenbart att den försäkrade inte kommer att få fartyget tillbaka kan försäkringstagaren begära ersättning för totalförlust omedelbart.

Om fristen har löpt ut och den försäkrade har ställt krav på ersättning för totalförlust kan försäkringsgivaren inte avslå kravet för att fartyget senare kommer till rätta.

§ 11-8. Förlängning av försäkringen när fartyget har försvunnit eller övergivits

Om det när försäkringstiden löper ut föreligger förhållanden som avses i § 11-7, och fartyget senare kommer till rätta utan att den försäkrade har rätt till ersättning för totalförlust, förlängs försäkringen tills fartyget har kastat ankar eller har förtöjts i första hamn. Om fartyget är skadat ska bestämmelserna i § 10-10 därefter tillämpas.

Försäkringen förlängs dock inte under några omständigheter längre än två år efter utgången av försäkringstiden.

§ 11-9. Försäkringsgivarens ansvar under utredningsperioden

Om den försäkrade har rätt till ersättning för totalförlust enligt § 11-2, andra stycket, § 11-3 och § 11-7, är en försäkringsgivare som inte är ansvarig för totalförlusten inte heller ansvarig för nya haverier som inträffar efter det haveri som medförde totalförlust.

Den försäkringsgivare som är ansvarig för totalförlusten, är ansvarig för den försäkrades ersättningsansvar i enlighet med bestämmelserna i kapitel 13, oavsett om ansvaret har uppstått till följd av sjörisk eller krigsrisk, under förutsättning att ansvaret uppstod efter det haveri som medförde totalförlusten, men innan förfallodagen efter utfärdandet av regleringen avseende totalförlusten, och senast inom två år efter utgången av försäkringstiden.

Kapitel 12
Skada

§ 12-1. Huvudregel om försäkringsgivarens ansvar

Om fartyget har skadats utan att bestämmelserna för totalförlust är tillämpliga, är försäkringsgivaren ansvarig för kostnaderna för att reparera skadan så att fartyget återställs till det skick det var innan skadan inträffade.

Ansvaret inträder allteftersom reparationskostnaderna uppkommer.

Om reparationen har medfört speciella fördelar för den försäkrade genom att fartyget har förstärkts eller utrustningen har förbättrats, ska avdrag på ersättningen göras, begränsat till de merkostnader som förstärkningen eller förbättringen har föranlett.

Om fullständiga reparationer av skadorna inte är möjligt men fartyget uppfyller kraven på teknisk och operativ säkerhet och kan göras tjänligt sitt syfte genom en mindre omfattande reparation, är försäkringsgivaren, utöver reparationskostnaderna, ansvarig för värdeminskningen. Om fullständiga reparationer av skadorna medför orimliga kostnader kan försäkringsgivaren kräva att dennes ansvar begränsas till vad den mindre omfattande reparationen skulle kosta, med tillägg av värdeminskningen.

§ 12-2. Ersättning för oreparerad skada

Även om reparationen inte har utförts kan den försäkrade kräva att skadan ersätts när försäkringsperioden löper ut.

Ersättningen beräknas baserat på en ungefärlig uppskattning av den minskning av fartygets marknadsvärde som beror på skadan och gäller vid tidpunkten då försäkringen upphör, men inte utöver de ungefärligt uppskattade reparationskostnaderna. Beräknade gemensamma kostnader ersätts inte, med undantag av 50 % av beräknad dock- och kajhyra.

Försäkringsgivaren är inte ansvarig för oreparerad skada om fartyget är föremål för totalförlust eller är kondemnabelt enligt § 11-3 innan försäkringen upphör. Detta gäller också om totalförlusten inte är täckt enligt den försäkringen.

Om fartyget ska överlåtas kan den försäkrade överföra ersättningskrav för kända skador till köparen.

§ 12-3. Bristande underhåll m.m.

Försäkringsgivaren är inte ansvarig för kostnader för att förnya eller reparera den eller de delar av skrovet, maskineriet eller utrustningen som på grund av slitage, frätning, förruttnelse, bristande underhåll eller liknande orsaker inte var i försvarbart skick.

§ 12-4. Konstruktionsfel m.m.

Om skadan beror på konstruktionsfel eller materialfel är försäkringsgivaren inte ansvarig för kostnaderna för att förnya eller reparera den eller de delar av skrovet, maskineriet eller utrustningen som inte var i försvarbart skick, om inte den berörda delen eller delarna var godkända av klassifikationssällskapet.

§ 12-5. Förlust som inte ersätts

Försäkringsgivaren ersätter inte

(a) kost och hyra för besättningen eller andra normala kostnader för driften av fartyget under den tid reparationen varar, utan särskilt avtal om detta,
(b) kostnader för flänsning, lagring och borttagande av last,
(c) kost och logi för passagerare,
(d) föremål som normalt måste bytas ut flera gånger under fartygets förväntade livslängd och som har tagits i bruk och används vid förtöjning, bogsering och liknande, om inte förlusten beror på kollision, brand, stöld eller att fartyget har sjunkit. Motsvarande gäller för presenningar,
(e) zinkblock, magnesiumblock och liknande som har anbringats till skydd mot frätning.

§ 12-6. Uppskjuten reparation

Om reparation inte har utförts inom fem år efter det att skadan upptäcktes, är försäkringsgivaren inte ansvarig för de ökade kostnader för arbetet som senare inträder.

§ 12-7. Temporär reparation

Försäkringsgivaren svarar för kostnader vid en nödvändig temporärreparation när permanent reparation inte kan utföras på det ställe där fartyget befinner sig.

Om en temporär reparation av det skadade föremålet utförs vid ett annat tillfälle är försäkringsgivaren ansvarig för kostnaderna upp till den besparing denne uppnår genom att den

permanenta reparationen skjuts upp, eller upp till 20 % per år av det avtalade kaskoförsäkringsvärdet för den tid den försäkrade sparar om detta belopp är större.

§ 12-8. Kostnader för att påskynda reparationsarbetet

Om den försäkrade för att begränsa sin tidsförlust påskyndar reparationen av det skadade föremålet genom extraordinära åtgärder, är försäkringsgivarens ansvar för de kostnader som dessa åtgärder medför, begränsat till 20 % per år av det avtalade kaskoförsäkringsvärdet, för den tid som har sparats in för den försäkrade. Besparingen och ansvaret beräknas sammantaget för alla reparationer som utförs samtidigt.

§ 12-9. Reparation av kondemnabelt fartyg

Om fartyget repareras trots att villkoren för kondemnation/konstruktiv totalförlust är uppfyllda är försäkringsgivarens ansvar begränsat till försäkringsbeloppet med eventuella tillägg enligt § 4-19, men reducerat med vrakets värde.

§ 12-10. Besiktning av skadorna

Innan skadorna repareras ska de besiktigas av en representant för den försäkrade och en representant för försäkringsgivaren.

Representanterna ska avge besiktningsrapporter i vilka de beskriver skadorna och uttalar sig om den troliga orsaken till de olika skadorna, tidpunkten när de inträffade och kostnaderna för att reparera dem.

Om en av parterna så kräver ska representanterna, innan skadan repareras, avge preliminära rapporter där de ungefärligt uppskattar reparationskostnaderna.

Om det råder oenighet mellan den försäkrades och försäkringsgivarens representant kan parterna tillkalla en skiljeman som ska lämna ett motiverat uttalande om de frågor som denne får. Om parterna inte kan enas om val av skiljeman, utses denne av en nordisk dispaschör.

Varken den försäkrade eller försäkringsgivaren kan begära rättslig värdering av skadorna om inte detta krävs enligt respektive lands lagstiftning.

Om den försäkrade utan tvingande orsak låter reparera fartyget utan att låta besiktiga det eller utan att kalla försäkringsgivaren till besiktningen, bär denne, utöver den bevisbörda som åvilar den försäkrade enligt § 2-12, också bevisbördan att skadan inte beror på orsaker som inte omfattas av försäkringen.

§ 12-11. Inhämtande av anbud

Försäkringsgivaren kan kräva att anbud på reparationsarbetet inhämtas från de verkstäder denne väljer. Om den försäkrade inte inhämtar sådana anbud kan försäkringsgivaren göra det.

Om inhämtande av anbud medför längre tidsförlust än tio dagar räknat från det att anbudsinbjudan sänds ut, ersätter försäkringsgivaren tidsförlusten med 20 % per år av det avtalade kaskoförsäkringsvärdet under överskjutande tid.

§ 12-12. Val av reparationsverkstad

De inhämtade anbuden ska, för att kunna jämföras, korrigeras genom att kostnader för förflyttning läggs till anbudssumman.

Den försäkrade bestämmer vilken verkstad som ska användas men försäkringsgivarens ansvar för kostnaderna vid reparationen och förflyttningen begränsas till ett belopp som motsvarar det belopp som skulle ha blivit ersatt om det lägsta korrigerade anbudet hade antagits, med ett tillägg av 20 % per år av det avtalade kaskoförsäkringsvärdet för den tid den försäkrade sparar genom att inte välja det anbudet. För det fall att bränsleförbrukningen för förflyttning minskas genom att inte välja det lägsta anbudet, skall försäkringsgivarens maximala ansvar höjas med upp till USD 90 (eller motsvarande enligt försäkringspolicyns valuta) per ton CO_2 som därmed sparas.

Om den försäkrade på grund av särskilda omständigheter har skälig orsak att motsätta sig att reparationen utförs vid en av de verkstäder som har lämnat anbud, kan denne kräva att anbudet från den verkstaden inte beaktas.

§ 12-13. Förflyttning av fartyget

Med den begränsning som följer av § 12-12, är försäkringsgivaren ansvarig för kostnader vid förflyttning av fartyget till verkstad, inklusive kost och hyra för nödvändigt manskap, bunkerolja och liknande direkta kostnader för driften av fartyget under den tid som krävs. Om förflyttningen medför besparingar för den försäkrade, görs avdrag för ett motsvarande belopp.

Om en annan försäkringsgivare i enlighet med § 3-20 uttryckligen har avsagt sig ansvaret under förflyttningen, är den försäkringsgivare som är ansvarig för fartygets skador också ansvarig för förlust som uppstår under eller till följd av förflyttningen, och som annars skulle ha ersatts av den andra försäkrings-givaren.

Försäkringsgivaren kan avsäga sig allt ansvar under förflyttningen i enlighet med § 3-20.

§ 12-14. Fördelning av gemensamma kostnader

Om det har uppstått kostnader som är gemensamma för reparationsarbeten som försäkringsgivaren är ansvarig för och arbeten som inte omfattas av försäkringen ska dessa kostnader fördelas baserat på vad var kategori har kostat. Dockningskostnader och kajhyra ska dock fördelas med hänsyn till den tid de ersättningsmässiga och de icke ersättningsmässiga arbetena skulle ha tagit om de respektive kategorierna av arbeten hade utförts var för sig.

Om den försäkrade utför åtgärder för att förbättra fartygets miljömässiga, sociala eller bolagsstyrningsrelaterade prestanda (ESG), ska sådana åtgärder inte ingå i underlaget för fördelning av gemensamma kostnader, under förutsättning att åtgärderna utgör frivilliga och mätbara, eller på annat sätt påvisbara, förbättringar utöver de lagstadgade eller klassrelaterade krav som gäller vid reparationstidens början och att det vid den tidpunkten inte rimligen kan förväntas att de blir obligatoriska inom de kommande tolv månaderna. Kostnader som uteslutande uppkommer till följd av sådana ESG-relaterade åtgärder ska dock bäras av den försäkrade.

§ 12-15. Isavdrag

Skada som beror på sammanstötning med is eller kontakt med is - med undantag av sammanstötning med isberg i rum sjö - ersätts med avdrag enligt försäkringsavtalet. I tillägg ska även självrisken dras av i enlighet med § 12-18, första stycket.

§ 12-16. Maskinavdrag

Skada på maskineriet med tillbehör berörande framdrivningen eller fartygets operationer ersätts med avdrag enligt försäkringsavtalet. Därtill kommer den självrisk som anges i § 12-18 första stycket.

Inget sådant maskinavdrag görs dock om skadan är en följd av:

(a) att fartyget har utsatts för grundstötning, kollision eller kontakt,
(b) vatteninträngning och översvämning av det utrymme i vilket skadat maskineri eller tillbehör är installerat, eller,
(c) brand eller explosion, om det har ursprung i det utrymme som innehåller det skadade maskineriet.

§ 12-17. Ersättning utan avdrag

Följande ersätts utan avdrag enligt § 12-15 och § 12-16:

(a) förlust som omfattas av § 12-1 fjärde stycket, § 12-11 andra stycket samt § 12-13,
(b) oanvända reservdelar som skadas eller förloras,
(c) temporär reparation.

§ 12-18. Självrisk

För varje enskilt haveri avdras det belopp som framgår av försäkringsavtalet.

Skada som beror på hårt väder eller gång i is och som har uppstått under tidsperioden från fartygets avgång från en hamn till dess det anlöper nästa hamn, räknas som ett haveri.

Kostnader i samband med ersättningsberäkningen, jfr. § 4-5, och förlust vid räddningsåtgärder, jfr. § 4-7 till § 4-12, ersätts utan självriskavdrag.

§ 12-19. Grund för beräkning av avdrag enligt § 12-15 till § 12-18 och § 3-15

Avdrag enligt § 3-15 andra stycket, § 12-15, § 12-16 och § 12-18 beräknas på full ersättning enligt Planen och försäkringsvillkoren innan avdrag enligt någon av nämnda paragrafer har gjorts.

Avdrag görs också när skada på fartyget ersätts enligt § 4-7 jfr. § 4-12 första stycket.

Kapitel 13
Den försäkrades ansvar för kollision eller kontakt

§ 13-1. Omfattningen av försäkringsgivarens ansvar

Försäkringsgivaren håller den försäkrade skadelös för det ansvar som den försäkrade åläggs genom förlust som fartyget med tillbehör, utrustning och last, eller av bogserbåt som nyttjas av fartyget, orsakar genom kollision eller kontakt.

Försäkringsgivaren ersätter inte:

(a) ansvar som uppstår när fartyget genomför bogsering, eller som förorsakas av bogseringen, såvida inte denna sker i samband med bärgning enligt § 3-12, andra stycket,
(b) ansvar för personskada eller förlust av liv,
(c) annan förlust som vållats passagerare och manskap på det försäkrade fartyget,
(d) ansvar för skada på eller förlust av last, andra föremål ombord det försäkrade fartyget, eller utrustning som fartyget använder,
(e) ansvar gentemot befraktare eller andra vars intressen är knutna till det försäkrade fartyget,
(f) ansvar för föroreningsskador och skador vid brand eller explosion som beror på olja eller andra flytande eller flyktiga ämnen, kontamineringsskador som förorsakats av radioaktiva ämnen och skador på korallrev och andra miljöskador. Försäkringsgivaren är dock ansvarig om den försäkrade vid kollision med annat fartyg åläggs ansvar för sådana skador på detta fartyg med tillbehör och last,
(g) ansvar för förlust som last eller bunker förorsakar efter grundstötning eller kontakt med is,
(h) ansvar för förlust som beror på fartygets användning av ankare, förtöjnings- och bogsergods, lastnings- och lossningsanordningar, landgångar o. dyl. samt ansvar för skada på eller förlust av dessa föremål,
(i) ansvar för att vraket av det försäkrade fartyget avlägsnas och för hinder för fart som skapats av det försäkrade fartyget,
(j) återbetalning av belopp som tredje part har betalat som ersättning för förlust som avses i punkt (a) till (i).

§ 13-2. Ansvarsbegränsning på grund av tonnage eller värde för flera fartyg

Om den försäkrades ansvar begränsas på grund av tonnage eller värde för flera fartyg, och dessa fartyg är försäkrade hos olika försäkringsgivare, är varje enskild försäkringsgivare ansvarig för den del av ansvaret som motsvarar respektive fartygs tonnage eller värde.

§ 13-3. Gränsen för försäkringsgivarens ansvar vid ett enskilt haveri

Försäkringsgivaren är ansvarig upp till ett belopp motsvarande försäkringsbeloppet för ersättningsansvar som följd av ett enskilt haveri.

§ 13-4. Självrisk

För varje haveri görs avdrag med det belopp som anges i försäkringsavtalet.

Rättegångskostnader, jfr. § 4-4, kostnader i samband med ersättningsuppgörelsen, jfr. § 4-5, samt förlust vid räddningsåtgärder jfr. § 4-7 till § 4-12, ersätts utan avdrag av självrisk.

Del III
Andra försäkringar för oceangående fartyg

Kapitel 14
Särskilda försäkringar mot totalförlust

§ 14-1. Försäkring mot totalförlust och överskjutande kollisionsansvar (kaskointresseförsäkring)

Om försäkring mot totalförlust och överskjutande kollisionsansvar (kaskointresseförsäkring) har tecknats är försäkringsgivaren ansvarig med det belopp som anges i försäkringsavtalet:

(a) för totalförlust enligt bestämmelserna i kapitel 11 och § 15-10, och

(b) särskilt för den försäkrades ansvar för kollision eller kontakt enligt bestämmelserna i § 13-1 till § 13-3, när kaskoförsäkringsgivaren inte ersätter ansvaret därför att det överskrider ett försäkringsbelopp som motsvarar hela det avtalade kaskoförsäkringsvärdet.

§ 14-2. Försäkring mot förlust av långsiktiga fraktintäkter (fraktintresseförsäkring)

Om en försäkring har tecknats mot förlust av långsiktiga fraktintäkter (fraktintresseförsäkring), är försäkringsgivaren ansvarig för totalförlust i enlighet med bestämmelserna i kapitel 11 med det belopp som anges i försäkringsavtalet.

§ 14-3. Gemensamma regler för särskilda försäkringar mot totalförlust

Försäkringsgivarens ansvar för totalförlust villkoras av att den försäkrade kräver ersättning för totalförlust av kaskoförsäkringsgivaren. Om kasko-försäkringsgivaren har utbetalat försäkringsbeloppet enligt § 4-21, och den försäkrade har rätt att kräva ersättning för totalförlust i enlighet med kapitel 11, kan den försäkrade kräva ersättning av försäkringsgivaren mot att överlåta vraket till denne. Om både kaskointresseförsäkring och fraktintresseförsäkring har tecknats, har kaskointresseförsäkringsgivaren företrädesrätt till vraket.

Försäkringsgivaren är inte ansvarig för förlust vid räddningsåtgärder, jfr. § 4-7 till § 4-12.

Bestämmelserna i kapitel 10 och 11 tillämpas på motsvarande sätt.

Bestämmelserna i § 1-4A, § 9-4, § 9-5 första punkten, § 9-6 och § 9-8, jfr. § 9-2, får motsvarande användning beträffande förhållandet mellan försäkringsgivarna för de särskilda försäkringarna mot totalförlust m.m. och huvudförsäkringsgivaren under kaskoförsäkringen.

§ 14-4. Begränsning av möjligheten att teckna särskilda försäkringar mot totalförlust

Om en kaskointresseförsäkring har tecknats för ett belopp som överstiger 25 % av det avtalade försäkringsvärdet mot samma risk, är den överskjutande delen av kaskointresseförsäkringen ogiltig. Samma sak gäller vid täckning av fraktintresseförsäkring.

Om flera kaskointresseförsäkringar eller flera fraktintresseförsäkringar har tecknats minskas försäkringsgivarens ansvar proportionerligt.

Bestämmelserna i första stycket hindrar inte att den försäkrade förutom kaskointresseförsäkring och fraktintresseförsäkring tecknar försäkring med öppet försäkringsvärde mot förlust av ett befintligt tidscerteparti eller ett kontrakt om en serie resor. Får den försäkrade ersättning utbetalad enligt en sådan försäkring, minskas fraktintresseförsäkringsgivarens ansvar enligt § 14-2 motsvarande.

Kapitel 15
Krigsförsäkring

Avsnitt 1
Allmänna bestämmelser om försäkringens omfattning

§ 15-1. Riskfältet

Försäkringen omfattar krigsrisk, jfr. § 2-9.

§ 15-2. Försäkrade intressen

Beroende på § 15-3 så täcker försäkringen:

(a) totalförlust och skada, jfr. kapitel 10-12 och avsnitt 4 nedan,
(b) kollisionsansvar, jfr. kapitel 13,
(c) kaskointresse/fraktintresse, jfr. kapitel 14,
(d) tidsförlust, jfr. kapitel 16 och avsnitt 6 nedan,
(e) redaransvar (P&I), jfr. avsnitt 7 nedan inkluderande yrkesskadeförsäkring etc. jfr. avsnitt 8 nedan.

§ 15-3. Försäkringsbelopp

Täckning för vart av intressena uppräknade i § 15-2 är beroende på om parterna har överenskommit om separata försäkringsbelopp för vart och ett av de olika intressena. Angående tidsförlustförsäkring så måste dagsbeloppet också framgå i försäkringsavtalet, jfr. § 16-5 och § 16-6, samt självrisk perioden, jfr. § 16-7, och antalet dagar försäkrade per haveri och totalt, jfr. § 16-1 tredje stycket.

Om inget annat avtalats, så ska de följande försäkringsbeloppen tillämpas:

(a) Försäkringsbeloppet för § 15-2 (e) P&I och yrkesskadeförsäkringen är det totala beloppet som försäkras enligt § 15-2 (a) och (c). Inom detta kombinerade belopp, täcks kostnader som ålagts för att förhindra förluster enligt avsnitt 7 och 8. § 4-18 är inte tillämplig.
(b) Försäkringsbeloppet för § 15-2 (b) kollisionsansvar ska vara likvärdigt med försäkringsbeloppet för § 15-2 (a) med tillägg av försäkringsbeloppet för § 15-2 (c) kaskointresse, jfr. § 14-1 (b).

§ 15-4. Säkerhetsföreskrifter

Försäkringsgivaren kan under försäkringstiden i särskilda säkerhetsföreskrifter (jfr. § 3-22) ställa krav på bl.a. följande:

(a) att fartyget inte ska starta en planerad resa eller fullfölja en pågående resa,
(b) att fartyget ska eller inte ska följa en viss rutt,
(c) att fartyget ska deviera, förflyttas från en hamn till en annan, eller bli liggande i en viss hamn,
(d) att fartyget inte ska föra last av en viss typ eller vissa passagerare,
(e) att fartyget ska eller inte ska följa främmande statsmakts myndighetsbeslut,
(f) att den försäkrade utan oskäligt dröjsmål ska lämna information om fartygets position, om resor som fartyget genomför eller ska genomföra, om avgångs- och ankomsttider, lastens art, resrutt, befraktningsförhållanden m.m., och om eventuella ändringar av information som lämnats tidigare om sådana förhållanden.

Vid brott mot fastställda säkerhetsföreskrifter gäller § 3-25, andra stycket, på motsvarande sätt.

Avsnitt 2
Försäkringens upphörande

§ 15-5. Stormaktskrig

Om det uppstår krig eller krigsliknande förhållande mellan några av följande stater: Storbritannien, USA, Frankrike, Den ryska federationen samt Folkrepubliken Kina, upphör en försäkring mot krigsrisk omedelbart.

§ 15-6. Användning av atomvapen i krigssyfte

Vid vilken som helst användning av atomvapen i krigssyfte upphör försäkringen per automatik.

§ 15-7. Bareboat-charter

Om fartyget hyrs ut, upphör försäkringen per automatik.

§ 15-8. Uppsägning

Vid ändrade förhållanden har både försäkringstagaren och försäkringsgivaren rätt att säga upp krigsförsäkringen med sju dagars varsel, men om omständigheterna involverar någon av de stater som anges i paragraf 15-5, ska uppsägningstiden vara 72 timmar.

Uppsägningstiden ska börja löpa en arbetsdag, på den ort där huvudförsäkringsgivaren har sitt huvudkontor, från midnatt den dag då uppsägningen meddelas. Försäkringsgivaren ska omedelbart underrätta panthavaren om uppsägningen.

Om uppsägningen sker enbart i syfte att ändra de uppräknade områdena i paragraf 15-9, ska krigsförsäkringen automatiskt återinträda vid uppsägningens utgång, varvid de uppräknade områdena ska ändras i enlighet med de ändringar som anges i meddelandet om uppsägning.

Avsnitt 3
Fartområde

§ 15-9. Fartområden

Bestämmelsen i paragraf 3-15 ska inte tillämpas.

Det ordinarie fartområdet enligt försäkringen omfattar alla farvatten, med undantag för de områden som anges i försäkringsavtalet (”angivna områden”). De angivna områdena ska anses vara exkluderade, om de inte uttryckligen anges som villkorade områden.

Försäkringsgivaren får när som helst fastställa nya eller ändra befintliga angivna områden i enlighet med paragraf 15-8.

Försäkringstagaren ska underrätta försäkringsgivaren innan fartyget går utanför det ordinarie fartområdet. Försäkringsgivaren får samtycka till trafik utanför det ordinarie fartområdet och får kräva en tilläggspremie. Försäkringsgivaren får även uppställa andra villkor som ska utgöra säkerhetsföreskrifter, jfr paragraferna 3-22 och 3-25 första stycket.

Fartyget är fortsatt försäkrat för trafik inom ett angivet område, men om skada uppkommer medan fartyget befinner sig i ett villkorat område med den försäkrades samtycke och utan att försäkringsgivaren har underrättats, ska ersättningen regleras med avdrag om en fjärdedel. Bestämmelsen i paragraf 12-19 ska tillämpas på motsvarande sätt.

Om försäkringsgivaren har underrättats i enlighet med stycke 4 om trafik inom det villkorade området, fortsätter försäkringen att gälla med full verkan, under förutsättning att de villkor som eventuellt uppställts av försäkringsgivaren följs.

Om fartyget går in i ett undantaget område upphör försäkringen att gälla, såvida inte försäkringsgivaren i förväg har lämnat sitt samtycke eller om överträdelsen inte var resultatet av

en avsiktlig handling från fartygets befälhavare. Om fartyget, före försäkringsperiodens utgång, lämnar det undantagna området, träder försäkringen åter i kraft. Bestämmelsen i paragraf 3-12 andra stycket ska tillämpas på motsvarande sätt.

Avsnitt 4
Totalförlust

§ 15-10. Förhållandet till kapitel 11

Bestämmelserna i detta avsnitt gäller i tillägg till bestämmelserna i kapitel 11.

§ 15-11. Berövande av möjligheten att använda fartyget

Om den försäkrade har fråntagits möjligheten att använda fartyget genom ingripande av en främmande statsmakt, vilket försäkringsgivaren är ansvarig för enligt § 2-9 första stycke (a) eller (b), kan den försäkrade kräva ersättning för totalförlust om fartyget inte återfåtts inom tolv månader fr.o.m. den dag ingripandet ägde rum.

Om den försäkrade har berövats möjligheten att använda fartyget genom handlingar som försäkringsgivaren ansvarar för enligt paragraf 2-9 första stycket (c), får den försäkrade kräva ersättning för totalförlust om fartyget inte har kommit till rätta inom tolv månader från den dag då handlingen berövade den försäkrade användningen av fartyget.

Om den försäkrade har berövats användningen av fartyget genom piratverksamhet eller liknande rättsstridiga ingripanden, vilket försäkringsgivaren ansvarar enligt paragraf 2-9 första stycket (d), kan den försäkrade kräva ersättning för totalförlust om fartyget inte har kommit till rätta inom tolv månader från den dag då handlingarna berövade den försäkrade användningen av fartyget.

Om det innan utgången av de tidsfrister som nämns i första, andra och tredje stycket står klart att den försäkrade inte kommer att återfå fartyget, kan denne kräva ersättning för totalförlust omedelbart.

Om den försäkrade har krävt ersättning för totalförlust och de fastställda tidsfristerna har löpt ut, har det ingen betydelse för den försäkrades krav att fartyget senare återfås.

§ 11-8 och § 11-9 gäller på motsvarande sätt.

§ 15-12. Instängning

Om fartyget till följd av instängning på grund av en krigsrisk enligt paragraf 2-9 förhindras att lämna en hamn eller ett liknande avgränsat område under en sammanhängande period om tolv månader, kan den försäkrade kräva ersättning för totalförlust.

Bestämmelserna i § 15-11 fjärde, femte och sjätte stycket gäller på motsvarande sätt.

§ 15-13. Påtvingat uppehåll m.m.

Har fartyget hållits helt utanför intäktsgivande verksamhet i mer än sex månader till följd av försäkringsgivarens krav, jfr. § 15-4, kan den försäkrade kräva ersättning för totalförlust.

Avsnitt 5
(struken)

§ 15-14. (struken)

§ 15-15. (struken)

Avsnitt 6
Tidsförlust

§ 15-16. Förhållandet till kapitel 16

Bestämmelserna i detta avsnitt gäller i tillägg till bestämmelserna i kapitel 16.

§ 15-17. Huvudregler om försäkringsgivarens ansvar

I stället för paragraf 16-1 ska följande gälla:

Försäkringen omfattar den försäkrades inkomstförlust till följd av att fartyget helt eller delvis berövas inkomstbringande förmåga på grund av skada orsakad av en krigsrisk enligt paragraf 2-9 och som i övrigt är ersättningsbar enligt Planens villkor, eller som skulle ha varit ersättningsbar om ingen självrisk hade avtalats, se paragraf 12-18.

Försäkringen omfattar även den försäkrades inkomstförlust till följd av att fartyget helt eller delvis berövas inkomstbringande förmåga:

(a) därför att fartyget har strandat till följd av en krigsrisk enligt paragraf 2-9, eller
(b) därför att fartyget genom ett fysiskt hinder (annat än is), orsakat av en krigsrisk, förhindras att lämna en hamn eller ett liknande begränsat område, eller
(c) till följd av åtgärder som vidtas för att bärga eller avlägsna last som har skadats av en krigsrisk, eller
(d) till följd av en händelse som godtas i gemensamt haveri enligt York-Antwerpenreglerna 2016 och som är en följd av en krigsrisk, eller
(e) därför att fartyget förhindras att lämna en hamn eller ett liknande begränsat område, utan att något fysiskt hinder föreligger, till följd av en risk som omfattas av paragraf 2-9 (a) eller (b).

Försäkringsgivarens ansvar för vilken som helst enskild skada, samt för samtliga skador som uppstår under försäkringsperioden, skall vara begränsad till försäkringsbeloppet per dag multiplicerat med respektive antal försäkrade dagar så som statueras i försäkringsavtalet.

Efterföljande en skada, skall försäkringsavtalet automatiskt återställas till de ursprungliga ansvarsbegränsningsnivåerna. Premien som skall betalas för sådan återställning skall vara 100% av den överenskomna premien relaterad till det involverade fartyget, beräknad pro rata på den återställda summan oberoende av tid.

§ 15-18. Förlust vid beslut om uppehåll m.m.

Försäkringsgivaren täcker också tidsförlust som beror på försäkringsgivarens beslut, jfr. § 15-4. Detta gäller dock inte i samband med krigsutbrott.

§ 15-19. (struken)

Avsnitt 7
Redaransvar m.m. (P&I)

§ 15-20. Täckning

Försäkringsgivaren täcker ansvar och kostnader som omfattas av fartygets P&I-försäkring om ansvaret/kostnaderna beror på en krigsrisk såsom den definieras i:

(a) § 2-9, eller

(b) International Group of P&I Clubs Pooling Agreement Appendix IV som det löd när försäkringsavtalet slöts.

Om det inte har tecknats P&I-försäkring mot sjörisk för fartyget i en av föreningarna som är part i International Group of P&I Clubs Pooling Agreement, ska försäkringsgivarens ansvar enligt första stycket fastställas som om P&I-försäkringen hade tecknats i Assuranceforeningen Gard (Gjensidige).

§ 15-21. (struken)

§ 15-22. Begränsningar i täckningen

Om ansvar och kostnader som avses i § 15-20 omfattas av en annan försäkring som den försäkrade har tecknat, är täckningen enligt det här avsnittet subsidiär i förhållande till den försäkringen. Detta ska inte gälla ansvar och kostnader som täckningsmässigt hänförs till fartygets P&I-försäkring och också täcks enligt § 15-20, om P&I-försäkringen har tecknats i en P&I-förening som är part i International Group of P&I Clubs Pooling Agreement.

Avsnitt 8
Yrkesskadeförsäkring m.m.

§ 15-23. Täckning

Om den försäkrade enligt lag eller tariffavtal är skyldig att teckna dödsfalls- och invaliditetsförsäkring för fartygets besättningsmedlemmar, täcker försäkringsgivaren de anspråk besättningsmedlemmarna har i det sammanhanget.

Om anspråk som nämnts i första stycket omfattas av täckningen i en annan försäkring som den försäkrade har tecknat, är täckningen enligt den här bestämmelsen subsidiär i förhållande till den försäkringen.

Kapitel 16
Tidsförlustförsäkring

§ 16-1. Huvudregler beträffande försäkringsgivarens ansvar

Försäkringen omfattar försäkringstagarens förlust av inkomst som beror på att fartyget helt eller delvis har varit utom intäktsgivande verksamhet på grund av skada på fartyget, såvida skadan är ersättningsmässig enligt Planen, eller skulle ha varit det om självrisk inte hade avtalats, jfr. § 12-18. Om kaskoförsäkringen tecknats på andra villkor än Planen, och dessa villkor skriftligen har accepteras av försäkringsgivaren, ska bestämmelserna i Planens kapitel 10-12 ersättas med de korresponderande villkoren i berörd försäkring vid bedömningen av om skadan är ersättningsmässig.

Försäkringen omfattar också försäkringstagarens förlust av inkomst som beror på att fartyget helt eller delvis är ute från intäktsgivande verksamhet:

(a) därför att fartyget har gått på grund,
(b) därför att fartyget som följd av fysiskt hinder (bortsett från hinder på grund av is) förhindras från att lämna en hamn eller ett liknande avgränsat område, eller
(c) som följd av åtgärd för att bärga eller avlägsna skadad last, eller
(d) som följd av en händelse som täcks av York-Antwerpen reglerna 2016 vid Gemensamt Haveri.

Försäkringsgivarens ansvar som följd av ett enskilt haveri och som följd av haverier som har inträffat under försäkringstiden begränsas till försäkringsbeloppet per dygn multiplicerat med antalet ersättningsdagar så som försäkrade enligt försäkringsavtalet.

Efterföljande ett försäkringsärende, skall försäkrings-avtalets ansvarsgräns automatiskt återställas till den ursprungliga ansvarsgränsen. Premien som skall betalas för ett sådant återställande skall motsvara 100 % av den avtalade premien för det berörda fartyget, beräknat proportionerligt på beloppet som återställs oberoende av återstående tid på försäkringsperioden.

§ 16-2. Totalförlust

Försäkringsgivaren är inte ansvarig för inkomstförlust som beror på ett haveri som berättigar försäkringstagaren till totalförlustersättning enligt den gällande kaskoförsäkringen. Om ingen kaskoförsäkring är gällande skall bedömningen baseras på kapitel 11 i Planen.

§ 16-3. Huvudregel för ersättningsberäkningen

Ersättningen fastställs på grundval av den tid fartyget har varit ute från intäktsgivande verksamhet (tidsförlusten) och intäktsförlusten per dygn (dagsbeloppet). Tidsförlust som har inträtt före händelser som anges i § 16-1 har inträffat, ersätts inte.

§ 16-4. Beräkning av tidsförlusten

Tidsförlusten anges i dagar, timmar och minuter. Tid där försäkringstagaren bara delvis har varit ute från intäktsgivande verksamhet, omräknas till motsvarande tid med fullt driftsstopp.

§ 16-5. Dagsbelopp

Dagsbeloppet skall fastställas till ett belopp som är lika stort som frakten per dygn enligt gällande fraktavtal, med avdrag för kostnader som den försäkrade har eller borde ha sparat in till följd av att fartyget inte har varit i reguljär drift.

Om fartyget inte är kontrakterat, beräknas dagsbeloppet på grundval av genomsnittliga fraktrater för fartyg av vederbörande typ och storlek i den tidsperiod som fartyget är ute från intäktsgivande verksamhet.

§ 16-6. Avtalat dagsbelopp

Det i försäkringsavtalet enligt § 16-1, stycke 3 angivna dagliga försäkringsbeloppet ska anses som ett avtalat dagsbelopp (försäkringsvärde), såvida inte något annat klart framgår av förhållandena.

§ 16-7. Självriskperiod

För varje enskilt haveri fastställs en självriskperiod som räknas fr.o.m. tidsförlustens början och fortgår till dess tidsförlusten till följd av haveriet, har nått den självriskperiod som anges i försäkringsavtalet, beräknat enligt regeln i § 16-4. Försäkringsgivaren ersätter inte tidsförlust under självriskperioden.

Skada som har orsakats av hårt väder eller gång i is, och som har uppstått under tidsperioden från avgång från en hamn till anlöp av nästa, räknas som ett enskilt haveri.

Om avtal har slutits om en särskild självriskperiod för maskinskada gäller § 12-16 på motsvarande sätt.

§ 16-8. Besiktning av skadorna

Bestämmelsen i § 12-10 gäller på motsvarande sätt.

§ 16-9. Val av reparationsplats

Försäkringsgivaren kan kräva att anbud på reparationsarbetet inhämtas från de verkstäder denne väljer. Om den försäkrade inte inhämtar sådana anbud, kan försäkringsgivaren göra det.

I jämförande syfte, skall reparationstiden för inkomna anbud, omvandlat i monetära kostnader baserat på det applicerbara dagsbeloppet, justeras genom att lägga till:

- uppskattad ytterligare återbäringsbar tid under § 16-10 och/eller § 16-13 efter omvandling enligt ovan.
- reparationskostnader ej återbäringsbara under kaskoförsäkringen endast som följd av att reparationskostnaden varit dyrare än det billigaste alternativet.

Den försäkrade bestämmer vilken verkstad som ska användas. Försäkringsgivarens ansvar är dock begränsat till det lägst justerade anbudet.. Väljer den försäkrade denna verkstad, ska ersättningsuppgörelsen bygga på den faktiska tidsförlusten, även om den är större än vad anbudet förutsatte.

Om försäkringstagaren, på grund av särskilda omständigheter, har godtagbara skäl att motsätta sig att reparationen utförs av en verkstad som har inkommit anbud, kan denne kräva att anbudet från den verkstaden bortses ifrån.

§ 16-10. Förflyttning till verkstad o. dyl.

Tidsförlust vid förflyttning till verkstad debiteras den kategori av arbeten som har nödvändiggjort förflyttningen.

Om förflyttning till verkstaden var nödvändig p.g.a. mer än en kategori arbeten, fördelas restiden i förhållande till den tid varje kategori av arbeten skulle ha krävt om de hade utförts separat. Förflyttning i självriskperioden fördelas inte.

Reglerna i första och andra stycket gäller också för tidsförlust vid besiktningar, inhämtande av anbud, tankrengöring, väntetid för själva reparationen och liknande förhållanden som är nödvändiga för att arbetet ska kunna utföras.

§ 16-11. Extrakostnader för att undgå eller minimera förlust

Försäkringsgivaren svarar för extrakostnader vid temporära reparationer och vid extraordinära åtgärder som vidtas för att avvärja eller begränsa förlust som försäkringen omfattar, i den utsträckning dessa extrakostnader inte täcks av fartygets gällande kaskoförsäkring. Kapitel 4, stycke 2 skall ej tillämpas.

Ansvaret för sådana kostnader är begränsat till den summa försäkringsgivaren hade fått betala utifall åtgärderna inte hade vidtagits.

Om förlust undgås eller minimeras till fördel för flera intressenter, är försäkringsgivaren endast ansvarig för sådan del av de extra kostnaderna som står i proportion till det försäkrade intresset.

§ 16-12. Samtidiga reparationer

Om reparationer hänförliga till ett haveri som omfattas av denna tidsförlustförsäkring, utförs parallellt med:

(1) reparationer på grund av annan skada täckt under denna eller någon annan tidsförlustförsäkring, och/eller

(2) arbeten som inte omfattas av någon tidsförlustförsäkring, men som

(a) utförs för att uppfylla klassällskapets begäran, eller

(b) är nödvändiga av hänsyn till fartygets förmåga att uppfylla kraven till teknisk och operativ säkerhet eller dess kontraktsåtaganden eller

(c) gäller ombyggnad,

dock alltid med undantag för arbete som syftar till att förbättra fartygets miljömässiga, sociala eller bolagsstyrningsrelaterade (”ESG”) prestanda såsom förklarats i paragraf 12-14 stycke 2 första meningen, så skall gemensam tid för de två kategorierna av arbete som faller utanför självriskperioden fördelas på följande sätt:

(i) Där gemensam tid faller utom självriskperioden för samtliga skador, och inget arbete som hänvisas till i stycke 1, punkt 2 utförs parallellt, så skall den gemensamma tiden fördelas lika mellan samtliga skador.

(ii) Där gemensam tid faller utom självriskperioden för samtliga skador, men reparationsarbetet utförs parallellt med arbete som hänvisas till i stycke 1, punkt 2 så skall hälften av sådan gemensam tid fördelas lika mellan samtliga skador.

(iii) Där gemensam tid faller inom självriskperioden för en eller flera skador, men utom självriskperioden för andra skador, så skall hälften av sådan gemensam tid fördelas lika mellan de skador där självriskperioden har löpt ut, oavsett huruvida arbete som hänvisas till i stycke 1, punkt 2 har utförts parallellt.

Vid tillämpning av bestämmelserna i första stycket ska varje kategori arbeten anses ha pågått i det antal dagar arbetena skulle ha krävt om de hade utförts var för sig, räknat från den tidpunkt arbetena påbörjades. Om inte förhållandena klart utpekar en annan tidpunkt antas alla kategorier arbeten för att ha påbörjats vid fartygets ankomst till verkstaden. Den försening som eventuellt uppstår därför att flera kategorier arbeten utförts samtidigt, ska fördelas på alla kategorier i förhållande till det antal dagar arbetena skulle ha krävt om de hade utförts separat, räknat från den tidpunkt arbetena påbörjades. Försäkringsgivarens ansvar ska dock inte överskrida den summa

som hade varit betalningsbar om den kategori av arbeten som denne ansvar för hade utförts separat.

§ 16-13. Tidsförlust efter avslutad reparation

Försäkringsgivaren är ej ansvarig för tidsförlust efter färdigställande av reparation, med undantag för tidsförlust:

(a) innan fartyget kan återuppta tjänst enligt det fraktavtal som gällde vid haveritidpunkten,
(b) innan fartyg, som används i linjeverksamhet eller följer en fast rutt eller som opererar i ett bestämt geografiskt område, kan återuppta verksamheten,
(c) vid förflyttning av fartyget till den första lastplatsen enligt fraktavtal som hade ingåtts innan haveriet ägde rum,
(d) innan passagerarfartyg kan återuppta verksamheten, begränsat till fjorton dagar.

För tidsförlust efter avslutad reparation gäller § 16-10 på motsvarande sätt.

§ 16-14. Tidsförlust efter försäkringstidens utgång

Tidsförlust som påbörjas efter försäkringstidens utgång ersätts enligt bestämmelserna i § 16-5, även om dagsbeloppet enligt § 16-6 är avtalat, om detta leder till en lägre ersättning.

Försäkringsgivaren skall ej hållas ansvarig för tidsförlust som påbörjas mer än två år efter utgången av försäkringsperioden.

§ 16-15. Försäkringsgivarens ansvar när fartyget överlåts till ny ägare

Då överlåtelse till ny ägare har skjutits upp på grund av en skada eller händelse återbäringsbar under § 16-1 , ersätter försäkringsgivaren den försäkrades ränteförlust med hänsyn till försäljningsmänden baserat på räntan i § 5-4, stycke 3, likväl som för lön och underhåll av besättningen även då fartyget ej hade haft intäkt under förseningen. Försäkringsgivaren skall dock ej vara ansvarig för tid som i vilket fall som helst hade varit förlorad i samband med överlåtelsen.

Ersättning enligt första stycket ska inte vara högre än ersättning beräknad på grundval av försäkringsbeloppet per dygn och den tid leveransen uppskjutits med, med avdrag för överenskommen självriskperiod. Självriskperioden räknas i löpande dagar även om ränteförlust och försäkringsbelopp per dygn inte är lika stora. Ingen ersättning kan krävas för tidsförlust efter färdigställande av reparationer, med undantag för tidsförlust under förflyttning efter reparationer. Om förflyttningen resulterar i tidsbesparingar för den försäkrade skall en motsvarande tid frångragas.

Den försäkrades krav mot försäkringsgivaren kan inte överlåtas till ny ägare.

§ 16-16. Förhållande till andra försäkringsgivare och gemensamt haveri

Bestämmelserna om krav i § 5-13 ska tillämpas på motsvarande sätt för:

(a) den försäkrades krav på ersättning vid tidsförlust och ersättning av driftskostnader under förflyttning till verkstad enligt § 12-11 eller § 12-13, eller motsvarande bestämmelser i sådana andra villkor som fartygets kaskoförsäkring baseras på, och

(b) de krav den försäkrade i övrigt skulle kunna ställa på att få förlusten ersatt av en annan försäkringsgivare eller i gemensamt haveri.

Del IV
Andra försäkringar

Kapitel 17
Försäkring för fiskefartyg

Avsnitt 1
Allmänna bestämmelser

§ 17-1. Tillämpning och tillämpliga bestämmelser

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas bara om detta anges i försäkringsavtalet.

Bestämmelserna i Del 1 ska tillämpas med följande ändringar:

(a) Skiljeförfarande/jfr. paragraf 1-4B
Språket för skiljeförfarandet ska vara det officiella språket på platsen för skiljeförfarandet, om inte annat har avtalats efter det att skiljeförfarandet har inletts.

§ 17-2. Förlängning av försäkringen, ref. § 1-5

Vid försäkringstidens utgång förlängs försäkringen automatiskt i tolv månader för samma premie och på samma villkor.

Om försäkringsgivaren inte vill förlänga försäkringen, eller om denne bara vill förlänga den med en annan premie eller på andra villkor, måste denne underrätta försäkringstagaren om detta senast 30 dagar före försäkringstidens utgång.

Om försäkringstagaren vill säga upp försäkringen eller inte vill acceptera en förlängning med en ny premie eller med nya villkor, måste denne underrätta försäkringsgivaren om detta senast fjorton dagar före försäkringstidens utgång.

§ 17-3. Fartområde för fiskefartyg, ref. § 3-15

Om inte annat framgår av försäkringsavtalets bestämmelser gäller de begränsningar för försäkring av fiskefartyg som framgår av punkt III i Planens bilaga. Uteslutna fartområden vid försäkring av fiskefartyg anges i kapitel 17.

Vid överskridande av fartområdet enligt första stycket gäller § 3-15, femte stycket, på motsvarande sätt.

§ 17-4. Klassning och tillsyn, ref. § 3-14 och § 3-8

Om fartyget vid försäkringstidens början är klassat av ett klassifikationssällskap som är godkänt av försäkringsgivaren, gäller § 3-14 och § 3-8 andra stycket.

Fartyg som inte har klassats, ska vid försäkringstidens början ha giltigt certifikat i enlighet med fartygets flaggstats regler. Bortfall av giltigt certifikat likställs med förlust av klass jfr. § 3-14.

§ 17-5. Säkerhetsföreskrifter, ref. § 3-22 och § 3-25

Särskilda säkerhetsföreskrifter gäller enligt följande, jfr. § 3-25 andra stycket:

(a) Fartyget ska inte forcera is.

(b) Om fartyget har fartcertifikat, utgör certifikatbestämmelserna särskilda säkerhetsföreskrifter.

(c) Vid landuppehåll och när fartyget ligger upplagt ska den försäkrade säkra fartyg och utrustning, och ombesörja daglig tillsyn av fartyget och dess förtöjningar. Tillbehör, utrustning, fångst eller last ska vara inlåst, fastlåst vid eller fastbultad till fartyget, så att man måste använda verktyg för att avlägsna detta.

§ 17-6. Den försäkrades besparing

Om den försäkrade som följd av haveri eller ansvar som täcks av försäkringen har uppburit extra intäkter, sparat kostnader eller avvärjt ansvar som annars skulle ha uppstått och som inte skulle ha varit täckt av försäkringsgivaren, kan denne göra avdrag i ersättningen med ett belopp som motsvarar den fördel som har uppnåtts.

Avsnitt 2
Kaskoförsäkring

§ 17-7. Förhållandet till kapitel 10-13

Bestämmelserna i kapitel 10-13 gäller med de ändringar som följer av § 17-7A och § 17-10 till § 17-17.

§ 17-7A. Fast utrustning som temporärt avlägsnas från fartyget

När fast utrustning för fiskefartyg tillfälligt tas iland, ska det lagras i låst förrådsbyggnad eller rum. Försäkringsgivaren är ansvarig för förlust genom brand och stöld med yttre våld till en låst förvaringsbyggnad eller rum.

Vid totalförlust av fartyget, jfr. § 11, ska avdrag göras från totalförlustersättningen med värdet av utrustningen som täckts enligt första stycket.

§ 17-8. Ändring av det öppna eller avtalade försäkringsvärdet, ref. § 2-2 och § 2-3

Förutom § 2-2 och § 2-3 gäller följande:
Den försäkrade ska underrätta försäkringsgivaren om ändringar av villkor som meddelas av myndigheter och avser fartygets fiskerättigheter, eller om denne accepterar ett erbjudande om ett statligt kondemnationsbidrag som är lägre än det öppna eller avtalade försäkringsvärdet. Försäkringsgivaren kan i sådana fall kräva att det öppna eller avtalade försäkringsvärdet sänks.

§ 17-9. Skada på båtar, fångstredskap och fångst, ref. § 4-7 till § 4-12 och § 4-16

Försäkringsgivarens ansvar för räddningskostnader, jfr. § 4-7 till § 4-12, innefattar inte förlust av eller skada på fiskefartygets båtar, fångstredskap eller fångst som sker när dessa föremål befinner sig utanför fartyget.

§ 17-10. Kasko- och fraktintresseförsäkring, ref. § 10-12

I stället för § 10-12 gäller följande:
Om den försäkrade betalas ersättning enligt en intresseförsäkring, reduceras kaskoförsäkringsgivarens ansvar på motsvarande sätt, om inte kasko försäkringsgivaren på förhand har samtyckt till att en sådan försäkring tecknas.

§ 17-11. Kondemnation/konstruktiv totalförlust, ref. § 11-3

I stället för § 11-3 andra stycket första punkten gäller följande:
Fartyget kan kondemneras när det har så omfattande haveriskador att kostnaderna för att reparera det kommer att utgöra minst 90 % av försäkringsvärdet, eller av fartygets värde i reparerat skick, om detta är högre än försäkringsvärdet.

§ 17-12. Skrovskador på fartyg som inte är byggda i stål, ref. § 12-1

Vid skrovskador på fartyg som inte är byggda i stål är försäkringsgivaren inte ansvarig för:

(a) deformering av kölen eller skador på kölen till följd av deformering. Det samma gäller vid reducering av värdet när reparation inte äger rum,
(b) skada till följd av sammanstötning med eller kontakt med is,
(c) drevning av skrov och däck.

§ 17-13. Begränsad maskinskadetäckning

Med mindre än att det är särskilt överenskommet i försäkringsavtalet så är försäkringsgivaren bara ansvarig för skada på:

(a) maskineri med tillbehör,
(b) fabriksmaskineri som används för bearbetning eller fångstförädling o. dyl.
(c) notvinsch, linspel, trålvinsch eller annan hävanordning för fiskeredskap, sillpumpar o. dyl.,
(d) rörledningar och elektriska ledningar utanför maskineriet, och
(e) elektronisk utrustning

om skadan är en följd av att fartyget har varit med om kollision, kontakt, jordbävning, explosion som ej har sitt ursprung i utrymme innehållandes maskineri eller batterier, brand, eller att fartyget har sjunkit eller kantrat, eller att fartyget har fyllts med vatten som följd av att en slang eller rör har sprungit läck förutsatt att läckaget inte har orsakats av korrosion eller ålder. Skador på elektronisk utrustning som beror på hårt väder ska dock ersättas när det vid samma haveri uppstått skador på skrov eller överbyggnad.

§ 17-14. Kostnader för att spara tid, ref. § 12-7, § 12-8, § 12-11 och § 12-12

Försäkringsgivaren är inte ansvarig för kostnader för:

(a) en temporärreparation enligt § 12-7 andra stycket förutom den besparing denne uppnår genom att den permanenta reparationen skjuts upp,
(b) att den försäkrade enligt § 12-8 påskyndar reparationsarbetet genom extraordinära åtgärder för att begränsa sin tidsförlust,
(c) reparation och förflyttning enligt § 12-12 andra stycket utöver det belopp som skulle ha ersatts om det lägsta korrigerade anbudet hade valts,

eller för tidsförluster enligt § 12-11 andra stycket.

§ 17-15. Avdrag, ref. § 12-15, § 12-16 och § 12-18

(a) Isavdrag, jfr. § 12-15:
Skada som beror på sammanstötning eller kontakt med is ersätts med avdrag enligt försäkringsavtalet.
(b) Elektroniskt utrustningsavdrag:
Skada på elektronisk utrustning ersätts med avdrag enligt försäkringsavtalet.
(c) Maskinavdrag, jfr. § 12-16:
Skada på maskin etc. ersätts med avdrag enligt försäkringsavtalet.
(d) Självrisk, jfr. § 12-18:
För varje enskilt haveri avdrages det belopp som anges i försäkringsavtalet.

§ 17-16. Kollisionsansvar för fiskefartyg , ref. § 13-1

Förutom begränsningarna i § 13-1 andra stycket gäller följande:

(a) Vid kollision med eller kontakt med annat fartyg är försäkringsgivarens ansvar enligt § 13-1 begränsat till skador som påförs fartyget med fast tillbehör.

(b) Försäkringsgivaren svarar inte för ansvar som uppstår genom sammanstötning med eller kontakt med fiske- och fångstredskap i havet.

(c) Försäkringsgivaren täcker inte ansvar som eventuellt uppstår mellan deltagare i samma fiskelag eller mellan par-trålare.

§ 17-17. Kollisionsansvar, ref. § 13-1

Förutom begränsningar i § 13-1 andra stycket gäller följande:
Försäkringsgivaren täcker inte ansvar enligt § 13-1 för skada på eller förlust av fisk eller anordning för förvaring av levande fisk, när skadan eller förlusten sker i samband med anlöp till eller vid vederbörande anordning. Med anlöp menas även ankomst, ankring, arbete, lastning , lossning samt avresa.

Avsnitt 3
Kaskoförsäkring – utvidgad täckning

§ 17-18. Utvidgad maskinskadetäckning

Reglerna i kapitel 12 ska med de ändringar som anges i § 17-14 och § 17-15 tillämpas för täckning av skador på maskineri, elektronisk utrustning m.m.

Skada på fabriksmaskineri för bearbetning eller förädling av fångst o. dyl. täcks dock inte, om inte skadan är en följd av att fartyget har varit utsatt för kollision, kontakt, jordbävning, explosion utanför maskineriet eller brand, eller att fartyget har sjunkt eller kantrat.

Förflyttningskostnader i samband med skada på notvinsch, linspel, trålvinsch eller annan hävanordning för fiskeredskap, sillpumpar o. dyl. täcks inte, om skadan är föremål för avdrag enligt § 17-15 punkt (c).

Avsnitt 4
Fångst- och utrustningsförsäkring - normaltäckning

§ 17-19. Försäkringens omfattning

Försäkringen omfattar:

(a) fångst som befinner sig ombord i fartyget som led i fartygets fiske- och fångstverksamhet. Om fångsten har anmälts till försäljare och dirigerats till närmare bestämd lossningsplats före ett eventuellt haveri, omfattas också frakt,

(b) ombordvarande fiskredskap med tillbehör som tillhör den försäkrade,

(c) ombordvarande proviant, maskin- och däcksrekvisita och andra föremål avsedda för förbrukning,

(d) ombordvarande emballage och annan utrustning för att bevara och säkra fångst, och annan utrustning i samband med fiske, när föremålen eller utrustningen inte innefattas i fartygets kaskoförsäkring enligt § 10-1.

§ 17-20. Försäkringsvärde

När annat inte har avtalats utgör fångstens försäkringsvärde dess marknads-pris på inlastningsplatsen vid inlastningstidpunkten, eventuellt med tillägg för frakt såsom anges i § 17-19 punkt (a).

Försäkringsvärdet för föremål enligt § 17-19 punkt (b), (c) och (d) utgör föremålets återanskaffningsvärde vid försäkringens början.

§ 17-21. Extraordinära hanteringskostnader

Försäkringsgivaren täcker extraordinära kostnader i samband med lossning, borttagning och destruktion av skadad fångst upp till ett belopp som motsvarar försäkringsbeloppet.

§ 17-22. Risker som inte täcks, ref. § 2-8

Förutom § 2-8 gäller att försäkringsgivaren inte täcker förlust som beror på:

(a) fångstens egenskaper eller dess tillstånd när den tagits ombord,

(b) bristfällig förpackning eller konservering av fångsten,

(c) normalt svinn av fångsten,

(d) för hög temperatur på nedkyld eller fryst fångst, om inte fartygets kylmaskineri har varit ur funktion till följd av haveri,

(e) nedbrytning eller kontaminering av fångsten som följd av bristande rutiner i fråga om att hantera fångsten ombord.

§ 17-23. Däckslast

När det gäller föremål som befinner sig på däck är försäkringsgivare inte ansvarig för förlust till följd av:

(a) nederbörd eller havsvatten,
(b) smuts eller gnistor som inte förorsakar brand,
(c) stötar vid förskjutning,
(d) att fångsten går överbord,
(e) läckage från övriga föremål ombord.

§ 17-24. Totalförlust

Totalförlust anses föreligga när de försäkrade föremålen:

(a) är förstörda,
(b) har fråntagits den försäkrade utan att det finns möjlighet för denne att få dem tillbaka,
(c) som anges i § 17-19 punkt (b) är så starkt skadade att förlusten utgör 100 % av värdet,
(d) som anges i § 17-19 punkt (a), (c) och (d) är så starkt skadade att förlusten utgör minst 90 % av värdet.

Vid totalförlust ersätter försäkringsgivaren försäkringsbeloppet för ifrågavarande föremål, dock inte utöver försäkringsvärdet. I ersättningen görs inget avdrag för eventuella skador som har uppstått under försäkringstiden, oavsett om dessa omfattas av försäkringen eller inte.

§ 17-25. Skada på eller förlust av fångst

Om fångst, jfr. § 17-19 punkt (a), har skadats eller gått förlorad utan att bestämmelserna i § 17-24 är tillämpliga, ersätter försäkringsgivaren så många procent av försäkringsvärdet som motsvarar den slutliga reduktionen av fångstens värde (skadeprocenten).

§ 17-26. Skada på andra föremål

Om föremål som anges i § 17-19 punkt (b), (c) eller(d) har skadats, kan försäkringsgivaren kräva att skada repareras mot att ersätta kostnaderna för reparationen efter hand som de uppstår. Reparation kan inte krävas om den leder till orimlig förlust eller besvär för den försäkrade.

Om försäkringsgivaren inte kräver eller kan kräva att skadan repareras eller om reparationen inte är fullständig, ersätter försäkringsgivaren det antal procentenheter av försäkringsvärdet för de skadade föremålen som motsvarar den slutliga reduktionen av deras värde (skadeprocenten).

Vid skada på eller förlust av ett föremål som består av flera delar, ersätts bara kostnaderna för att reparera eller förnya den delen som är skadad eller har gått förlorad. Detta gäller även om det är av väsentlig betydelse att föremålet är komplett.

§ 17-27. Besiktning av skadorna

Bestämmelsen i § 12-10 gäller på motsvarande sätt för försäkring i enlighet med detta avsnitt.

§ 17-28. Självrisk

För varje enskilt haveri avdrages det belopp som framgår av försäkringsavtalet.

Avsnitt 5
Tilläggstäckning för nät och notar i havet

§ 17-29. Försäkringens omfattning

Försäkringen omfattar drivnät och ringnotar med nödvändigt tillbehör, som befinner sig i havet, och som tillhör den försäkrade. Försäkringen omfattar dock inte sensorer o. dyl.

§ 17-30. Risker som inte täcks, ref. § 2-8

Förutom § 2-8 gäller att försäkringsgivaren inte täcker förlust som beror på:

(a) att försäkringsföremålet fastnar i havsbotten, om inte detta beror på ett okänt vrak eller okända vrakföremål,
(b) brister i försäkringsföremålet,
(c) att fartyget, dess tillbehör eller utrustning inte var i försvarbart skick till följd av slitage, frätning, röta, otillräckligt underhåll eller liknande orsaker,
(d) att försäkringsföremålet har varit i kontakt med is, eller
(e) normal bruk av försäkringsföremålet.

Den försäkrade har bevisbördan för att förlusten inte beror på risker som nämns i punkt (a) - (e).

§ 17-31. Självrisk

För varje enskilt haveri avdrages det belopp som framgår av försäkringsavtalet.

§ 17-32. Den försäkrades skyldigheter vid haveri, ref. § 3-29

Förutom § 3-29 gäller följande:
Den försäkrade ska underrätta fiskeriverket om haveriet med uppgift om var och när förlusten ägde rum, märken och ålder samt andra upplysningar som kan ha betydelse för att identifiera de förlorade redskapen.

Avsnitt 6
Tidsförlustförsäkring för fiskefartyg

§ 17-33. Förhållandet till kapitel 16

Bestämmelserna i kapitel 16 gäller med de ändringar som följer av § 17-34 till § 17-38.

§ 17-34. Försäkringsgivarens ansvar – i stället för § 16-1 gäller

Försäkringen omfattar den försäkrades inkomstförlust som beror på att fartyget helt eller delvis har varit ute från intäktsgivande verksamhet på grund av skada på fartyget, såvida skadan är ersättningsgill enligt kapitel 17 avsnitt 2, eller skulle ha varit det om självrisk inte hade avtalats, jfr. § 12-18. Om kaskoförsäkringen har tecknats på andra villkor än i Planen, och dessa villkor skriftligen har accepterats av försäkringsgivaren, ska bestämmelserna i kapitel 17 avsnitt 2 ersättas med de motsvarande villkoren i ifrågavarande försäkring vid bedömningen av om skadan är ersättningsgill. Om kaskoförsäkringen omfattar utvidgad täckning enligt kapitel 17 avsnitt 3, gäller bestämmelserna i första och andra punkten på motsvarande sätt i förhållande till avsnitt 3.

Försäkringsgivarens ansvar för vilken som helst enskild skada, samt för samtliga skador som uppstår under försäkringsperioden, skall vara begränsad till försäkringsbeloppet per dag multiplicerat med respektive antal försäkrade dagar så som statueras i försäkringsavtalet.

Efterföljande en skada, skall försäkringsavtalet automatiskt återställas till de ursprungliga ansvarsbegränsningsnivåerna. Premien som skall betalas för sådan återställning skall vara 100% av den överenskomna premien relaterad till det involverade fartyget, beräknad pro rata på den återställda summan oberoende av tid.

§ 17-35. Totalförlust – i stället för § 16-2 gäller

Försäkringsgivaren är inte ansvarig för intäktsförlust som beror på en skada som ger den försäkrade rätt till totalförlustersättning under den gällande kaskoförsäkringen. Om ingen kaskoförsäkring är gällande, så skall utvärderingen baseras på kapitel 11 i Planen med § 11-3

andra stycket ändrat enligt § 17-11 eller enligt de korresponderande villkoren i den kaskoförsäkring som gäller för fartyget enligt § 17-34, första stycket andra punkten.

§ 17-36. Ersättningsberäkning för fiskefartyg , ref. § 16-3

Ersättning skall bestämmas baserat på den tid under vilken fartyget har varit utan intäktsgivande verksamhet (tidsförlust) och intäktsförlust per dag (dagsbeloppet). Tidsförlust som uppstått innan de händelser som beskrivs i § 16-1 skall ej vara återbäringsbara.

Försäkringen omfattar inte förlust som beror på att fartyget inte har kunnat genomföra intäktsgivande fiske på grund av myndighetsregleringar eller att myndigheterna har stoppat fisket.

Kvoter som inte har fiskats i kvotåret på grund av skada på fartyget, jfr. § 17-34 och som av myndigheterna godkänns överförda till nytt kvotår, ska räknas som kvoter som fiskats i det ursprungliga kvotåret, såvida kvoten fiskas under det nya kvotåret. Detsamma gäller kvot som fartyget överför till andra fartyg under kvotåret.

Ersättningsberäkningen ska redovisas snarast möjligt efter utgången av kvotåret, men i de fall där kvoter överförs till nytt kvotår ska ersättningsberäkningen redovisas snarast möjligt efter utgången av det nya kvotåret, jfr. § 5-2 och § 5-6.

§ 17-37. Dagsbelopp för fiskefartyg – i stället för § 16-5 gäller

Dagsbeloppet ska bestämmas på grundval av de genomsnittliga intäkterna per dygn av fiske för fartyg av vederbörande typ och storlek och geografiskt område där det är naturligt för fartyget att leverera fisk under den tidsperiod fartyget är ute från intäktsgivande verksamhet, med avdrag för kostnader som den försäkrade har eller borde ha sparat in till följd av att fartyget inte har varit i reguljär drift.

§ 17-38. Avtalat dagsbelopp för fiskefartyg – i stället för § 16-6 gäller

Om det i försäkringsbrevet anges att intäktsförlusten ska ersättas med ett visst belopp per dygn, utgör detta belopp den maximala ersättning som kan utbetalas per dygn i enlighet med § 17-37, såvida det inte klart framgår av försäkringsbrevet att beloppet är ett avtalat dagsbelopp.

Kapitel 18
Försäkring av mobile offshore-inrättningar (mobile offshore units = MOUs)

Avsnitt 1
Allmänna regler för omfattningen av försäkringen

§ 18-1. Användningsområde och vilka regler som gäller

Bestämmelserna i Del I tillämpas med följande tillägg:

(a) Försäkringsvärde/Försäkringsbelopp ref. § 2-2 och § 2-3
MOU som kan koppla loss offshore fält utrustning kan noteras i försäkringsavtalet med skilda försäkringsbelopp för MOUen och den avskiljbara utrustningen.

När MOUen är losskopplad och avlägsnad från positionen på offshore fältet, så fungerar försäkringen som separata försäkringar för varje försäkrad del med skilda försäkringsvärden som noterats i försäkrings-avtalet.

När MOUen är inom offshore fältet där den ska verka eller är kopplad till fältutrustningen, så utgör de kollektivt en försäkrad enhet med de kombinerade avtalade försäkringsbeloppen som det försäkrades värde.

(b) Risker/ref. § 2-8 and § 2-9.
Försäkringen täcker inte förlust som en följd av att MOUen används för att borra en avlastningsbrunn i syfte att begränsa en brand, en utblåsning eller kraterbildning vid en annan MOU eller offshore fält installation.

För MOUer under konstruktion eller ombyggnad, ref. avsnitt 6 nedan, täcker försäkringen risker enligt definitionen i § 2-8, samt strejker och lock-outs.

(c) Riskändring/ref. § 3-8
Lagring och användande av sprängämnen eller radioaktiva medel ombord på MOU i samband med dess normala drift ska inte räknas som en riskändring enligt § 3-8.

(d) Förlust av huvudklassen/ref. § 3-14

När försäkringen börjar löpa ska MOUen vara klassad i ett sällskap som är godkänt av försäkringsgivaren.

Försäkringen upphör vid förlust av MOUens huvudklass, såvida inte försäkringsgivaren uttryckligen accepterar en fortsättning av försäkringskontraktet. Om MOUen tjänstgör i normal drift offshore eller är på väg när huvudklassen är förlorad, ska försäkringen icke desto mindre fortsätta att gälla tills MOUen avslutar pågående verksamhet i enlighet med tillämpliga regler och samtycke från operatören av fältet och anländer till närmaste säker hamn i enlighet med försäkringsgivarens instruktioner.

Förlust av huvudklassen inträffar när den försäkrade, eller någon å dennes vägnar, begär att huvudklassen ska upphöra, eller när klassen är tillfälligt upphävd eller återkallad av annan anledning än ett haveri.

§ 3-8 andra stycket, andra punkten är tillämplig vid byte av klassifikationssällskap.

(e) Säkerhetsföreskrifter/ref. § 3-22 och § 3-25

(1) Borrhålet(hålen)/brunnen ska vara utrustat med blow-out preventers (BOPs) eller annan standard utrustning för att kontrollera trycket i brunnen, installerat och testat i enligt vanlig praxis.

(2) För MOUer som ska flyttas ska en egen flyttplan upprättas av den försäkrade för godkännande av huvudförsäkringsgivaren när:
   (a) MOUen flyttas utan egen maskin, eller
   (b) MOUen flyttas med riser och BOP upphängda.

   Flytt av MOUen ska genomföras i enlighet med godkänd flyttplan.

(3) För MOUer under konstruktion eller ombyggnad, ref. avsnitt 6 nedan, så ska en av huvudförsäkringsgivaren godkänd besiktningsman utses för att granska projektplanering och förfarande av flytt och lyft, och när så är tillämpligt offshore-installationer av komponenter och moduler, samt framarbeta en initial riskbedömning. Baserat på den initiala riskbedömningen ska huvudförsäkringsgivaren godkänna omfattningen av besiktningsbehov som behövs för den identifierade risknivån.

   När det inom ramen för besiktningen så krävs av huvudförsäkringsgivaren för vissa operationer, ska besiktningsmannen utfärda ett intyg om godkännande då denne är tillfreds med förberedelserna för operationen. Den berörda operationen kan påbörjas när besiktningsmannens underskrivna intyg är tillhanda.

Föreskrifterna i (1) och (2) anses vara speciella säkerhetsföreskrifter i förhållande till § 3-25, andra stycket, och föreskrifterna i (3) anses vara säkerhetsföreskrifter i förhållande till § 3-25, första stycket.

(f) Åtgärder för att förhindra utblåsning, etc./ref.§ 4-7 till 4-12
Försäkringsgivaren är inte ansvarig för förlust orsakad av åtgärder för undvika eller minimera utblåsning, kraterbildning eller brand i samband med en utblåsning.

Förlust eller skada på den försäkrade MOUen är icke desto mindre täckt.

(g) Försäkringsgivarens ansvarsgräns/ref. § 4-18
Kaskoförsäkringsgivaren är ansvarig intill försäkringsbeloppet för förluster orsakade av ett haveri. Kaskoförsäkringsgivaren är också ansvarig för samma belopp, icke överstigande USD 500.000.000 för kostnader av åtgärder för att undvika eller minimera förlust uppstående i samband med haveriet. Om kostnader av sådana åtgärder överstiger detta belopp så är kaskoförsäkringsgivaren också ansvarig med den del av försäkringsbeloppet som inte har använts för att täcka förlust av eller skada på MOUen.

Kaskoförsäkringsgivaren har ett separat ansvar i enlighet med § 18-35 till § 18-37 för ansvar gentemot tredje man orsakade av kollision eller stöt.

(h) Driftsområdet/ref. § 3-15
Driftområdet för MOUen är begränsat i enlighet med de ordinarie fartområdena i § 3-15, första stycket, om det inte annars är definierat i försäkringsavtalet. All verksamhet i det exkluderade eller villkorade fart-området är föremål för § 3-15. Det maximala avdraget i § 3-15, tredje stycket, ska vara USD 1.000.000. Bestämmelsen i § 18-34 ska tillämpas på motsvarande sätt.

Om MOUen ska ändra driftområdet som är definierat i försäkringsavtalet, ska försäkringsgivaren underrättas snarast möjligt. Bägge parterna kan då kräva en justering av premien. Meddelande om premiehöjning ska ges till försäkringstagaren inom 14 dagar från mottagandet av underrättelsen.

(i) Avstående från regressrätt och medförsäkring av tredje part/ref. § 8-1
Försäkringsgivaren kan inte åberopa regress mot en person som enligt kontraktsvillkoren har tillförsäkrats regresskydd, såvida sådana kontraktsbestämmelser kan anses sedvanliga för den verksamhetsgren som MOUen används inom.

Försäkringen har tecknats till förmån för vem som helst som enligt försäkringsavtalet har rätt att vara medförsäkrad i försäkringen, såvida sådana bestämmelser kan anses sedvanliga för den verksamhetsgren som MOUen används inom. Om den medförsäkrades krav omfattas av annan försäkring som denne har tecknat, är täckningen enligt den här bestämmelsen subsidiär i förhållande till den försäkringen.

Under inga omständigheter ska avståendet från regressrätt och/eller medförsäkring beviljad enligt detta avsnitt överstiga personens eller partens rättighet eller ersättning enligt kontraktet.

Avsnitt 2
Kaskoförsäkring

Avsnitt 2-1
Allmänna bestämmelser om kaskoförsäkringens omfattning

§ 18-2. Försäkringens omfattning

Försäkringen omfattar:

(a) MOUens skrov och överbyggnad,
(b) alla dess maskiner, utrustning, anläggning och reservdelar som
    (1) tillhör den försäkrade eller har lånats, hyrts eller köpts med äganderättsförbehåll eller liknande villkor, och
    (2) befinner sig ombord, över vattenytan, i vattnet eller i brunnen,
(c) ombordvarande bunkerolja och smörjolja.

Försäkringen omfattar inte:

(a) proviant, maskin- och däcksrekvisita samt andra föremål avsedda för förbrukning,
(b) helikoptrar,
(c) ritningar, planer, specifikationer, journaler o. dyl,
(d) miniubåtar och fjärrstyrd undervattensutrustning under drift.

§ 18-3. Föremål som tillfälligt avlägsnats eller skiljts etc. från MOUen

Försäkringen omfattar:

(a) Föremål som avses under § 18-2 första stycket punkt (b) som:

(1) befinner sig ombord i fartyg, inrättning eller fast installation, som är förtöjt till eller befinner sig i närheten av den försäkrade MOUen och har använts i samband med denna, eller
(2) temporärt har avlägsnats från MOUen för reparation, ombyggnad, lagring eller liknande,
(3) är under lagring, eller på väg till eller från lagringsplatser utan att omfattas av punkt (2). Försäkringsbeloppet för sådana föremål ska inte överstiga 10 % av MOUens kaskoförsäkringsbelopp. § 2-4 gäller inte. Självrisk beräknas separat.

(b) Förtöjnings/ankar system och liknande på den försäkrade enheten som har installerats på driftsplatsen.
(c) BOPs som lämnas på brunnen eller på havsbotten i närhet av brunnen på grund av:
(1) ett haveri som omfattas av försäkringen, eller
(2) åtgärder för att undvika ett sådant haveri.
(d) Bojar, risers, umbilicals och därvid förbunden utrustning som har installerats på driftsstället och ägs av den försäkrade, eller den som den försäkrade är kontraktuellt bunden att försäkra.

§ 18-4. Förlust som beror på normalt bruk

Försäkringsgivaren är inte ansvarig för förlust som är en följd av normalt bruk av MOUen och dess utrustning.

§ 18-5. Förlängning av försäkringen

Om, vid försäkringsperiodens slut, MOUen har erhållit skada för vilket försäkringsgivaren ansvarar och som är av sådan art att reparationer är nödvändiga för att uppfylla kraven på teknisk och operativ säkerhet för MOUen, så förlängs försäkringen tills MOU har anlänt till en plats där permanenta reparationer kan utföras. Om reparationer utförs där så förlängs försäkringen tills dessa är färdiga.

§ 18-6. Försäkringsgivarens ansvar om MOUen bärgas av den försäkrade

Om den försäkrade MOUen är bärgad av ett fartyg eller annan enhet tillhörande den försäkrade, är försäkringsgivaren ansvarig som om bärgningen utförts av tredje part.

§ 18-7. Reducerat ansvar på grund av intresseförsäkring

Om den försäkrade får ersättning utbetald från en kaskointresseförsäkring eller en fraktintresseförsäkring, och det utbetalda beloppet enligt de respektive för-säkringarna överstiger 25 % av det avtalade kaskoförsäkringsvärdet enligt § 18-1, mot samma risk, reduceras kaskoförsäkringsgivarens ansvar motsvarande.

Avsnitt 2-2
Totalförlust

§ 18-8. Totalförlust

Den försäkrade kan kräva ersättning för totalförlust när han har förlorat MOUen utan utsikt att få det tillbaka, eller när MOUen är så kraftigt skadat att det inte kan repareras.

När ersättning ska beräknas görs inget avdrag för icke reparerad skada som MOUen har fått vid tidigare haveri.

§ 18-9. Bärgningsförsök

Försäkringsgivaren har rätt att på egen bekostnad och på eget ansvar försöka bärga MOUen. Den försäkrade ska i så fall göra det denne kan för att sätta försäkringsgivaren i stånd att genomföra bärgningen.

Om bärgningen inte har slutförts inom sex månader från den dag försäkringsgivaren fick meddelande om haveriet kan den försäkrade kräva ersättning för totalförlust. Om bärgningen försenas på grund av isproblem, förlängs fristen motsvarande, dock längst med sex månader.

§ 18-10. Kondemnation/Konstruktiv totalförlust

Den försäkrade kan kräva ersättning för totalförlust när MOUen är kondemnabelt.

MOUen kan kondemneras när den har så omfattande haveriskador att kostnaderna för att reparera den kommer att utgöra minst 80 % av försäkringsvärdet eller av MOUens värde i reparerat skick, om detta är högre än försäkringsvärdet. Om flera kaskoförsäkringsgivare har tecknats mot samma risk med olika taxerat försäkringsvärde, ska det högst taxerade värdet användas vid beräkningen.

Värdet i reparerat skick på MOUen ska baseras på marknadsvärdena vid den tidpunkt när den försäkrade begär kondemnation/konstruktiv totalförlust.

Som haveriskador räknas bara skador som har anmälts till berörd försäkringsgivare och besiktigats av denne under de tre år som direkt föregår det haveri som föranleder begäran om kondemnation/konstruktiv totalförlust. Som reparationskostnader räknas alla kostnader vid förflyttning och reparation som vid den tidpunkt då begäran framställs kan antas uppkomma om

MOUen ska repareras, dock inte bärgarlön eller ersättning för värdeminskning enligt § 18-17 fjärde stycket.

§ 18-11. Kondemnation/Konstruktiv totalförlust när flera risker samverkar

Om det haveri som utlöser kondemnationen också beror på risker som inte omfattas av försäkringen ska ersättningen minskas motsvarande, jfr. § 2-13, § 2-14 och § 2-16.

Om haveriet beror på samverkan mellan sjörisk och krigsrisk som avses i § 2-14 andra stycket, jfr. § 2-16, ska beslut om MOUen är kondemnabelt baseras på det taxerade försäkringsvärdet i försäkringen mot sjörisk.

§ 18-12. Begäran om kondemnation/konstruktiv totalförlust

Om den försäkrade vill att MOUen ska kondemneras, ska den försäkrade lägga fram en begäran till försäkringsgivaren utan oskäligt dröjsmål efter det att MOUen har bärgats och den försäkrade har haft möjlighet att besiktiga skadorna. Begäran kan dras tillbaka så länge den inte har accepterats av försäkringsgivaren.

Att den försäkrade eller försäkringsgivaren bärgar eller underlåter att bärga MOUen innebär inte ett godkännande eller uppgivande av rätten till kondemnation.

§ 18-13. Förflyttning av MOU

Om den försäkrade har begärt att MOUen ska kondemneras kan försäkrings-givaren kräva att den förflyttas till ett ställe där skadan kan besiktigas ordentligt. Kravet ska läggas fram utan oskäligt dröjsmål efter det att MOUen har bärgats.

Försäkringsgivaren ska bära kostnaderna vid förflyttningen och ansvaret för all förlust som uppstår under eller till följd av förflyttningen och som inte täcks av andra försäkringsgivare.

§ 18-14. Försvunnet eller övergivet MOU

Om MOUen har försvunnit kan den försäkrade kräva ersättning för total-förlust när det har gått tre månader från den dag MOUen senast hördes ifrån. Om MOUen har försvunnit under förhållanden som ger anledning att anta att den har frusit inne och senare kommer att komma till rätta, är tidsfristen tolv månader.

Om besättningen har övergivet MOUen i öppen sjö utan att man känner till dess vidare öde, kan den försäkrade kräva ersättning för totalförlust när det har gått tre månader från den dag MOUen

övergavs. Om MOUen övergavs för att den frusit inne är fristen tolv månader. Om MOUen har iakttagits efter det att den övergavs löper fristen från den dag den sågs senast.

Om det redan före utgången av tidsfristerna i första och andra stycket ovan är uppenbart att den försäkrade inte kommer att få MOUen tillbaka kan denne begära ersättning för totalförlust omedelbart. Om fristen har löpt ut och den försäkrade har ställt krav på ersättning för totalförlust kan försäkringsgivaren inte avslå kravet för att MOUen senare kommer till rätta.

§ 18-15. Förlängning av försäkringen när MOUen har försvunnit eller övergivits

Om det, när försäkringstiden löper ut, föreligger förhållanden som avses i § 18-14, och MOUen senare kommer till rätta utan att den försäkrade har rätt till ersättning för totalförlust, förlängs försäkringen tills MOUen har anlänt och har ankrats/förtöjts på säker plats. Om MOUen är skadat ska bestämmelserna i § 18-5 därefter tillämpas.

Försäkringen förlängs dock inte under några omständigheter längre än två år efter utgången av försäkringstiden.

§ 18-16. Försäkringsgivarens ansvar under utredningsperioden

Om den försäkrade har rätt till ersättning för totalförlust enligt § 18-9 andra stycket, § 18-10 och § 18-14, är en försäkringsgivare som inte är ansvarig för totalförlusten inte heller ansvarig för nya haverier som inträffar efter det haveri som medförde totalförlusten.

Den försäkringsgivare som är ansvarig för totalförlusten, är ansvarig för den försäkrades ersättningsansvar i enlighet med § 18-35 till § 18-38, oavsett om ansvaret har uppstått till följd av sjörisk eller krigsrisk, under förutsättning att ansvaret uppstod efter det haveri som medförde totalförlusten, men innan ersättningen utbetalades, och senast inom två år efter utgången av försäkrings-tiden.

Avsnitt 2-3
Skada

§ 18-17. Huvudregel om försäkringsgivarens ansvar

Om MOUen har skadats utan att bestämmelserna om totalförlust är tillämpliga, är försäkringsgivaren ansvarig för kostnader för att reparera skadan så att MOUen återställs till det skick den var i innan skadan inträffade.

Ansvaret inträder allteftersom reparationskostnaderna uppkommer.

Om reparationen har medfört speciella fördelar för den försäkrade genom att MOUen har förstärkts eller utrustning har förbättrats, ska avdrag på ersättningen göras, begränsat till de merkostnader som förstärkningen eller förbättringen har föranlett.

Om fullständiga reparationer av skadorna inte är möjligt men MOUen uppfyller kraven på teknisk och operativ säkerhet och kan göras tjänlig sitt syfte genom en mindre omfattande reparation, är försäkringsgivaren, utöver reparationskostnaderna, ansvarig för värdeminskningen. Om fullständiga reparationer av skadorna medför orimliga kostnader kan försäkringsgivaren kräva att dennes ansvar begränsas till den mindre omfattande reparationen skulle kosta, med tillägg av värdeminskningen.

§ 18-18. Ersättning för oreparerad skada

Även om reparationer inte har utförts kan den försäkrade kräva att skadan ersätts när försäkringsperioden löper ut.

Ersättningen beräknas baserat på en ungefärlig uppskattning av den minskning av MOUens marknadsvärde som beror på skadan och gäller vid tidpunkten då försäkringen upphör, men inte utöver de ungefärligt uppskattade reparations-kostnaderna. Beräknade gemensamma kostnader ersätts inte, med undantag av 50 % av de beräknade dock- och kajhyra.

Försäkringsgivaren är inte ansvarig för oreparerad skada om MOUen är föremål för totalförlust eller är kondemnabelt enligt § 18-10 innan försäkringen upphör. Detta gäller också om totalförlusten inte är täckt enligt denna försäkringen.

Om MOUen ska överlåtas kan den försäkrade överföra ersättningskrav för kända skador till köparen.

§ 18-19. Bristande underhåll m.m.

Försäkringsgivaren är inte ansvarig för kostnader för att förnya eller reparera den eller de delar av skrovet, maskineriet, anläggningen eller utrustning som på grund av slitage, frätning, förruttnelse, bristande underhåll eller liknande orsaker inte var i försvarbart skick.

§ 18-20. Konstruktionsfel m.m.

Om skadan beror på konstruktionsfel eller materialfel är försäkringsgivaren inte ansvarig för kostnaderna för att förnya eller reparera den eller de delar av MOUen, maskineriet, anläggningen

eller utrustningen som inte var i försvarbart skick, om inte den berörda delen eller delarna var godkända av klassifikationssällskapet.

§ 18-21. Förlust som inte ersätts

Försäkringsgivaren ersätter inte:

(a) besättningens hyra och kost, förutom till besättning som är engagerad i reparationer,
(b) normala kostnader för driften av MOUen under den tid reparationen varar,
(c) kostnader för flänsning, lagring och borttagande av last,
(d) kost och logi för utomstående personal och besökande.

§ 18-22. Skada på borrsträngen

Försäkringsgivaren är inte ansvarig för förlust av eller skada på borrsträngen:

(a) när den befinner sig nere i brunnen eller i vattnet, med mindre förlusten eller skadan är en följd av yttre förhållanden som borrentreprenören står ansvarig för enligt kontraktsbestämmelser som kan anses sedvanliga inom relevant verksamhetsområdet, eller
(b) när den lämnats kvar i brunnen för ett annat syfte än borrning.

§ 18-23. Uppskjuten reparation

Om reparation inte har utförts inom fem år efter det att skadan upptäcktes, är försäkringsgivaren inte ansvarig för de ökade kostnader för arbetet som senare inträder.

§ 18-24. Temporär reparation

Försäkringsgivaren svarar för kostnader vid en nödvändig temporär reparation när permanent reparation inte kan utföras på det ställe där MOUen befinner sig.

Om en temporär reparation av det skadade föremålet utföres vid annat tillfälle är försäkringsgivaren ansvarig för kostnader upp till den besparing denne uppnår genom att den permanenta reparationen skjuts upp, eller upp till 20 % per år av kaskovärdet enligt § 18-1 (a) för den tid den försäkrade sparar om detta belopp är större.

§ 18-25. Kostnader för att påskynda reparationsarbetet

Om den försäkrade för att begränsa sin tidsförlust påskyndar reparationen av det skadade föremålet genom extraordinära åtgärder, är försäkringsgivarens ansvar för de kostnader som dessa åtgärder medför, begränsat till 20 % per år av kaskovärdet enligt § 18-1(a) för den tid som

har sparats in för den försäkrade. Den försäkrades besparing och ansvaret för försäkringsgivaren beräknas sammantaget för alla reparationer som utförs samtidigt.

§ 18-26. Reparationer av en kondemnabel MOU

Om MOUen repareras trots att villkoren för kondemnation/konstruktiv totalförlust är uppfyllda är försäkringsgivarens ansvar begränsat till försäkringsbeloppet med eventuella tillägg enligt § 4-19, men reducerat med vrakets värde.

§ 18-27. Besiktning av skadorna

Innan skadorna repareras ska de besiktigas av en representant för den försäkrade och en representant för försäkringsgivaren.

Representanterna ska avge besiktningsrapporter i vilka de beskriver skadorna och uttalar sig om den troliga orsaken till de olika skadorna, tidpunkten när de inträffade och kostnaderna för att reparera dem.

Om en av parterna så kräver ska representanterna, innan skadan repareras, avge preliminära rapporter där de ungefärligt uppskattar reparationskostnaderna.

Om det råder oenighet mellan den försäkrades och försäkringsgivarens representant kan parterna tillkalla en skiljeman som ska lämna ett motiverat uttalande om de frågor som denne får. Om parterna inte kan enas om val av skiljeman, utses denne av en nordisk dispaschör.

Varken den försäkrade eller försäkringsgivaren kan begära rättslig värdering av skadorna om inte detta krävs enligt respektive lands lagstiftning.

Om den försäkrade utan tvingande orsak låter reparera MOUen utan att låta besiktiga den eller utan att kalla försäkringsgivaren till besiktning, bär den försäkrade, utöver den bevisbörda enligt § 2-12, också bevisbördan att skadan inte beror på orsaker som inte omfattas av försäkringen.

§ 18-28. Inhämtande av anbud

Försäkringsgivaren kan kräva att anbud på reparationsarbetet inhämtas från de verkstäder denne väljer. Om den försäkrade inte inhämtar sådana anbud kan försäkringsgivaren göra det.

Om inhämtandet av anbud medför längre tidsförlust än 10 dagar räknat från det att anbudinbjudan sänts ut, ersätter försäkringsgivaren tidsförlusten med 20 % per år av kaskovärdet enligt § 18-1 (a) under överskjutande tid.

§ 18-29. Val av reparatör

De inhämtade anbuden ska, för att kunna jämföras, korrigeras genom att kostnader för förflyttning läggs till anbudssumman.

Den försäkrade bestämmer vilken reperatör som ska användas, men försäkringsgivarens ansvar för kostnader vid reparationen och förflyttningen begränsas till ett belopp som motsvarar det belopp som skulle ha blivit ersatt om det lägsta korrigerade anbudet hade antagits, med ett tillägg av 20 % per år av kaskovärdet, enligt § 18-1 (a), för den tid den försäkrade sparar genom att inte välja det anbudet. För det fall att bränsleförbrukningen för förflyttning minskas genom att inte välja det lägsta anbudet, skall försäkringsgivarens maximala ansvar höjas med upp till USD 90 (eller motsvarande enligt försäkringspolicyns valuta) per ton CO_2 som därmed sparas.

Om den försäkrade på grund av särskild omständigheter har skälig orsak att motsätta sig att reparationerna utförs vid en av verkstäderna som har lämnat anbud, kan denne kräva att anbudet från den verkstaden inte beaktas.

§ 18-30. Förflyttning för reparation

Med den begränsning som följer av § 18-29, är försäkringsgivaren ansvarig för kostnader vid förflyttning av MOUen till verkstad, inklusive kost och hyra för nödvändigt manskap, bunkerolja och liknande direkta kostnader för driften av MOUen under den tid som krävs. Om förflyttningen medför besparingar för den försäkrade, görs avdrag för ett motsvarande belopp.

Om en annan försäkringsgivare i enlighet med § 3-20 uttryckligen har avsagt sig ansvaret under förflyttningen, är den försäkringsgivare som är ansvarig för skadorna på MOUen också ansvarig för förlust som uppstår under eller till följd av förflyttningen, och som annars skulle ha ersatts av den andra försäkringsgivaren.

Försäkringsgivaren kan avsäga sig allt ansvar under förflyttningen i enlighet med § 3-20.

§ 18-31. Fördelning av gemensamma kostnader

Är det uppstått kostnader som är gemensamma för reparationsarbeten som försäkringsgivaren är ansvarig för och annat arbete som inte omfattas av försäkringen, ska dessa kostnader fördelas baserat på vad var kategori har kostat. De gemensamma kostnader som beror på reparationstidens längd ska dock fördelas med hänsyn till den tid de ersättningsmässiga och de icke ersättningsmässiga arbetena skulle ha tagit om vardera grupp av arbeten hade utförts var för sig.

§ 18-32. Isavdrag

Skada som beror på sammanstötning med is eller kontakt med is, med undantag för sammanstötning med isberg i rum sjö, ersätts med eventuellt avdrag enligt försäkringsavtalet. Till detta ska självrisken som hänvisas till i § 18-33, första stycket, läggas till.

Följande ersätts utan avdrag:

(a) förlust ersatt enligt § 18-17 fjärde stycket, § 18-28 andra stycket och § 18-30,
(b) oanvända reservdelar som har skadats eller förlorats,
(c) temporära reparationer.

§ 18-33. Självrisk

För varje enskilt haveri avdras det belopp som framgår av försäkringsavtalet.

Skador som beror på hårt väder orsakade av en och samma atmosfäriska störning, räknas som ett haveri.

Kostnader i samband med ersättningsberäkningen, jfr. § 4-5, och förlust vid räddningsåtgärder, jfr. § 4-7 till § 4-12, ersätts utan självriskavdrag.

§ 18-34. Grund för beräkning av avdrag enligt § 18-32, § 18-33 och § 3-15

Avdrag enligt § 3-15 tredje stycket, § 18-32 och § 18-33 beräknas på full ersättning enligt Planen och försäkringsvillkoren innan avdrag enligt någon av nämnda paragrafer har gjorts.

Avdrag görs också när skada på MOUen ersätts enligt § 4-7 jfr. § 4-12 första stycket.

Avsnitt 2-4
Den försäkrades ansvar för kollision eller kontakt

§ 18-35. Omfattningen av försäkringsgivarens ansvar

Försäkringsgivaren håller den försäkrade skadelös för det ansvar som den försäkrade åläggs genom förlust som MOUen med tillbehör, utrustning och last, eller av bogserbåt som nyttjas av MOUen, orsakar genom kollision eller kontakt.

Försäkringsgivaren ersätter inte:

(a) ansvar som uppstår när MOUen genomför bogsering, eller som förorsakas av bogseringen, såvida inte denna sker i samband med bärgning enligt § 3-12, andra stycket,
(b) ansvar för personskada eller förlust av liv,
(c) annan förlust som vållats utomstående personal, besökande eller manskap på den försäkrade MOUen,
(d) ansvar för skada på eller förlust av last, utomstående parts utrustning, proviant eller andra föremål ombord den försäkrade MOU, eller utrustning som MOUen använder,
(e) ansvar gentemot befraktare eller andra vars intressen är knutna till den försäkrade MOUen,
(f) ansvar för föroreningsskador och skador vid brand eller explosion som beror på olja eller andra flytande eller flyktiga ämnen, kontamineringsskador som förorsakats av radioaktiva ämnen och skador på korallrev och andra miljöskador. Försäkringsgivaren är dock ansvarig om den försäkrade vid kollision med annan MOU, fartyg eller annan manövrerbar enhet åläggs ansvar för sådana skador på den andra MOUen, fartyg eller enhet med tillbehör och last,
(g) ansvar för förlust som last eller bunker förorsakar efter grundstötning eller kontakt med is,
(h) ansvar för förlust som beror på användning av ankare, undervattens utrustning, förtöjnings- och bogsergods, lastnings- och lossningsanordningar, landgångar o. dyl. samt ansvar för skada på eller förlust av dessa föremål,
(i) ansvar för att vraket av den försäkrade MOUen avlägsnas och för hinder för fart som skapats av den försäkrade MOUen,
(j) återbetalning av belopp som tredje part har betalat som ersättning för förlust som avses i punkt (a) till (i).

§ 18-36. Ansvarsbegränsning på grund av tonnage eller värde för flera MOUer

Om den försäkrades ansvar begränsas på grund av tonnage eller värde för flera MOUer, och dessa MOUer är försäkrade hos olika försäkringsgivare, är varje enskild försäkringsgivare ansvarig för den del av ansvaret som motsvarar respektive MOUens tonnage eller värde.

§ 18-37. Gränsen för försäkringsgivarens ansvar vid ett enskilt haveri

Försäkringsgivaren är ansvarig upp till ett belopp motsvarande försäkringsbeloppet, ej överstigande USD 500.000.000 eller 50 % av försäkringsbeloppet om detta är högre, för ersättningsansvar som följd av ett enskilt haveri.

§ 18-38. Självrisk

För varje haveri görs avdrag med det belopp som anges i försäkringsavtalet. Rättegångskostnader, jfr. § 4-4, kostnader i samband med ersättnings-uppgörelsen, jfr. § 4-5, samt förlust vid räddningsåtgärder jfr. § 4-7 till § 4-12, ersätts utan avdrag av självrisk.

Avsnitt 3
Särskilda försäkringar mot totalförlust

§ 18-39. Försäkring mot totalförlust och överskjutande kollisionsansvar (kaskointresseförsäkring)

Om försäkring mot totalförlust och överskjutande kollisionsansvar (kasko-intresseförsäkring) har tecknats är försäkringsgivaren ansvarig med det belopp som anges i försäkringsavtalet:

(a) för totalförlust enligt bestämmelserna i § 18-8 till § 18-16, och

(b) särskilt för den försäkrades ansvar för kollision eller kontakt enligt bestämmelserna i § 18-35 till § 18-37, när kaskoförsäkringsgivaren inte ersätter ansvaret därför att det överskrider det maximala ansvaret enligt § 18-37.

§ 18-40. Försäkring mot förlust av långsiktiga fraktintäkter (fraktintresseförsäkring)

Om en försäkring har tecknats mot förlust av långsiktiga fraktintäkter (frakt-intresseförsäkring), är försäkringsgivaren ansvarig för totalförlust i enlighet med bestämmelserna i § 18-8 till § 18-16 med det belopp som anges i försäkringsavtalet.

§ 18-41. Gemensamma regler för särskilda försäkringar mot totalförlust

Försäkringsgivarens ansvar för totalförlust villkoras av att den försäkrade kräver ersättning för totalförlust av kaskoförsäkringsgivaren. Om kasko-försäkringsgivaren har utbetalat försäkringsbeloppet enligt § 4-21, kan den försäkrade kräva ersättning av försäkringsgivaren mot att överlåta vraket till denne. Om både kaskointresseförsäkring och fraktintresseförsäkring har tecknats, har kaskointresseförsäkringsgivaren företrädesrätt till vraket.

Försäkringsgivaren är inte ansvarig för förlust vid räddningsåtgärder, jfr. § 4-7 till § 4-12.

Bestämmelserna i § 18-2 till § 18-16 tillämpas på motsvarande sätt.

Bestämmelserna i § 1-4A, § 9-4, § 9-5 första punkten, § 9-6 och § 9-8, jfr. § 9-2, får motsvarande användning beträffande förhållandet mellan försäkrings-givarna för de särskilda försäkringarna mot totalförlust m.m. och huvudförsäkringsgivaren under kaskoförsäkringen.

§ 18-42. Begränsning av möjligheten att teckna särskilda försäkringar mot totalförlust

Om en kaskointresseförsäkring har tecknats för ett belopp som överstiger 25 % av det avtalade värdet för kaskoförsäkringen mot samma risk, är den överskjutande delen av kaskointresseförsäkringen ogiltig. Samma sak gäller vid täckning av fraktintresseförsäkring.

Om flera kaskointresseförsäkringar eller flera fraktintresseförsäkringar har tecknats minskas försäkringsgivarens ansvar proportionerligt.

Bestämmelserna i första stycket hindrar inte att den försäkrade förutom kaskointresseförsäkring och fraktintresseförsäkring tecknar försäkring med öppet försäkringsvärde mot förlust av ett befintligt tidscerteparti eller ett kontrakt för en serie uppdrag. Får den försäkrade ersättning utbetalad enligt en sådan försäkring, minskas fraktintresseförsäkringsgivarens ansvar enligt § 18-40 motsvarande.

Avsnitt 4
Tidsförlust

§ 18-43. Huvudregel beträffande försäkringsgivarens ansvar

Försäkringen omfattar den försäkrades intäktsförlust som beror på att MOUen helt eller delvis har varit ute från intäktsgivande verksamhet på grund av skada på MOUen, såvida skadan är ersättningsmässig enligt Planen, eller skulle ha varit det om självrisk inte hade avtalats, jfr. § 18-33. Om kaskoförsäkringen tecknats på andra villkor än Planen, och dessa villkor skriftligen har accepteras av försäkringsgivaren, ska bestämmelserna i Planens kapitel 18 avsnitt 2 ersättas med de korresponderande villkoren i berörd försäkring vid bedömningen av om skadan är ersättningsmässig.

Försäkringen omfattar också den försäkrades intäktsförlust som beror på att MOUen helt eller delvis är ute från intäktsgivande verksamhet:

(a) därför att MOUen har gått på grund,
(b) därför att MOUen som följd av fysisk instängning (bortsett från instängning på grund av is) förhindras från att lämna en hamn eller ett liknande avgränsat område, eller
(c) som följd av åtgärd för att bärga eller avlägsna skadad last, eller

(d) som följd av en händelse som täcks av York-Antwerpen reglerna 2016 vid Gemensamt Haveri.

Försäkringsgivarens ansvar som följd av ett enskilt haveri och haverier som har inträffat under försäkringstiden begränsas till försäkringsbeloppet per dygn multiplicerat med respektive antal ersättningsdagar försäkrade enligt försäkringsavtalet.

Efterföljande ett haveri, ska försäkringsavtalets ansvarsgräns automatiskt återställas till den ursprungliga ansvarsgränsen. Tilläggspremien som ska betalas för ett sådant återställande ska vara 100 % av den avtalade premien för det berörda MOUen, beräknat proportionerligt på beloppet som återställs oberoende av kvarvarande tid på försäkringsperioden.

§ 18-44. Totalförlust

Försäkringsgivaren är inte ansvarig för intäktsförlust som beror på ett haveri som ger den försäkrade rätt till totalförlustersättning enligt gällande kaskoförsäkring. Om ingen kaskoförsäkring gäller, ska bedömningen baseras på kapitel 18, § 2-2 i Planen.

§ 18-45. Huvudregel för ersättningsberäkningen

Ersättningen fastställs på grundval av den tid MOUen har varit ute från intäktsgivande verksamhet (tidsförlusten) och intäktsförlusten per dygn (dagsbeloppet). Tidsförlust som har inträtt före händelser som anges i § 18-43 har inträffat, ersätts inte.

§ 18-46. Beräkning av tidsförlusten

Tidsförlusten anges i dagar, timmar och minuter. Tid där den försäkrade bara delvis har varit ute från intäktsgivande verksamhet, omräknas till motsvarande tid med fullt driftsstopp.

§ 18-47. Dagsbelopp

Dagsbeloppet ska bestämmas till ett belopp som är lika stort som hyran per dygn enligt gällande kontrakt, med avdrag för kostnader som den försäkrade har eller borde ha sparat in till följd av att MOUen inte har varit i reguljär drift.

Om MOU inte är kontrakterat, beräknas dagsbeloppet på grundval av genomsnittliga hyror för MOUer av vederbörande typ och storlek och driftområde i den tidsperiod som MOUen är ute från intäktsgivande verksamhet.

§ 18-48. Avtalat dagsbelopp

Det dagliga försäkringsbeloppet som statuerat enligt §18-43, stycke 3 i försäkringsavtalet ska anses konstituera ett överenskommet dagsbelopp (försäkringsvärde) om inte omständigheterna tydligt indikerar något annat.

§ 18-49. Självriskperiod

För varje enskilt haveri fastställs en självriskperiod som räknas fr.o.m. tidsförlustens början och fortgår till dess den förlorade tiden har nått den självriskperiod som anges i försäkringsavtalet, beräknad i enlighet med regeln i § 18-46. Tidsförlust under självriskperioden ersätts inte.

Skada som har orsakats av hårt väder eller gång i is, och som har uppstått under tidsperioden från avgång från en hamn eller plats till anlöp av nästa hamn eller plats, räknas som ett enskilt haveri.

Skada, orsakad av hårt väder beroende på samma atmosfäriska störningar medan MOUen är stationärt vid en plats, räknas som ett haveri.

§ 18-50. Besiktning av skadorna

Bestämmelsen i § 18-27 gäller på motsvarande sätt.

§ 18-51. Val av reparationsplats

Försäkringsgivaren kan kräva att anbud på reparationsarbetet inhämtas från de reparationsplatser denna väljer. Om den försäkrade inte inhämtar sådana anbud, kan försäkringsgivaren göra det.

I jämförande syfte ska reparationstiden för inkomna anbud, omvandlat i monetära kostnader baserat på det applicerbara dagsbeloppet, justeras genom att lägga till:

- uppskattad ytterligare återbäringsbar tid under § 18-52 och/eller § 18-55 efter omvandling enligt ovan.
- reparationskostnader ej återbäringsbara under kaskoförsäkringen endast som följd av att reparationskostnaden varit dyrare än det billigaste alternativet.

Den försäkrade bestämmer vilken reparationsplats som ska användas. Försäkringsgivarens ansvar är dock begränsat till det lägsta justerade anbudet. Väljer den försäkrade denna reparationsplats, ska ersättningsuppgörelsen bygga på den faktiska tidsförlusten, även om den är större än vad anbudet förutsatte.

Om den försäkrade på grund av särskilda omständigheter, har godtagbara skäl att motsätta sig att reparation utförs av en reparationsplats som har inkommit med anbud, kan denne kräva att anbudet från den reparationsplatsen bortses ifrån.

§ 18-52. Förflyttning till reparationsplats o. dyl.

Tidsförlust vid förflyttning till reparationsplats debiteras den kategori av arbeten som har nödvändiggjort förflyttningen.

Om förflyttning till reparationsplatsen var nödvändig p.g.a. mer än en kategori arbeten, fördelas restiden i förhållande till den tid varje kategori av arbeten skulle ha krävt om de hade utförts separat. Förflyttning i självriskperioden fördelas inte.

Reglerna i första och andra stycket gäller också för tidsförlust vid besiktningar, inhämtande av anbud, tankrengöring, väntetid för själva reparationen och liknande förhållanden som är nödvändiga för att arbetet ska kunna utföras.

§ 18-53. Extrakostnader för att undgå eller minimera förlust

Försäkringsgivaren svarar för extrakostnader vid temporära reparationer och vid extraordinära åtgärder som vidtas för att avvärja eller begränsa förlust som försäkringen omfattar, i den utsträckning dessa extrakostnader inte täcks av fartygets gällande kaskoförsäkring. Kapitel 4, stycke 2 skall ej tillämpas.

Ansvaret för sådana kostnader er begränsat till den summa försäkringsgivaren hade fått betala utifall åtgärderna inte hade vidtagits.

Om förlust undgås eller minimeras till fördel för flera intressenter, är försäkringsgivaren endast ansvarig för sådan del av de extra kostnaderna som står i proportion till det försäkrade intresset.

§ 18-54. Samtida reparationer

Om reparationer hänförliga till ett haveri som omfattas av denna tidsförlustförsäkring utförs parallellt med:

(1) reparationer på grund av annan skada täckt under denna eller någon annan tidsförlustförsäkring, och/eller

(2) arbeten som inte omfattas av någon tidsförlustförsäkring, men som

  (a) utförs för att uppfylla klassällskapets begäran, eller

  (b) är nödvändiga av hänsyn till MOUens förmåga att uppfylla kraven till teknisk och operativ säkerhet eller dess kontraktsåtaganden eller

  (c) gäller ombyggnad,

så skall gemensam tid för de två kategorierna av arbete som faller utanför självriskperioden fördelas på följande sätt:

(i) Där gemensam tid faller utom självriskperioden för samtliga skador, och inget arbete som hänvisas till i stycke 1, punkt 2 utförs parallellt, så skall den gemensamma tiden fördelas lika mellan samtliga skador.

(ii) Där gemensam tid faller utom självriskperioden för samtliga skador, men reparationsarbetet utförs parallellt med arbete som hänvisas till i stycke 1, punkt 2 så skall hälften av sådan gemensam tid fördelas lika mellan samtliga skador.

(iii) Där gemensam tid faller inom självriskperioden för en eller flera skador, men utom självriskperioden för andra skador, så skall hälften av sådan gemensam tid fördelas lika mellan de skador där självriskperioden har löpt ut, oavsett huruvida arbete som hänvisas till i stycke 1, punkt 2 har utförts parallellt.

Arbeten under stycke 1, punkt 2, (a) - (c) som inte skulle ha medfört att MOUen varit ute från intäktsgivande verksamhet, om utförda separat och som inte har försenat haveri reparationerna ska inte beaktas. Om haveri skada upptäckts eller inträffar under tiden som MOUen skulle ha varit ute från intäktsgivande verksamhet om arbeten under stycke 1, punkt 2, (a) - (c) hade utförts separat, tiden för reparationer utförda samtidigt med planerade arbeten under (a) - (c) ska inte ersättas.

Vid tillämpning av bestämmelserna i första stycket ska varje kategori arbeten anses ha pågått i det antal dagar arbetena skulle ha krävt om de hade utförts var för sig, räknat från den tidpunkt arbetena påbörjades. Om inte förhållandena klart utpekar en annan tidpunkt antas alla kategorier arbeten för att ha påbörjats vid MOUens ankomst till reparationsplatsen. Den försening som eventuellt uppstår därför att flera kategorier arbeten utförts samtidigt, ska fördelas på alla kategorier i förhållande till det antal dagar arbetena skulle ha krävt om de hade utförts separat, räknat från den tidpunkt arbetena påbörjades.

§ 18-55. Tidsförlust efter avslutad reparation

Försäkringsgivaren är ej ansvarig för tidsförlust efter färdigställande av reparation, med undantag för tidsförlust:

(a) innan MOUen kan återuppta tjänstgöring enligt det kontrakt som gällde vid haveritidpunkten, eller

(b) under tiden som MOUen förflyttas tillbaka till en position på samma avstånd som, förutom haveriet, där man hade börjat förflyttningen till sin nästa plats under ett bindande arbetskontrakt som ingåtts innan början av förflyttningen till reparationsplatsen.

För tidsförlust efter avslutad reparation gäller § 18-52 på motsvarande sätt.

§ 18-56. Reparationer efter försäkringstidens utgång

Tidsförlust som påbörjas efter försäkringstidens utgång ersätts enligt bestämmelserna i § 18-47, även om dagsbeloppet enligt § 18-48 är avtalat, om detta leder till en lägre ersättning.

Försäkringsgivaren ska ej hållas ansvarig för tidsförlust som påbörjas mer än två år efter utgången av försäkringsperioden.

§ 18-57. Försäkringsgivarens ansvar när MOUen överlåts till ny ägare

Då överlåtelse till ny ägare har skjutits upp på grund av skada eller händelse återbäringsbar under § 18-43, så ersätter försäkringsgivaren den försäkrades ränteförlust på försäljningssumman baserad på räntesatsen i § 5-4, stycke 3, samt lön och uppehälle för besättningen, även om MOUen inte skulle haft intäkt under förseningen. Försäkringsgivaren skall dock ej vara ansvarig för tid som i vilket fall som helst hade varit förlorad i samband med överlåtelsen.

Ersättning enligt första stycket ska inte vara högre än ersättning beräknad på grundval av försäkringsbeloppet per dygn ochden tid leveransen uppskjutits med, med avdrag för den avtalade självriskperioden. Självriskperioden räknas i löpande dagar även om ränteförlust och försäkringsbelopp per dygn inte är lika stora. Ersättning kan inte krävas för tidsförlust efter avslutade reparationer, med undantag för tidsförlust under förflyttning efter reparationer. Om förflyttningen resulterar i tidsbesparingar för den försäkrade skall en motsvarande tid frångragas.

Den försäkrades krav mot försäkringsgivaren kan inte överlåtas till ny ägare.

§ 18-58. Förhållande till andra försäkringar och gemensamt haveri

Bestämmelserna om subrogation i § 5-13 ska tillämpas på motsvarande sätt för:

(a) den försäkrades krav på ersättning vid tidsförlust och ersättning av driftskostnader under förflyttning till reparationsplats enligt § 18-28 eller § 18-30, eller motsvarande bestämmelser i sådana andra villkor som MOUens kaskoförsäkring baseras på, och

(b) de krav den försäkrade i övrigt skulle kunna ställa på att få förlusten ersatt av en annan försäkringsgivare eller i gemensamt haveri.

Avsnitt 5
Krigsförsäkring

Avsnitt 5-1
Allmänna bestämmelser om krigsförsäkringens omfattning

§ 18-59. Täckta risker

Försäkringen omfattar krigsrisk, jmf. § 2-9.

Denna försäkring mot krigsrisk täcker ej föremål i förvar på land enligt § 18-3. För föremål som har flyttats från MOUen, suspenderas försäkringen vid avslutad lossning av föremålet i hamn. Försäkringsgivarens ansvar återupptas vid påbörjande av lastningsoperation av föremål från hamn ombord en MOU eller ett fartyg.

§ 18-60. Försäkrade intressen

Beroende på § 18-61 så täcker försäkringen:

(a) totalförlust och skada, jfr. avsnitt 2-1 till 2-3 ovan samt 5-4 nedan,
(b) kollisionsansvar, jfr. avsnitt 2-4 ovan,
(c) kaskointresse/fraktintresse, jfr. avsnitt 3 ovan,
(d) tidsförlust, jfr. avsnitt 4 ovan samt 5-6 nedan,
(e) redaransvar (P&I), jfr. avsnitt 5-7 nedan inkluderande yrkesskadeförsäkring etc., jfr. avsnitt 5-8 nedan.

§ 18-61. Försäkringsbelopp

Täckning för vart av intressena uppräknade i § 18-60 är beroende på om parterna har överenskommit om separata försäkringsbelopp för vart och ett av de olika intressena. Angående tidsförlustförsäkring så måste dagsbeloppet också framgå i försäkringsavtalet, jfr. § 18-47 och § 18-48, samt självrisk perioden, jfr. § 18-49, och antalet dagar försäkrade per haveri och totalt, jfr. § 18-43, tredje stycket.

Om inget annat avtalats, så ska de följande försäkringsbeloppen tillämpas:

(a) Försäkringsbeloppet för § 18-60 (e) P&I och yrkesskadeförsäkringen är det totala beloppet som försäkras enligt § 18-60 (a) och (c). Inom detta kombinerade belopp,

täcks kostnader som ålagts för att förhindra förluster enligt avsnitt 5-7 och 5-8. § 4-18 är inte tillämplig.

(b) Försäkringsbeloppet för § 18-60 (b) kollisionsansvar ska vara likvärdigt med försäkringsbeloppet för § 18-60 (a) med tillägg av försäkringsbeloppet för § 18-60 (c) kaskointresse, jfr. § 18-39 (b).

§ 18-62. Säkerhetsföreskrifter

Försäkringsgivaren kan under försäkringstiden i särskilda säkerhetsföreskrifter (jfr. § 3-22) ställa krav på bl.a. följande:

(a) att MOUen inte ska starta en planerad flytt eller verksamhet, eller fullfölja en pågående flytt eller verksamhet,

(b) att MOUen ska eller inte ska följa en viss rutt,

(c) att MOUen ska deviera, förflyttas från en hamn till en annan, eller bli liggande i en viss hamn,

(d) att MOUen inte ska föra last av en viss typ eller vissa passagerare,

(e) att MOUen ska eller inte ska följa främmande statsmakts myndighetsbeslut,

(f) att den försäkrade utan oskäligt dröjsmål ska lämna information om MOUens position, om resor som MOUen genomför eller ska genomföra, om avgångs- och ankomsttider, lastens art, resrutt, kontraktsförhållanden m.m., och om eventuella ändringar av information som lämnats tidigare om sådana förhållanden.

Vid brott mot fastställda säkerhetsföreskrifter gäller § 3-25, andra stycket, på motsvarande sätt.

Avsnitt 5-2
Försäkringens upphörande

§ 18-63. Stormaktskrig

Om det uppstår krig eller krigsliknande förhållande mellan några av följande stater: Storbritannien, USA, Frankrike, Den ryska federationen samt Folkrepubliken Kina, upphör en försäkring mot krigsrisk omedelbart.

§ 18-64. Användning av atomvapen i krigssyfte

Vid vilken som helst användning av atomvapen i krigssyfte upphör försäkringen automatiskt.

§ 18-65. Bareboat-charter

Om MOUen hyrs ut upphör försäkringen automatiskt.

§ 18-66. Uppsägning

Vid ändrade förhållanden har både försäkringstagaren och försäkrings-givaren rätt att säga upp krigsförsäkringen med sju dagars varsel, men om omständigheterna berör någon av staterna i paragraf 18-63 ska uppsägningstiden vara 72 timmar.

Uppsägningstiden börjar gälla en arbetsdag på de ort där huvudförsärkingsgivaren har sitt huvudkontor, räknat från midnatt den dag då meddelandet utfärdades. Försäkringsgivaren ska omedelbart meddela panthavaren om uppsägningen.

Om uppsägningen sker enbart i syfte att ändra de uppräknade områdena i paragraf 18-67, återinträder krigsförsäkringen automatiskt när uppsägningstiden löper ut, varvid de uppräknade områdena ändras i enlighet med de ändringar som anges i meddelandet om uppsägning.

Avsnitt 5-3
Verksamhetsområden

§ 18-67. Fartområden

Bestämmelsen i paragraf 3-15 ska inte tillämpas.

Försäkringens ordinära fartområde omfattar samtliga farvatten, med undantag för de områden som anges i försäkringsavtalet (”angivna områden”). De angivna områdena ska anses vara exkluderade, om de inte uttryckligen anges som villkorade områden.

Försäkringsgivaren får när som helst ange nya eller ändra befintliga angivna områden i enlighet med paragraf 18-66.

Försäkringstagaren ska underrätta försäkringsgivaren innan MOUen lämnar det ordinära fartområdet. Försäkringsgivaren får samtycka till trafik utanför det ordinära fartområdet och får kräva en tilläggspremie. Försäkringsgivaren får även föreskriva andra villkor som ska utgöra säkerhetsföreskrifter, jfr paragraf 3-22 och paragraf 3-25 stycke 1.

MOUen omfattas av försäkringen vid trafik inom ett villkorat område, men om skada inträffar medan MOUen befinner sig i ett villkorat område med den försäkrades samtycke och utan att försäkringsgivaren har underrättats, ska skadan regleras med avdrag av en fjärdedel. Bestämmelsen i paragraf 18-34 ska tillämpas på motsvarande sätt.

Om försäkringsgivaren har underrättats i enlighet med stycke 4 om trafik inom det villkorade området, fortsätter försäkringen att gälla fullt ut, under förutsättning att eventuella villkor som försäkringsgivaren har föreskrivit följs.

Om MOUen går in i ett exkluderat område, upphör försäkringen att gälla, om inte försäkringsgivaren har lämnat sitt samtycke i förväg eller överträdelsen inte var en följd av en uppsåtlig handling av MOUens befälhavare. Om MOUen lämnar det undantagna området innan försäkringsperioden löper ut, träder försäkringen åter i kraft. Bestämmelsen i paragraf 3-12 stycke 2 ska tillämpas på motsvarande sätt.

Avsnitt 5-4
Totalförlust

§ 18-68. Förhållandet till avsnitt 2-2 ovan

Bestämmelserna i detta avsnitt gäller i tillägg till bestämmelserna i avsnitt 2-2 ovan.

§ 18-69. Berövande av nyttjande av MOUen

Om MOUen har fråntagits den försäkrade genom ingripande av en främmande statsmakt, vilket försäkringsgivaren är ansvarig för enligt § 2-9 första stycket (a) eller (b), kan den försäkrade kräva ersättning för totalförlust om MOUen inte återfåtts inom tolv månader fr.o.m. den dag ingripandet ägde rum.

Om den försäkrade har berövats nyttjandet av MOUen genom handlingar för vilka försäkringsgivaren ansvarar för enligt paragraf 2-9 första stycket (c), kan den försäkrade kräva ersättning för totalförlust om MOUen inte har kommit till rätta inom tolv månader från den dag då en sådan handling berövade den försäkrade nyttjandet av MOUen.

Om den försäkrade har berövats nyttjandet av MOUen genom sjöröveri eller genom liknande rättsstridiga ingripanden för vilka försäkringsgivaren ansvarar för enligt paragraf 2-9 första stycket (d), kan den försäkrade kräva ersättning för totalförlust om MOUen inte har kommit till rätta inom tolv månader från den dag då en sådan handling berövade den försäkrade nyttjandet av MOUen.

Om det innan utgången av de tidsfrister som nämns i första, andra och tredje stycket står klart att den försäkrade inte kommer att återfå MOUen, kan denne kräva ersättning för totalförlust omedelbart.

Om den försäkrade har krävt ersättning för totalförlust och de fastställda tidsfristerna har löpt ut, har det ingen betydelse för den försäkrades krav att MOUen senare friges.

§ 18-15 och § 18-16 gäller på motsvarande sätt.

§ 18-70. Instängning

Om MOUen till följd av instängning förhindras att lämna en hamn eller ett liknande avgränsat område på grund av att en krigsrisk föreligger enligt paragraf 2-9 i en sammanhängande period på tolv månader, kan den försäkrade kräva ersättning för totalförlust.

Bestämmelserna i § 18-69 tredje, fjärde och femte stycket gäller på motsvarande sätt.

§ 18-71. Påtvingat uppehåll m.m.

Har MOUen hållits helt utanför intäktsgivande verksamhet i mer än sex månader till följd av försäkringsgivarens krav, jfr. § 18-62, kan den försäkrade kräva ersättning för totalförlust.

Avsnitt 5-5
(struken)

§ 18-72. (struken)

§ 18-73. (struken)

Avsnitt 5-6
Tidsförlust

§ 18-74. Förhållandet till avsnitt 4

Bestämmelserna i detta avsnitt gäller i tillägg till bestämmelserna i avsnitt 4.

§ 18-75. Huvudregler om försäkringsgivarens ansvar

I stället för paragraf 18-43 ska följande gälla:

Försäkringen omfattar den försäkrades inkomstförlust till följd av att MOUen helt eller delvis berövas inkomstbringande verksamhet på grund av skada på MOUen som orsakats av en krigsrisk enligt paragraf 2-9 och som i övrigt är ersättningsbar enligt Planens villkor, eller som skulle ha varit ersättningsbar om ingen självrisk hade avtalats, se paragraf 18-33.

Försäkringen omfattar även den försäkrades inkomstförlust till följd av att MOUen helt eller delvis berövas inkomstbringande verksamhet:

(a) eftersom MOUen har strandat till följd av en krigsrisk enligt paragraf 2-9, eller
(b) eftersom MOUen på grund av ett fysiskt hinder (annat än is), som orsakats av en krigsrisk, är förhindrad att lämna en hamn eller ett liknande begränsat område, eller
(c) till följd av åtgärder som vidtas för att bärga eller avlägsna last som har skadats av en krigsrisk, eller
(d) till följd av en händelse som ersätts i gemensamt haveri enligt York-Antwerpenreglerna 2016 och som är en följd av en krigsrisk, eller
(e) eftersom MOUen, utan att något fysiskt hinder föreligger, är förhindrad att lämna en hamn eller ett liknande begränsat område på grund av en risk som omfattas av paragraf 2-9 punkterna (a) eller (b).

Försäkringsgivarens ansvar för vilken som helst enskild skada, samt för samtliga skador som uppstår under försäkringsperioden, skall vara begränsad till försäkringsbeloppet per dag multiplicerat med respektive antal försäkrade dagar så som statueras i försäkringsavtalet.

Efterföljande en skada, skall försäkringsavtalet automatiskt återställas till de ursprungliga ansvarsbegränsningsnivåerna. Premien som skall betalas för sådan återställning skall vara 100% av den överenskomna premien relaterad till det involverade fartyget, beräknad pro rata på den återställda summan oberoende av tid.

§ 18-76. Förlust vid beslut om uppehåll m.m.

Försäkringsgivaren täcker också tidsförlust som beror på försäkringsgivarens beslut, jfr. § 18-62. Detta gäller dock inte i samband med krigsutbrott.

§ 18-77. (struken)

Avsnitt 5-7
Redaransvar m.m. (P&I)

§ 18-78. Täckning

Försäkringsgivaren täcker ansvar och kostnader som omfattas av MOUens P&I-försäkring om ansvaret/kostnaderna beror på en krigsrisk såsom den definieras i § 2-9 och/eller enligt definitionen i International Group of P&I Clubs Pooling Agreement såsom det löd när försäkringsavtalet slöts.

Om det inte har tecknats P&I-försäkring mot sjörisk för MOUen ska försäkringsgivarens ansvar enligt första stycket fastställas som om P&I-försäkringen hade tecknats i Gard.

§ 18-79. Begränsningar i täckningen

Om ansvar och kostnader som avses i § 18-78 omfattas av en annan försäkring som den försäkrade har tecknat, är täckningen enligt det här avsnittet subsidiär i förhållande till den försäkringen. Detta ska inte gälla för sjöröveri-risker.

Avsnitt 5-8
Yrkesskadeförsäkring m.m.

§ 18-80. Täckning

Om den försäkrade enligt lag eller tariffavtal är skyldig att teckna dödsfalls- och invaliditetsförsäkring för MOUens besättningsmedlemmar, täcker försäkringsgivaren de anspråk besättningsmedlemmarna har i det sammanhanget.

Om anspråk som nämnts i första stycket omfattas av täckningen i en annan försäkring som den försäkrade har tecknat, är täckningen enligt den här bestämmelsen subsidiär i förhållande till den försäkringen.

Avsnitt 6
Konstruktionsriskförsäkring

Avsnitt 6-1
Allmänna bestämmelser om konstruktionsriskförsäkringens omfattning

§ 18-81. Tillämpning

Bestämmelserna i avsnitt 6 tillämpas för konstruktion, ombyggnad och större uppgraderingar av MOUer, inkluderat när så är tillämpningsbart även offshore-installation, koppling samt idrifttagning – s.k. “Projektet”.

§ 18-82. Försäkringstid, ref. § 1-5

Försäkringstiden ska börja löpa från den tidpunkt som angivits i försäkringsavtalet. Försäkringen gäller i förhållande till varje del, utrustning och material som framställts eller anskaffats för MOUen, från den tidpunkt risken övertas av den försäkrade

Försäkringen gäller fram till den tidpunkt som är angivet då Projektet ska ha blivit fullbordat. Om den faktiska fullbordan sker senare än denna tidpunkt, förlängs försäkringen automatiskt, mot en tilläggspremie pro rata, eller enligt överenskommelse i försäkringsavtalet, till dess Projektet faktiskt har fullbordats, dock ej längre än nio månader.

§ 18-83. Försäkringsplatsen - projektplatsen

Försäkringen gäller överallt i världen.

Alla platser för varv, verkstäder, och/eller arbetsplatser för konstruktion och montering av huvuddelar ska avtalas med försäkringsgivaren. Förändring av sådana platser ska meddelas till och accepteras av försäkringsgivaren.

Provturer är täckta inom områden godkända av MOUens certifikat.

När det är avtalat att försäkringen täcker offshore-installation, koppling och idrifttagning ska den anvisade offshore-platsen vara angivet i försäkringsavtalet.

§ 18-84. Ökning av försäkringsbeloppet

Om värdet av Projektet överstiger försäkringsbeloppet ska den försäkrade meddela försäkringsgivaren så snart som möjligt om detta. Den försäkrade ska betala en premie för värdeökningen och försäkringsgivaren ska acceptera ökningen.

Under inga omständigheter ska försäkringsbeloppet överstiga 110 % av det ursprungliga försäkringsbeloppet såvida inte försäkringsgivaren har givit sitt tidigare tillstånd till ökningen och överenskommelse har nåtts angående villkoren för en sådan ökning.

§ 18-85. Självrisk

För varje haveri avdrages det belopp som anges i försäkringsbrevet. Ger samma haveri rätt till ersättning enligt avsnitt 6-2 och/eller 6-3, ska endast ett självriskbelopp dras av.

Ersättning för totalförlust, jfr. § 18-89 och § 18-90, kostnader i samband med ersättningsberäkningen, jfr. § 4-5, och förlust vid räddningsåtgärder, jfr. § 4-7 till § 4-12, ersätts utan självrisk.

§ 18-86. Premien vid totalförlust

Om försäkringsgivaren lämnar ersättning för totalförlust enligt § 18-89, jfr. § 18-88 första stycket, eller betalar ut försäkringssumman enligt § 4-21, så är denne berättigad till hela den avtalade premien.

Om försäkringsgivaren lämnar ersättning för totalförlust enligt § 18-89, jfr. § 18-88 andra stycket så är han enbart berättigad till den del av den avtalade premien som motsvarar förhållandet mellan den utbetalda ersättningen och försäkringssumman.

Avsnitt 6-2
Förlust av eller skada på MOUen

§ 18-87. Försäkringens omfattning, ref. § 18-2

Försäkringen omfattar:

(a) MOUen och delar, utrustning och material framställts eller anskaffats för projektet,
(b) kostnader i anslutning till design, ritningar och annan planering av projektet, och
(c) ombordvarande bunkerolja och smörjolja.

§ 18-88. Försäkringsvärde

Försäkringsvärdet vid fullbordandet av Projektet utgör följande:

(a) den ursprungliga kontraktsmässiga projektsumman med senare avtalade avdrag,
(b) senare avtalade tillägg som anges i försäkringsavtalet,
(c) värdet av ägarens leveranser, och
(d) värdet av det existerande fartyget eller MOUen vid ombyggnad- och uppgraderingsprojekt.

Innan fullbordandet av Projektet utgörs försäkringsvärdet av värdet enligt första stycket med avdrag för:

(a) värdet av det projektarbete som inte har utförts, och
(b) värdet av delar, utrustning och material som inte har tillverkats eller anskaffats.

§ 18-89. Ersättning vid totalförlust, ref. § 4-1

Vid totalförlust täcker försäkringsgivaren försäkringsbeloppet, dock inte utöver försäkringsvärdet, jfr. § 18-88.

§ 18-90. Totalförlust, ref. avsnitt 2-2

Bestämmelserna i avsnitt 2-2 ovan gäller § 18-10, andra och tredje stycket ersätts med följande: Den försäkrade kan kräva ersättning för totalförlust när Projektet har så omfattande skador att omkostnaderna för att reparera den utgör mer än 100 % av försäkringsvärdet enligt § 18-88, eller 80 % av försäkringsbeloppet, om detta är lägre.

§ 18-91. Skada, ref. avsnitt 2-3

Om MOUen eller dess delar har skadats utan att § 18-90 är tillämplig, gäller bestämmelserna i avsnitt 2-3 med ändringarna i § 18-92 och § 18-93.

§ 18-92. Konstruktionsfel m.m.

Om skadan beror på konstruktionsfel, fel utförande eller materialfel är försäkringsgivaren inte ansvarig för kostnaderna för att förnya eller reparera den eller de delar av skrovet, maskineriet eller utrustningen som inte var i försvarbart skick.

För delar som är färdigställda gäller § 18-20.

§ 18-93. Kostnader för att spara tid, ref. §§ 18-24, 18-28 och 18-29

För skada på projektet vilken inträffar och upptäcks under varvsvistelse eller på landbaserad projektplats, är försäkringsgivaren inte ansvarig för kostnaderna för:

(a) en temporär reparation enligt § 18-24 andra stycket utöver den besparing försäkringsgivaren uppnår genom att den permanenta reparationen uppskjuts,
(b) reparation och förflyttningen enligt § 18-29 andra stycket utöver det belopp som skulle ha ersatts om det lägsta korrigerade anbudet hade valts, eller
(c) för tidsförlust enligt § 18-28 andra stycket.

Avsnitt 6-3
Tilläggstäckning

§ 18-94. Gällande bestämmelser

Om det har avtalats tilläggstäckningar enligt § 18-95 till § 18-99, gäller bestämmelserna i avsnitt 6-1 till 6-2, om inte annat är bestämt i avsnitt 6-3.

Täckning för vart av intressena försäkrade härunder är beroende på om parterna har överenskommit om separata försäkringsbelopp, självrisker och premier för vart och en av de olika intressena.

§ 18-95. Extra kostnader vid misslyckad sjösättning

Vid en misslyckad sjösättning av MOUen täcker försäkringsgivaren den försäkrades ansvar för extra kostnader som uppkommer för att fullborda sjösättningen.

§ 18-96. Kostnader för borttagning av vrak och spillror

Försäkringsgivaren ersätter den försäkrades ansvar för borttagningskostnader för vrak och spillror av MOUen eller delar av den efter en förlust som täcks under avsnitt 6-2.

§ 18-97. Den försäkrades ansvar för kollision eller kontakt

Avsnitt 2-4 gäller på motsvarande sätt.

§ 18-98. Ansvarsförsäkring

Försäkringsgivaren ersätter den försäkrades ansvar till följd av skada på person, eller förlust av liv, skada på eller förlust av föremål som tillhör tredje part, om förlusten har uppstått direkt i samband med genomförandet av Projektet.

§ 4-16 tillämpas på motsvarande sätt efter att MOUen har sjösatts, såvida skadan på eller förlusten av ifrågavarande föremål beror på kollision eller kontakt.

Försäkringsgivaren täcker den försäkrades ansvar för utsläpp av bunkers i enlighet med nationell lagstiftning som bygger på bestämmelserna i 2001 års internationella konvention om ersättning för skada orsakad av förorening genom bunkerolja (bunkerkonventionen).

Försäkringsgivaren täcker den försäkrades ansvar för skada på miljön om skadan inträffade direkt i samband med genomförandet av Projektet.

Försäkringsgivaren täcker inte:

(a) ansvar för skada på person eller förlust av liv hos den försäkrades, en leverantörs eller en underleverantörs personal,
(b) ansvar för skada på eller förlust av föremål som tillhör den försäkrades, en leverantörs eller en underleverantörs personal,
(c) förlust eller ansvar som är av sådan art att den kan försäkras enligt bestämmelserna i kapitel 18 avsnitt 6-1, 6-2 och andra paragrafer i 6-3,
(d) förlust eller ansvar som täcks av annan ansvarsförsäkring som den försäkrade, en leverantör eller en underleverantör har tecknat, och
(e) förlust eller ansvar som enbart har sin grund i ett kontrakt.

Vid ansvar för personskada täcker försäkringsgivaren inte

(a) förlust som täcks genom sociala försäkringar eller pension genom arbetsförhållande eller yrke,
(b) förlust som är av sådan art att den omfattas av obligatoriska försäkringar i kollektivavtal och finansieras av den ersättningsansvarige arbetsgivaren, och
(c) förlust som täcks i enlighet med tillämplig lagstiftning om yrkesskadeförsäkring i det land det relevanta Projektets arbetsplats är beläget.

§ 18-99. Försenad leverans

Reglerna i avsnitt 4 gäller på motsvarande sätt för försenad leverans på grund av skada som är ersättningsbar enligt avsnitt 6-2.

Kapitel 19
Byggriskförsäkring

Avsnitt 1
Gemensamma bestämmelser

§ 19-1. Riskfältet, ref. § 2-8 jfr. § 2-10

Försäkringen gäller mot sjörisk, jfr. § 2-8, samt mot strejk och lockout.

§ 19-2. Försäkringstid, ref. § 1-5

Försäkringen gäller fram till leveransdagen enligt byggkontraktet. Om leveransen sker senare än denna tidpunkt, förlängs försäkringen automatiskt, mot den tilläggspremie som anges i försäkringsavtalet, till dess beställaren har faktiskt tagit leverans av det försäkrade objektet.

Om beställaren inte har tagit över det försäkrade objektet, förlängs försäkringen automatiskt mot den tilläggspremie som anges i försäkringsavtalet, till dess annan beställare faktiskt tar leverans av det försäkrade objektet.

Förlängning av försäkringen enligt första och andra stycket gäller inte längre än 9 månader från tidpunkten för övertagandet i byggkontraktet.

§ 19-2A. Premien vid totalförlust

Om försäkringsgivaren lämnar ersättning för totalförlust enligt § 19-13 första stycket, eller betalar ut försäkringssumman enligt § 4-21, så är denne berättigad till hela den avtalade premien.

Om försäkringsgivaren lämnar ersättning för totalförlust enligt § 19-13 andra stycket så är denne enbart berättigad till den del av den avtalade premien som motsvarar förhållandet mellan den utbetalda ersättningen och försäkringssumman.

§ 19-3. Medförsäkring, ref. § 8-1

Om inte annat har avtalats, är beställaren medförsäkrad i enlighet med § 8-1. Detta gäller dock inte kostnadstäckningen enligt avsnitt 3.

Om ansvar som avses i avsnitt 4 omfattas av en annan försäkring som medförsäkrad har tecknat, är medförsäkrades täckning enligt avsnitt 4 subsidiär i förhållande till den försäkringen.

§ 19-4. Överlåtande av byggkontraktet, ref. § 3-21

Vid överlåtelse av byggkontraktet till ny verkstad bortfaller försäkringen.

§ 19-5. Försäkringsplatsen

Försäkringen gäller:

(a) inom verkstadens områden i bygghamnen och vid transport mellan dessa områden,
(b) vid provturer utförda inom området detaljerat i tillståndet, inkluderande fartområdet.

Om det har avtalats särskilt och framgår av försäkringsavtalet gäller försäkringen också vid produktion eller transport utanför verkstadens områden i bygghamnen.

§ 19-6. Försäkringsbeloppet som gräns för försäkringsgivarens ansvar, ref. § 4-18 och § 4-19

I tillägg till försäkringsbeloppet enligt § 4-18 första stycket svarar försäkringsgivaren särskilt upp till ett belopp som motsvarar försäkringsbeloppet för skada, kostnader och ansvar enligt avsnitt 3 och avsnitt 4 som uppstått vid ett enskilt haveri.

§ 19-7. Ökning av försäkringsbeloppet

Om värdet av projektet överstiger försäkringsbeloppet ska den försäkrade meddela försäkringsgivaren så snart som möjligt om detta. Den försäkrade ska betala en premie för värdeökningen och försäkringsgivaren/(-givarna) ska acceptera sin/deras andel av ökningen.

Under inga omständigheter ska försäkringsbeloppet överstiga 110 % av det ursprungliga försäkringsbeloppet såvida inte försäkringsgivaren har givit sitt tidigare tillstånd till ökningen och överenskommelse har nåtts angående villkoren för en sådan ökning.

§ 19-8. Självrisk

För varje haveri avdrages det belopp som anges i försäkringsavtalet. Ger samma haveri rätt till ersättning enligt avsnitt 2, 3 och/eller 4, ska endast ett självriskbelopp dras av.

Ersättning för totalförlust, jfr. § 19-10 och § 19-11, kostnader i samband med ersättning, jfr. § 4-5, och förlust vid räddningsåtgärder, jfr. § 4-7 till § 4-12, ersätts utan självrisk.

Avsnitt 2
Förlust av eller skada på nybygget

§ 19-9. Försäkringens omfattning, ref. § 10-1

Försäkringen omfattar:

(a) det försäkrade objektet och föremål framställts eller anskaffats för det försäkrade objektet,

(b) föremål som har levererats av beställaren omfattas dock bara om detta framgår av försäkringsavtalet eller av förhållandena i övrigt,

(c) verkstadens kostnader för ritningar och annan planering av det försäkrade objektet, och

(d) ombordvarande bunkerolja och smörjolja.

§ 19-10. Försäkringsvärde

Försäkringsvärdet när det försäkrade objektet är färdig för leverans utgör följande:

(a) den ursprungliga kontraktsmässiga byggsumman med senare avtalade avdrag,

(b) senare avtalade tillägg som anges i försäkringsavtalet, och

(c) värdet av beställarens leveranser som omfattas av försäkringen.

Innan det försäkrade objektet är färdigt för leverans, utgör försäkringsvärdet värdet enligt första stycket med avdrag för:

(a) värdet av det arbete som inte har utförts, och

(b) värdet av delar och material som inte har tillverkats eller anskaffats.

§ 19-11. Totalförlust vid kondemnation/konstruktiv totalförlust

Den försäkrade kan kräva ersättning för totalförlust när det försäkrade objektet har så omfattande skador att omkostnaderna för att reparera den utgör mer än 100 % av försäkringsbeloppet.

§ 19-12. Totalförlust vid bortfall av verkstadens leveransskyldighet

Den försäkrade kan kräva ersättning för totalförlust när verkstadens leveransskyldighet bortfaller som följd av:

(a) skada på eller förlust av det försäkrade objektet eller delar av denna,

(b) skada på verkstaden, eller

(c) skada på en underleverantörs verkstad, såvida arbetet hos denna underleverantör omfattas av försäkringen enligt § 19-5 andra stycket.

§ 19-13. Ersättning vid totalförlust, ref. § 4-1

Vid totalförlust, när det försäkrade objektet är färdig för leverans, täcker försäkringsgivaren försäkringsbeloppet, dock inte utöver försäkringsvärdet.

Vid totalförlust innan det försäkrade objektet är färdig för leverans täcker försäkringsgivaren den andel av försäkringsbeloppet som motsvarar försäkringsvärdet som det beräknas enligt § 19-10 andra stycket.

§ 19-14. Skada, ref. kapitel 12

Om det försäkrade objektet eller föremål som tillverkats eller förvärvats för det försäkrade objektet i enlighet med paragraf 19-9 har skadats utan att § 19-11 eller § 19-12 är tillämpliga, gäller bestämmelserna i kapitel 12 med undantag av § 12-3, § 12-4, § 12-5 punkt (d) och (e), § 12-6, och § 12-15 till § 12-18. § 12-3 ska gälla för ombyggnad/konversion av det försäkrade objektet.

§ 19-15. Begränsning av försäkringsgivarens ansvar, ref. § 12-1

Om skadan beror på konstruktionsfel, fel utförande eller materialfel är försäkringsgivaren inte ansvarig för kostnaderna för att förnya eller reparera den eller de delar av skrovet, maskineriet eller utrustningen som inte var i försvarbart skick.

§ 19-16. Ersättning för oreparerad skada, ref. § 12-2

Även om reparationen inte är utförd, kan bägge parter kräva att skadan görs upp vid försäkringstidens utgång, jfr. § 19-2.

Ersättningen beräknas på grundval av ungefärligt uppskattade reparations-kostnader vid försäkringstidens utgång, men begränsas till det prisavdrag som skadan ger upphov till.

§ 19-17. Kostnader för att spara tid, ref. § 12-7, § 12-11 och § 12-12

Försäkringsgivaren är inte ansvarig för kostnaderna för

(a) en temporär reparation enligt § 12-7 andra stycket utöver den besparing försäkringsgivaren uppnår genom att den permanenta reparationen uppskjuts,
(b) reparation och förflyttningen enligt § 12-12 andra stycket utöver det belopp som skulle ha ersatts om det lägsta korrigerade anbudet hade valts, eller
(c) för tidsförlust enligt § 12-11 andra stycket.

Avsnitt 3
Täckning av extra kostnader vid misslyckad sjösättning och kostnader för vrakborttagning

§ 19-18. Extra kostnader vid misslyckad sjösättning

Vid en misslyckad sjösättning täcker försäkringsgivaren den försäkrades extra kostnader för sjösättningens genomförande.

§ 19-19. Kostnader för borttagning av vrak

Försäkringsgivaren täcker den försäkrades kostnader förnödvändig borttagning av vrak från platser som verkstaden äger eller förfogar över.

Avsnitt 4
Ansvarsförsäkring

§ 19-20. Ansvarsförsäkringens omfattning

Försäkringsgivaren täcker den försäkrades ansvar till följd av skada på person eller förlust av liv, skada på eller förlust av föremål som tillhör tredje part, samt ansvar för borttagning av vrak som myndigheterna krävt, om förlusten har uppstått direkt i samband med genomförandet av byggkontraktet.

§ 4-16 tillämpas på motsvarande sätt efter att det försäkrade objektet har sjösatts, såvida skadan på eller förlusten av ifrågavarande föremål beror på kollision eller kontakt.

Försäkringsgivaren täcker den försäkrades ansvar för utsläpp av bunkers i enlighet med nationell lagstiftning som bygger på bestämmelserna i 2001 års internationella konvention om ersättning för skada orsakad av förorening genom bunkerolja (bunkerkonventionen).

Försäkringsgivaren täcker den försäkrades ansvar för skada på miljön om skadan inträffade direkt i samband med genomförandet av byggkontraktet.

§ 19-21. Begränsningar i ansvarsförsäkringen

Försäkringsgivaren täcker inte:

(a) ansvar för skada på person eller förlust av liv hos den försäkrades, en leverantörs eller en underleverantörs personal,
(b) ansvar för skada på eller förlust av föremål som tillhör den försäkrades, en leverantörs eller en underleverantörs personal,
(c) förlust eller ansvar som kan försäkras enligt bestämmelserna i kapitel 19 avsnitt 1, 2 och 5,
(d) förlust eller ansvar som täcks av annan ansvarsförsäkring som den försäkrade, en leverantör eller en underleverantör har tecknat, och
(e) förlust eller ansvar som enbart har sin grund i ett kontrakt.

Vid ansvar för personskada täcker försäkringsgivaren inte:
(a) förlust som täcks genom sociala försäkringar eller pension genom arbetsförhållande eller yrke,
(b) förlust som omfattas av obligatoriska försäkringar i kollektivavtal och finansieras av den ersättningsansvarige arbetsgivaren, och
(c) förlust som täcks i enlighet med tillämplig lagstiftning om yrkesskadeförsäkring i det land varvet är beläget.

Avsnitt 5
Tilläggstäckning

§ 19-22. Gällande bestämmelser

Om det har avtalats tilläggstäckningar enligt § 19-23 till § 19-27, gäller bestämmelserna i kapitel 19 avsnitt 1 till 4, så länge de inte har frångåtts i avsnitt 5.

§ 19-23. Försäkring av extrakostnader vid återuppbyggnad och/eller byggande av ett nytt försäkrat objekt

Försäkringen omfattar differensen mellan utbetald ersättning genom byggriskförsäkringen, jfr. avsnitt 1 och 2, och kostnader för återuppbyggnad/byggande av ett nytt försäkrat objekt.

§ 19-24. Försäkring av verkstadens ansvar för beställarens krav på ränta på gjorda inbetalningar

Försäkringen innefattar verkstadens ansvar för beställarens räntekrav enligt byggkontraktet vid bortfall av leveransskyldighet på grund av förlust eller skada som är ersättningsgill enligt § 19-12. Räntan beräknas från inbetalningstidpunkten för respektive inbetalning till tidpunkten för totalförlusten.

§ 19-25. Försäkring av verkstadens ränteförlust vid försenad leverans

Försäkringen omfattar verkstadens ränteförlust som följd av försenad leverans på grund av skador som är ersättningsgilla enligt byggriskförsäkringen, jfr. avsnitt 1 och 2.

För varje enskilt haveri fastställs en självriskperiod som räknas från haveriets början och fram till dess förseningen som följd av haveriet har nått slutet av den självriskperiod som anges i försäkringsavtalet. Ränteförlust under självriskperioden ersätts inte av försäkringsgivaren.

Försäkringsgivarens ansvar som följd av ett enskilt haveri är begränsat till försäkringsbeloppet per dygn multiplicerat med det antal ersättningsdagar per haveri som anges i försäkringsavtalet.

Om den försäkrade och beställaren gör en överenskommelse om att uppskjuta tidpunkten för leveransen på grund av omständigheter som inte föranleder ersättning genom denna tilläggstäckning, förlängs försäkringen automatiskt mot tilläggspremie enligt försäkringsavtalet till dess beställaren faktiskt tagit leverans av det försäkrade objektet. § 19-2 tredje stycket gäller på motsvarande sätt.

Om försenad leverans har förorsakats genom en samverkan av flera olika risker och en eller flera av dessa risker inte omfattas av försäkringen, ersätter försäkringsgivaren en proportionell del av ränteförlusten och vitena. Beräkningen ska ske på grundval av den försening vardera risken kulle ha medfört utöver självriskperioden om de hade uppstått var för sig.

Om den försäkrade vidtar räddningsåtgärder för att avvärja eller begränsa den försening som försäkringen omfattar, är försäkringsgivaren inte ansvarig utöver det belopp denne skulle ha betalat om åtgärderna inte hade vidtagits. Leder åtgärderna till att tid sparas för den försäkrade, ska denne bära en andel av räddningskostnaderna som står i relation till den tid som sparas för dennes räkning.

§ 19-26. Försäkring av varvets viten vid försenad leverans

Försäkringen täcker varvets viten som är en följd av sen leverans på grund av skada som är ersättningsgill under byggriskförsäkringen jfr. avsnitt 1 och 2.

För varje enskilt haveri fastställs en självriskperiod som räknas från haveriets början och fram till dess förseningen som följd av haveriet har nått slutet av den självriskperiod som anges i försäkringsavtalet. Viten under självriskperioden ersätts inte.

Försäkringsgivarens ansvar som följd av ett enskilt haveri är begränsat till försäkringsbeloppet per dygn multiplicerat med det antal ersättningsdagar per haveri som anges i försäkringsavtalet.

Om den försäkrade och beställaren gör en överenskommelse om att uppskjuta tidpunkten för leveransen på grund av omständigheter som inte föranleder ersättning genom denna tilläggstäckning, förlängs försäkringen automatiskt mot tilläggspremie enligt försäkringsavtalet till dess beställaren faktiskt tagit leverans av det försäkrade objektet. § 19-2 tredje stycket gäller på motsvarande sätt.

Om försenad leverans har förorsakats genom en samverkan av flera olika risker och en eller flera av dessa risker inte omfattas av försäkringen, ersätter försäkringsgivaren en proportionell del av vitena. Beräkningen ska ske på grundval av den försening vardera risken skulle ha medfört utöver självrisk-perioden om de hade uppstått var för sig.

Om den försäkrade vidtar räddningsåtgärder för att avvärja eller begränsa den försening som försäkringen omfattar, är försäkringsgivaren inte ansvarig utöver det belopp denne skulle ha betalat om åtgärderna inte hade vidtagits. Leder åtgärderna till att tid sparas för den försäkrade, ska denne bära en andel av räddningskostnaderna som står i relation till den tid som sparas för dennes räkning.

§ 19-27. Bogsering och förflyttning av det försäkrade objektet

Försäkringen täcker bogsering eller förflyttning av det försäkrade objektet eller delar därav.

Om bogsering sker på en pråm, täcker försäkringen förlust eller skada på det försäkrade objektet eller delar därav som inträffade vid lossning. Efter överenskommelse, täcker försäkringen även förlust eller skador som inträffat vid lastningen.

Vid bogsering ska följande säkerhetsföreskrifter tillämpas, jfr. § 3-25 första stycket:

(a) Bogserbåten med släp ska besiktigas och godkännas av en besiktningsman.
(b) Besiktningsmannen ska vara godkänd i förväg av försäkringsgivaren.
(c) Besiktningsmannen ska upprätta ett bogser certifikat som ska föreläggas försäkringsgivaren innan bogseringen påbörjas.
(d) Den försäkrade ska tillse att bogser certifikatet är undertecknat av rederiet innan bogseringen påbörjas.

Om det försäkrade objektet förflyttas på annat sätt än vid bogsering, så är tredje stycket tillämpligt på motsvarande sätt.

Avsnitt 6
Tilläggstäckning för krigsrisk

§ 19-28. Risker

Försäkringen omfattar krigsrisk jfr. § 2-9, bortsett från strejk och lock-out.

§ 19-29. Försäkringstiden

Försäkringsgivarens ansvar börjar löpa när det försäkrade objektet har sjösatts.

För maskineri, delar och material börjar emellertid ansvaret att löpa först när dessa saker är ombord i det sjösatta försäkrade objektet.

§ 19-30. Bestämmelser i övrigt

Bestämmelserna i kapitel 19 avsnitt 1 till 4 tillämpas på motsvarande sätt för denna försäkring.

För försäkringen gäller också § 15-5, § 15-6 och § 15-8.

Kapitel 20
Försäkring för fartyg med handelscertificat

Avsnitt 1
Allmänna bestämmelser

§ 20-1. Tillämpning och tillämpliga bestämmelser

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas bara om detta anges i försäkringsavtalet.

Bestämmelserna i Del 1 ska tillämpas med följande ändringar:

(a) Skiljeförfarande/jfr paragraf 1-4B
Språket för skiljeförfarandet ska vara det officiella språket på platsen för skiljeförfarandet, om inte annat avtalats efter det att skiljeförfarandet har inletts.

§ 20-2. Förlängning av försäkringen, ref. § 1-5

Vid försäkringstidens utgång förlängs försäkringen automatiskt i tolv månader för samma premie och på samma villkor.

Om försäkringsgivaren inte vill förlänga försäkringen, eller om denne bara vill förlänga den med en annan premie eller på andra villkor, måste försäkringsgivaren underrätta försäkringstagaren om detta senast 30 dagar före försäkringstidens utgång.

Om försäkringstagaren vill säga upp försäkringen eller han inte vill acceptera en förlängning med en ny premie eller med nya villkor, måste denne underrätta försäkringsgivaren om detta senast fjorton dagar före försäkringstidens utgång.

§ 20-3. Klassning och tillsyn, ref. § 3-14 och § 3-8

Om fartyget vid försäkringstidens början är klassat av ett klassifikationssällskap som är godkänt av försäkringsgivaren, gäller § 3-14 och § 3-8 andra stycket.

Fartyg som inte har klassats, ska vid försäkringstidens början ha giltigt certifikat i enlighet med fartygets flaggstats regler. Bortfall av giltigt certifikat likställs med förlust av klass jfr. § 3-14.

§ 20-4. Säkerhetsföreskrifter, ref. § 3-22 och § 3-25

Särskilda säkerhetsföreskrifter gäller enligt följande, jfr. § 3-25 andra stycket:

(a) Fartyget ska inte forcera is, om inte fartyget är tillbörligt is-klassat eller innehar ett certifikat utfärdat relevant myndighet, eller om detta inte är överenskommet i skrift med försäkringsgivaren eller explicit nämnt in policyn.

(b) Om fartyget har fartcertifikat, utgör certifikatbestämmelserna särskilda säkerhetsföreskrifter.

(c) Vid landuppehåll och när fartyget ligger upplagt ska den försäkrade säkra fartyg och utrustning, och ombesörja daglig tillsyn av fartyget och dess förtöjningar. Tillbehör, utrustning, fångst eller last ska vara inlåst, fastlåst vid eller fastbultad till fartyget, så att man måste använda verktyg för att avlägsna detta.

§ 20-5. Den försäkrades besparing

Om den försäkrade som följd av haveri eller ansvar som täcks av försäkringen har uppburit extra intäkter, sparat kostnader eller avvärjt ansvar som annars skulle ha uppstått och som inte skulle ha varit täckt av försäkringsgivaren, kan denne göra avdrag i ersättningen med ett belopp som motsvarar den fördel som har uppnåtts.

Avsnitt 2
Kaskoförsäkring

§ 20-6. Förhållandet till kapitel 10-13

Bestämmelserna i kapitel 10-13 gäller med de ändringar som följer av detta avsnittet.

§ 20-7. Kasko- och fraktintresseförsäkring, ref. § 10-12

I stället för § 10-12 gäller följande:
Om den försäkrade betalas ersättning enligt en intresseförsäkring, reduceras kaskoförsäkringsgivarens ansvar på motsvarande sätt, om inte kaskoförsäkringsgivaren på förhand har samtyckt till att en sådan försäkring tecknas.

§ 20-8. Kondemnation/konstruktiv totalförlust, ref. § 11-3

I stället för § 11-3 andra stycket första punkten gäller följande:
Fartyget kan kondemneras när det har så omfattande haveriskador att kostnaderna för att reparera det kommer att utgöra minst 90 % av försäkringsvärdet, eller av fartygets värde i reparerat skick, om detta är högre än försäkringsvärdet.

§ 20-9. Skrovskador på fartyg som inte är byggda i stål, ref. § 12-1

Vid skrovskador på fartyg som inte är byggda i stål är försäkringsgivaren inte ansvarig för:

(a) deformering av kölen eller skador på kölen till följd av deformering. Det samma gäller vid reducering av värdet när reparation inte äger rum,

(b) skada till följd av sammanstötning med eller kontakt med is, om inte fartyget är tillbörligt is-klassat eller innehar ett certifikat utfärdat av relevant myndighet, eller om detta inte är överenskommet i skrift med försäkringsgivaren eller explicit nämnt in policyn.

(c) drevning av skrov och däck.

§ 20-10. Begränsad maskinskadetäckning

Med mindre än att det är särskilt överenskommet i försäkringsavtalet så är försäkringsgivaren bara ansvarig för skada på:

(a) maskineri med tillbehör,

(b) rörledningar och elektriska ledningar utanför maskineriet, och

(c) elektronisk utrustning

om skadan är en följd av att fartyget har varit med om kollision, kontakt, jordbävning, explosion som ej har sitt ursprung i utrymme innehållandes maskineri eller batterier, brand, eller att fartyget har sjunkit eller kantrat, eller att fartyget har fyllts med vatten som följd av att en slang eller rör har sprungit läck förutsatt att läckaget inte har orsakats av korrosion eller ålder. Skador på elektronisk utrustning som beror på hårt väder ska dock ersättas när det vid samma haveri uppstått skador på skrov eller överbyggnad.

§ 20-11. Kostnader för att spara tid, ref. § 12-7, § 12-8, § 12-11 och § 12-12

Försäkringsgivaren är inte ansvarig för kostnader för:

(a) en temporärreparation enligt § 12-7 andra stycket förutom den besparing denne uppnår genom att den permanenta reparationen skjuts upp,

(b) att den försäkrade enligt § 12-8 påskyndar reparationsarbetet genom extraordinära åtgärder för att begränsa sin tidsförlust,

(c) reparation och förflyttning enligt § 12-12 andra stycket utöver det belopp som skulle ha ersatts om det lägsta korrigerade anbudet hade valts, eller för tidsförluster enligt § 12-11 andra stycket.

§ 20-12. Avdrag, ref. § 12-15, § 12-16 och § 12-18

(a) Isavdrag, jfr. § 12-15:

Skada som beror på sammanstötning eller kontakt med is ersätts med avdrag enligt försäkringsavtalet.

(b) Elektroniskt utrustningsavdrag:
Skada på elektronisk utrustning ersätts med avdrag enligt försäkringsavtalet.

(c) Maskinavdrag, jfr. § 12-16:
Skada på maskin etc. ersätts med avdrag enligt försäkringsavtalet.

(d) Självrisk, jfr. § 12-18:
För varje enskilt haveri avdrages det belopp som anges i försäkringsavtalet.

§ 20-13. Kollisionsansvar, ref. § 13-1

Förutom begränsningar i § 13-1 andra stycket gäller följande:
Försäkringsgivaren täcker inte ansvar enligt § 13-1 för skada på eller förlust av fisk eller anordning för förvaring av levande fisk, när skadan eller förlusten sker i samband med anlöp till eller vid vederbörande anordning. Med anlöp menas även ankomst, ankring, arbete, lastning, lossning samt avresa.

Avsnitt 3
Kaskoförsäkring – utvidgad täckning

§ 20-14. Utvidgad maskinskadetäckning

Om uttryckligen avtalat i försäkringsavtalet, täcker försäkringen maskinskada i enlighet med bestämmelserna i kapitel 12. De ändringar som anges i § 20-11 och § 20-12 tillämpas för täckning av skador på maskineri, elektronisk utrustning m.m.

Avsnitt 4
Kaskoförsäkring – begränsad täckning

§ 20-15. Försäkring “endast mot totalförlust”

Om försäkring “endast mot totalförlust” har tecknats är försäkringsgivaren ansvarig för totalförlust i enlighet med bestämmelserna i kapitel 11.

§ 20-16. Försäkring ”endast mot totalförlust och bidrag till gemensamt haveri”

Om försäkringen är tecknad ”endast mot totalförlust och bidrag till gemensamt haveri”, är försäkringsgivaren ansvarig för:

(a) totalförlust i enlighet med reglerna i kapitel 11,
(b) bidrag till gemensamt haveri och förlust som härleds ur förmodat gemensamt haveri, enligt § 4-7, § 4-8, § 4-9 och § 4-11.

§ 20-17. Försäkring ”endast mot totalförlust, bidrag till gemensamt haveri och kollisionsansvar”

Om försäkringen är tecknad ”endast mot totalförlust, bidrag till gemensamt haveri och kollisionsansvar”, är försäkringsgivaren ansvarig för:

(a) totalförlust i enlighet med reglerna i kapitel 11,
(b) bidrag till gemensamt haveri och förlust som härleds ur förmodat gemensamt haveri, enligt § 4-7, § 4-8, § 4-9 och § 4-11,
(c) ansvar gentemot tredje part i enlighet med reglerna i kapitel 13.

§ 20-18. Försäkring “på strandningsvillkor”

Om försäkring “på strandningsvillkor” har tecknats är försäkringsgivaren ansvarig för följande:

(a) totalförlust i enlighet med bestämmelserna i kapitel 11,
(b) gemensamt haveribidrag och förlust vid oegentligt gemensamt haveri, jfr. § 4-7, § 4-8, § 4-9 och § 4-11,
(c) ansvar gentemot tredje part i enlighet med bestämmelserna i kapitel 13,
(d) skada på fartyget som är en följd av:
- att fartyget har grundstött under sådana omständigheter att det måste komma flott, antingen med assistans eller för egen maskin.
- att fartyget har kantrat så att det ligger med masterna i sjön eller botten upp,
- att fartyget har kolliderat med ett annat fartyg eller ett isberg,

- att brand eller explosion har inträffat, dock undantaget skada som vållas i utrymme med maskinutrustning eller batterier av brand eller explosion som har uppstått där.

Kapitel 21
Ansvarsförsäkring

§ 21-1. Tillämpning

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas bara om detta anges i försäkrings-avtalet.

§ 21-2. Förlängning av försäkringen, ref. § 1-5

Vid försäkringstidens utgång förlängs försäkringen automatiskt i tolv månader för samma premie och på samma villkor.

Om försäkringsgivaren inte vill förlänga försäkringen, eller om denne bara vill förlänga den med en annan premie eller på andra villkor, måste försäkringsgivaren underrätta försäkringstagaren om detta senast 30 dagar före försäkringstidens utgång.

Om försäkringstagaren vill säga upp försäkringen eller denne inte vill acceptera en förlängning med en ny premie eller med nya villkor, måste försäkringstagaren underrätta försäkringsgivaren om detta senast fjorton dagar före försäkringstidens utgång.

§ 21-3. Klassning och tillsyn, ref. § 3-14 och § 3-8

Om fartyget vid försäkringstidens början är klassat av ett klassifikationssällskap som är godkänt av försäkringsgivaren, gäller § 3-14 och § 3-8 andra stycket.

Fartyg som inte har klassats, ska vid försäkringstidens början ha giltigt certifikat i enlighet med fartygets flaggstats regler. Bortfall av giltigt certifikat likställs med förlust av klass jfr. § 3-14.

§ 21-4. Den försäkrades besparing

Om den försäkrade som följd av haveri eller ansvar som täcks av försäkringen har uppburit extra intäkter, sparat kostnader eller avvärjt ansvar som annars skulle ha uppstått och som inte skulle ha varit täckt av försäkringsgivaren, kan denne göra avdrag i ersättningen med ett belopp som motsvarar den fördel som har uppnåtts.

§ 21-5. Täckta risker

Försäkringsgivaren täcker ansvar och annan förlust som anges i § 21-6 till § 21-18, om den har uppstått i direkt samband med driften av det fartyg försäkringen gäller. Används fartyg som snörpevadsfartyg, omfattar försäkringen också ansvar som övriga fartyg i samma fiskelag ådrar sig.

Försäkringen omfattar både krigsrisk och sjörisk, jfr. § 2-8 och § 2-9. § 15-5, § 15-6 och § 15-8 gäller på motsvarande sätt.

§ 21-6. Ansvar för personskada

Försäkringsgivaren täcker den försäkrades ansvar som följd av skada på person eller förlust av liv, samt ansvar för bärgarlön vid räddning av liv. Den försäkrades ansvar gentemot manskapet eller deras efterlevande för hyra vid förlisning, dödsfall, sjukdom eller skador är dock inte täckta.

Den försäkrades ansvar för förlust av liv eller skada på passagerare är bara täckt när det framgår av försäkringsavtalet eller av senare skriftligt avtal mellan försäkringsgivaren och försäkringstagaren.

§ 21-7. Ansvar för sakskada

Försäkringsgivaren täcker den försäkrades ansvar som följd av skada på eller förlust av föremål som inte tillhör den försäkrade.

Från detta undantas ansvar för:

(a) kostnader vid reparation av emballage, omplacering i andra säckar, sortering och liknande åtgärder som måste anses som led i uppfyllelsen av ett transportåtagande,
(b) skada på eller förlust av fartygsutrustning, fiskeredskap eller annan utrustning som har lånats, hyrts eller köpts med äganderättsförbehåll, eller som tillhör fartygets befraktare,
(c) skada på eller förlust av föremål som tillhör besättningen eller andra personer som följer med fartyget och har sin verksamhet ombord,
(d) förlust som har uppstått vid anlöp av inrättning för förvaring av levande fiskar. Med anlöp menas även ankomst, ankring, arbete, lastning, lossning samt avresa,
(e) skada på eller förlust av levande fiskar som fraktas med fartyget,
(f) skada på eller förlust av last som beror på läckage i träfartyg.

§ 21-8. Beskrivningsansvar

Försäkringsgivaren täcker den försäkrades ansvar för bristande eller in-korrekt beskrivning av godset eller andra oriktiga upplysningar i konossement eller liknande dokument, såvida inte den

försäkrade eller fartygets befälhavare känner till att handlingen innehåller en inkorrekt beskrivning av lasten, lastens mängd eller lastens skick.

§ 21-9. Utlämningsansvar

Försäkringsgivaren täcker den försäkrades ansvar vid utlämning av gods till obehörig mottagare.

Försäkringsgivaren svarar dock inte för ansvar, förlust och kostnader som följd av att godset har lämnats ut till en person utan att erforderligt konossement har lagts fram, om inte godset har transporterats av den försäkrade under ett icke-förhandlingsbart dokument och lämnats ut som angivet i handlingen, och den försäkrade kan hållas ansvarig enligt ett förhandlingsbart dokument som har utfärdats av eller på en annans än den försäkrades vägnar för transport av godset dels på den försäkrades fartyg, dels på ett annat fartyg.

§ 21-10. Gemensamt haveribidrag

Försäkringsgivaren täcker den försäkrades förlust genom att han som följd av brott mot fraktavtalet hindras från att kräva in lastens bidrag i gemensamt haveri.

Försäkringsgivaren täcker också den försäkrades nödvändiga kostnader för indrivning av lastens bidrag.

§ 21-11. Ansvar för borttagning av vrak

Försäkringsgivaren täcker den försäkrades ansvar för borttagning av vrak till följd av ett haveri såvida sådan borttagning krävs enligt lag. Försäkringsgivarens ansvar omfattar den försäkrades ansvar för borttagning och destruktion.

§ 21-12. Ansvar för särskild ersättning vid bärgning

Försäkringsgivaren täcker den försäkrades ansvar för särskild ersättning till bärgaren, om ersättningen har fastställts enligt relevanta avsnittet i de nordiska sjölagarna eller har rättsligt stöd i annan lagstiftning eller kontrakt som bygger på artikel 14 i Bärgningskonventionen 1989.

§ 21-13. Ansvar för föroreningsskada vid utsläpp av bunker och skada på miljön

Försäkringsgivaren täcker den försäkrades ansvar för utsläpp av bunker i enlighet med bestämmelserna i 2001 års internationella konvention om ersättning för skada orsakad av förorening genom bunkerolja (bunkerkonventionen).

Försäkringsgivaren täcker den försäkrades ansvar för skada på miljön.

§ 21-14. Fripassagerare

Försäkringsgivaren täcker den försäkrades ansvar och direkta kostnader till följd av att fartyget har fått ombord fripassagerare, men inte kostnader till kost och logi som har eller kunde ha skaffats dem ombord.

§ 21-15. Ansvar för böter m.m.

Försäkringsgivaren täcker den försäkrades ansvar för:

(a) immigrations- och tullböter,
(b) böter som följd av besättningens förhållanden,
(c) kostnader vid myndighetsbeslut om deportation av besättningen, passagerare eller andra personer som följer med fartyget utan att tillhöra besättningen.

Även om det inte åvilar den försäkrade ett personligt ansvar, täcker försäkringsgivaren sådana böter och kostnader när betalning kan framtvingas genom kvarhållande eller täckning i fartyget.

Försäkringsgivaren täcker dock inte den försäkrades ansvar för böter till följd av:

(a) överlastning av fartyget,
(b) att fartyget har fler passagerare än tillåtet,
(c) olaglig fiskeverksamhet,
(d) bristande underhåll av fartygets räddnings- eller navigations-utrustning,
(e) att fartyget inte har föreskrivna certifikat ombord.

§ 21-16. Ansvar för socialtjänster till besättningen

Försäkringsgivaren täcker den försäkrades ansvar i enlighet med lag eller tariffavtal för:

(a) vård och underhåll av besättning i land vid sjukdom eller skada,
(b) kostnader för besättningens hemresa och underhåll vid sjukdom, skada eller förlisning,
(c) kostnader för begravning och hemtransport av askurna och den bortgångnes ägodelar,
(d) kostnader för besättningens hemresa och underhåll vid sjukdom eller död i den närmaste familjen.

Det ska inte beräknas självrisk om inte annat har avtalats.

§ 21-17. Resekostnader för avlösare

Försäkringsgivaren täcker den försäkrades nödvändiga resekostnader för avlösare när befälhavare eller andra befäl är döda eller har mönstrat av på grund av skada eller plötslig sjukdom.
Täckningen är dock begränsad till resekostnader till första hamn som angörs efter dödsfallet, eller den hamn där avmönstring ägde rum, även om utresan sker till en mer avlägsen hamn.

§ 21-18. Kostnader för desinfektion och karantän

Försäkringsgivaren täcker den försäkrades nödvändiga kostnader i samband med myndighetsbeslut om karantän eller med desinfektion av fartyg eller besättning på grund av smittsamma sjukdomar ombord. Driftskostnader under uppehållet ersätts inte.

§ 21-19. Begränsning på grund av annan försäkring o. dyl.

Försäkringsgivaren täcker inte:

(a) förlust som är av sådan art att den kan försäkras enligt bestämmelserna i del II, del III eller del IV kapitel 17 och 20,

(b) förlust som anges i § 13-1, andra stycket punkt (a). Vid försäkring av fiskefartyg svarar försäkringsgivaren ändå för ansvar som uppstår under bogsering av fartyg som tillhör samma fiskelag, och som inte täcks under de allmänna villkoren för kaskoförsäkring,

(c) förlust som anges i § 4-16, såvida den kunde ha täckts genom brandförsäkring, varuförsäkring eller annan sedvanlig skadeförsäkring.

Försäkringsgivaren täcker dock förlust som anges i § 13-1, om den överstiger det belopp som enligt § 13-3 kan krävas täckt under en kasko-försäkring med ett försäkringsbelopp som täcker fartygets fulla värde. För förlust som avses i § 4-16 görs också avdrag för det belopp som kunde ha varit täckt genom försäkring som nämns i första stycket punkt (a) och (c).

Vid ansvar för personskada och sociala tjänster till besättningen täcker försäkringsgivaren inte:

(a) förlust som täcks genom socialförsäkring eller pensionssystem i arbetsförhållande eller yrke,

(b) förlust som är av sådan art att den omfattas av försäkringstjänster som åläggs i tariffavtal och som finansieras av den ersättningsansvarige arbetsgivaren,

(c) förlust som är av sådan art att den innefattas i lagstiftning av yrkesskadeförsäkring.

§ 21-20. Säkerhetsföreskrifter, ref. § 3-22 och § 3-25

Följande särskilda säkerhetsföreskrifter gäller, jfr. § 3-25 andra stycket:
Den försäkrade ska avskriva sig ansvar för skada på och förlust av last och ansvar gentemot passagerare, så långt detta är tillåtet enligt gällande rättsbestämmelser.

§ 21-21. Den försäkrades egna misstag

Försäkringsgivaren täcker inte förlust som den försäkrade har framkallat genom en grovt vårdslös handling eller underlåtelse, eller som beror på att denne, då en annan rimlig utväg låg öppen för

denne, har handlat utifrån en förståelse av lagbestämmelser eller kontraktsvillkor försäkringsgivaren bort ha vetat var oriktig eller visste var osäker.

Bestämmelserna i första avsnittet gäller inte om den försäkrade är befälhavare på fartyget eller medlem av besättningen, och den försummelsen denne har gjort sig skyldig till, är av nautisk art.

§ 21-22. Försäkringsgivarens rättigheter vid ansvar

Om försäkringsgivaren är villig att göra upp i godo eller betala ansvarsbeloppet, är denne inte ansvarig för ytterligare kostnader i tvisten.

Försäkringsgivaren har rätt att betala vilken som helst ersättning direkt till den som har lidit skada.

§ 21-23. Ansvar för förlust som har uppstått under annan transport m.m.

Försäkringsgivaren täcker inte ansvar gentemot passagerare och för last som uppstår:

(a) under tidsperioden före lastning eller efter lossning, eller under transport till och från det fartyg försäkringen gäller, när godset inte är under transportörens tillsyn,

(b) när godset är under tillsyn hos en undertransportör, om det uttryckligen har avtalats att vederbörande undertransportör ska utföra en viss del av transporten,

(c) under transport av passagerare som utförs av annan transportör, när denne är namngiven i fraktavtalet och enligt avtalet ska utföra ifrågavarande del av transporten, eller passageraren enligt avtalet har rätt att helt eller delvis använda den andra undertransportören,

(d) under tidsperioden innan passageraren går ombord och efter att han har kommit i land, bortsett från ansvar under sjötransport mellan fartyget och land som är inkluderat i biljettpriset eller utförs med transportmedel som transportören ställt till förfogande.

§ 21-24. Ansvarsbegränsning för fiskefartyg

Försäkringsgivaren svarar inte för ansvar mellan deltagare i samma fiskelag och mellan par-trålare.

§ 21-25. Begränsning av försäkringsgivarens ansvar för räddningsaktioner

Som förlust vid räddningsaktioner i enlighet med § 4-12 täcks inte under några omständigheter följande:

(a) kostnader vid lossning, återinlastning, omstuvning, lagring, läktring och liknande åtgärder som följd av att fartyget var överlastat, för tungt lastat för resan eller dåligt trimmat, eller att lasten var felaktigt eller olämpligt stuvad,

(b) kostnader vid åtgärder som har eller kunde ha genomförts av fartygets manskap eller genom försvarbar användning av fartyget eller dess utrustning,

(c) den försäkrades ansvar för åsidosatt eller för sent uppfyllt transport-åtagande eller avtal om försäljning av fartyget,
(d) kostnader för att få fartyget i sjövärdigt skick för att motta lasten.

§ 21-26. Försäkringsbeloppet som gräns för försäkringsgivarens ansvar

Försäkringsgivaren svarar upp till försäkringsbeloppet för ersättningsansvar som har uppstått vid enskilt haveri.

§ 4-19 gäller motsvarande.

§ 21-27. Självrisk

För varje enskilt haveri avdrages det belopp som framgår av försäkrings-avtalet.

Bilaga till § 3-15
fartområde

I. Uteslutna fartområden, jfr. § 3-15 (karta 1)

1. Det norra halvklotet

1.1. Europeiska-arktiska farvatten
Farvattnen norr om 72° nordlig bredd, området ut till 100 nautiska mil från östra Grönlands baslinje och området ut till 50 nautiska mil från Jan Mayens baslinje. Begränsningen gäller dock inte för resor direkt till Longyearbyen och Sveagruvan på Svalbard, när fartyget passerar 72° nordlig bredd tidigast 15 maj och lämnar dessa platser senast 31 oktober. Vid sådana resor ska man passera minst 20 och maximalt 100 nautiska mil väster om Björnön.

1.2. Euro-asiatiska arktiska farvatten
Farvattnen norr om den euro-asiatiska kontinenten öster om 35 östlig längd.

1.3. Ostasiatiska farvatten och Berings hav
Ostasiatiska farvatten och Berings hav norr om 54° 30’ nordlig bredd och farvatten som bara kan nås genom passering av denna gräns innefattat resor till de Aleutiska öarna.

På resor mellan platser inom fartområdet måste fartyget i Berings hav passera väster om Buldir Island eller genom Amchitka, Amukta eller Unimak sunden och det förutsätts att fartyget är utrustat med tidsenlig navigationsutrustning för farvattnen.

1.4. Nord- och nordost-amerikanska farvatten samt farvattnen vid västra Grönland
Farvattnen norr om 60° nordlig bredd och farvatten som bara kan nås genom passering av denna gräns. St. Lawrence Seaway och de nordamerikanska sjöarna under den tidsperiod då myndigheterna inte tillåter trafik på kanalerna.

2. Det södra halvklotet

Farvattnen söder om 50° sydlig bredd och områdena ut till 50 nautiska mil från baslinjerna vid Kerguelen, Crozet Islands och Prince Edward Islands. Begränsningen gäller dock inte för resor till Patagonia, Chile eller Falkland Islands och för passering av farvatten söder om 50° sydlig bredd på resa mellan platser norr om denna breddgrad. Sådana resor ska inte genomföras mer än 50 nautiska mil söder om baslinjerna i Chile, Patagonien och Falklandsöarna.

Karta 1

II. Villkorade fartområden, jfr. § 3-15

1. Östersjön (karta 2)

(a) Bottenviken norr om linjen Umeå - Vasa,
(b) Finska viken öster om 25° 45’ östlig längd,
(c) Farvattnen öster om linjen Dagerort - Lyser Ort, (Kalana - Ovisi)

under perioden 15 december till 15 maj inklusive dessa båda dagar.

2. Labrador (karta 3)

Farvattnen från Cape St. Charles till 60° nordlig bredd hela året.

3. St. Lawrence-golfen och St. Lawrence-floden (karta 3)

(a) Farvattnen inom linjer som dragits mellan Port Hastings Svängbro väst (45°38.8’N 061°24.8’W) - Port Hastings Svängbro öst (45°38.9’N 061°24.8’W) (Consosundet), Cape North (47°01.7’N 060°23.5’W) och Cape Ray (47°37.3’N 059°18.2’W) (Cabotsundet), Cape Bauld (51°38.4’N 055°25.6’W) och Cape St. Charles (52°13.1’N 055°37.2’W) (Belle Isle-sundet) och Baie-Comeau (49°13.5’N 068°09.0’W) och Matane (48°50.8’N 067°34.5’W) (St. Lawrence River) under perioden 21 december - 4 april.
(b) Farvattnen från linjen Baie-Comeau (49°13.5’N 068°09.0’W) - Matane (48°50.8’N 067°34.5’W) till och med hamnen i Montreal vid bro Victoria (45°29.2’N 073°32.2’W till 45°29.4’N 073°31.0’W) under tidsperioden 6 december - 4 april.

4. St. Lawrence Seaway och de nordamerikanska sjöarna (karta 3)

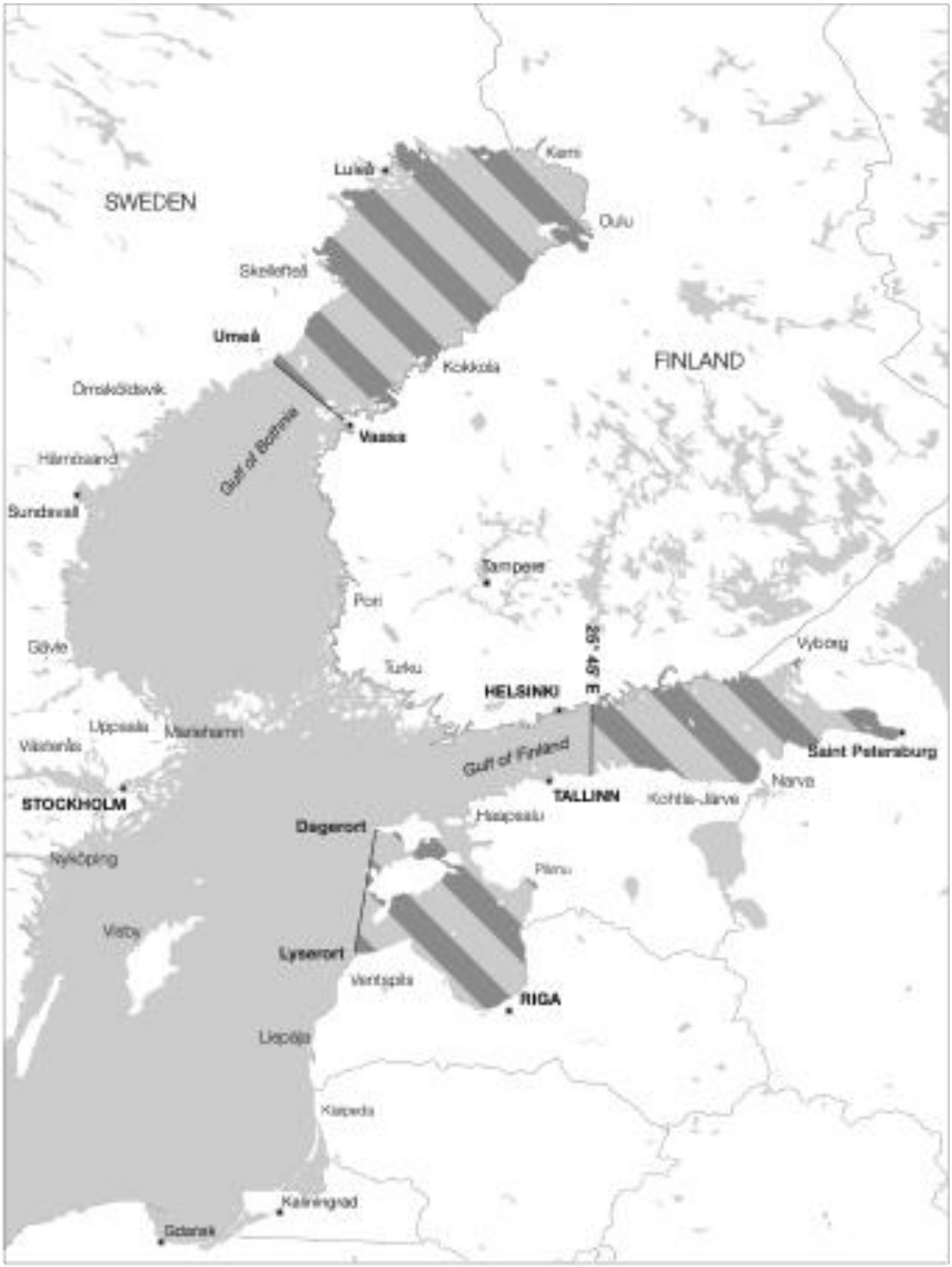
Området ovanför bro Victoria, Montreal från öppningen av kanalerna fram till 30 november.

Området Montreal och nedanför efter 30 november.

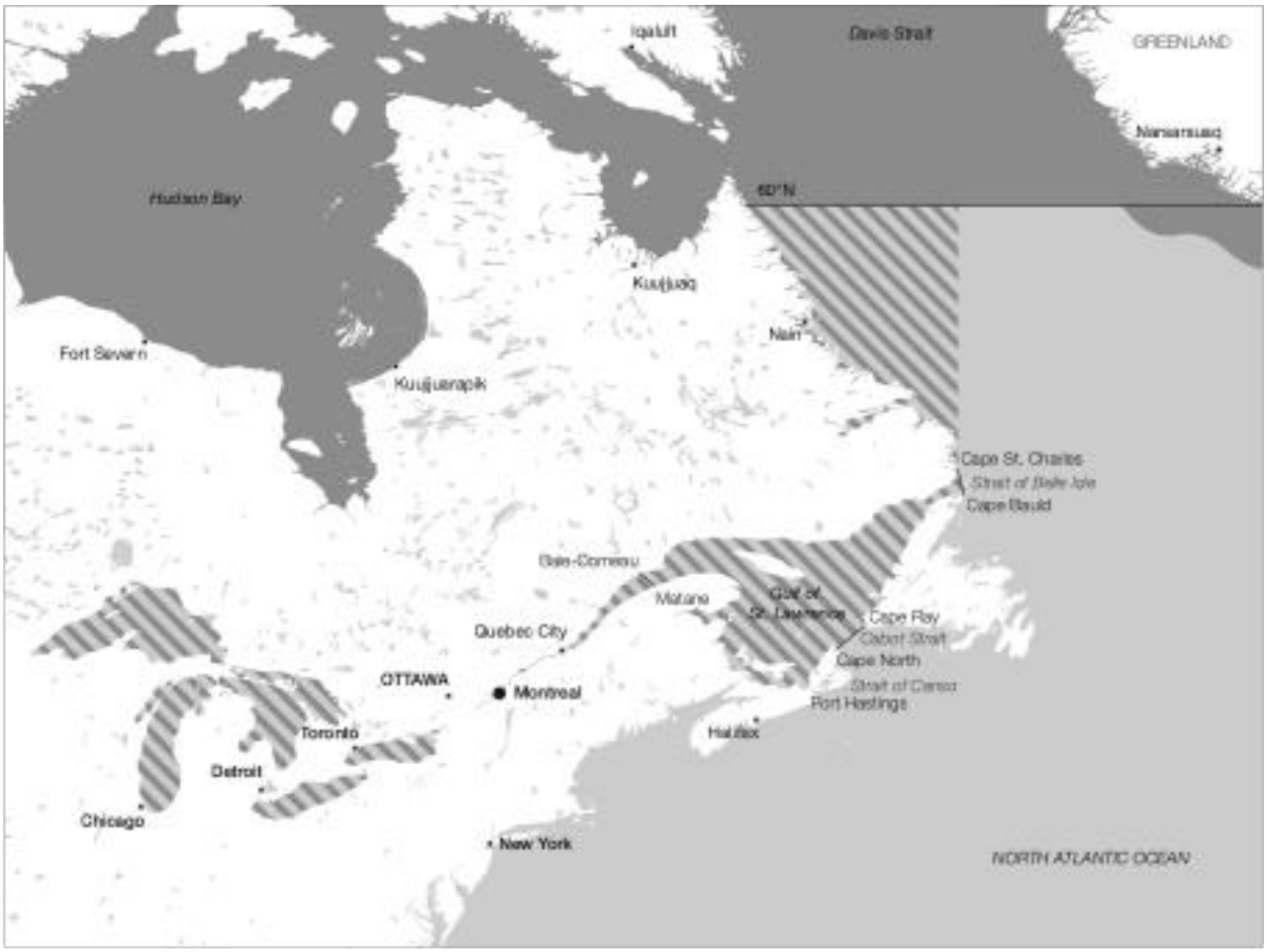
5. Ostasiatiska farvatten (karta 4)

Ostasiatiska farvatten norr om N 46° och söder om 54° 30’ till storcirkel-linjen mellan N 46°, E 151° och N 54°30’, E 170° perioden 1 november till 1 juni inklusive dessa båda dagar.

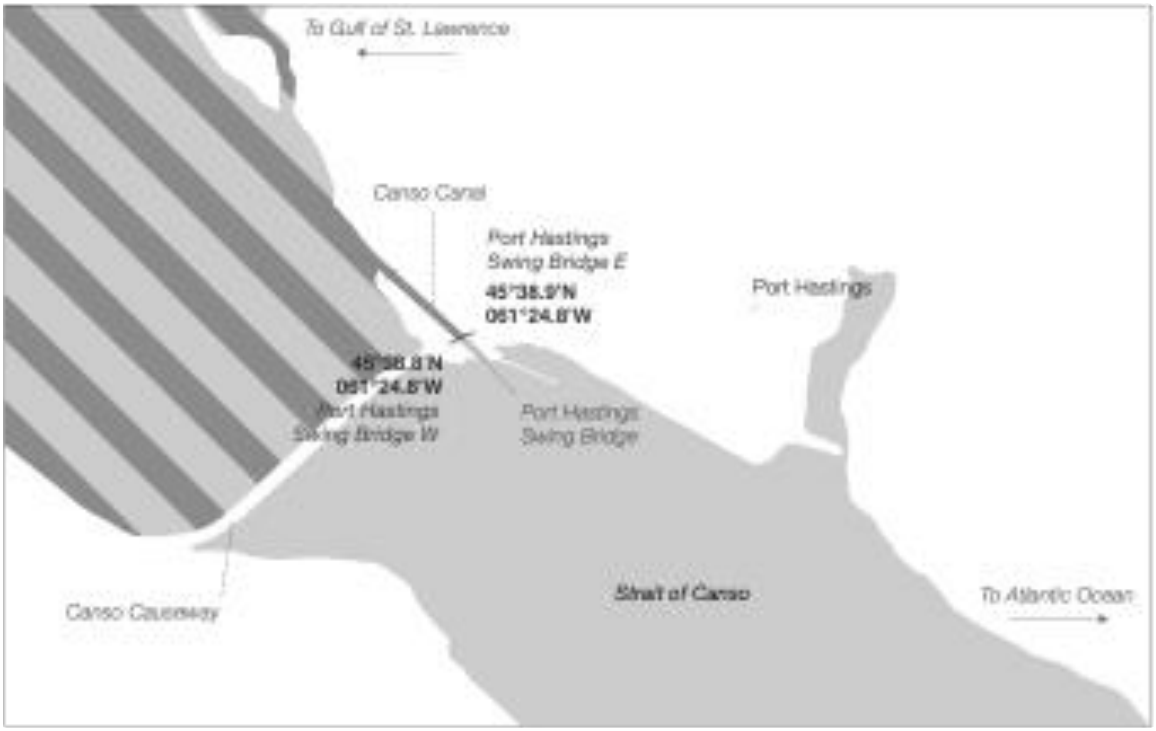
Karta 2

SWEDEN
FINLAND
Luleå
Kemi
Oulu
Skellefteå
Umeå
Kokkola
Örnsköldsvik
Vaasa
Gulf of Bothnia
Härnösand
Sundsvall
Tampere
Pori
Gävle
Turku
HELSINKI
Vyborg
Uppsala
Mariehamn
Västerås
Gulf of Finland
Saint Petersburg
Narva
STOCKHOLM
TALLINN
Kohtla-Järve
Hiiumaa
Dagerort
Nyköping
Pärnu
Visby
Lyserort
Ventspils
RIGA
Liepāja
Klaipeda
Kaliningrad
Gdańsk

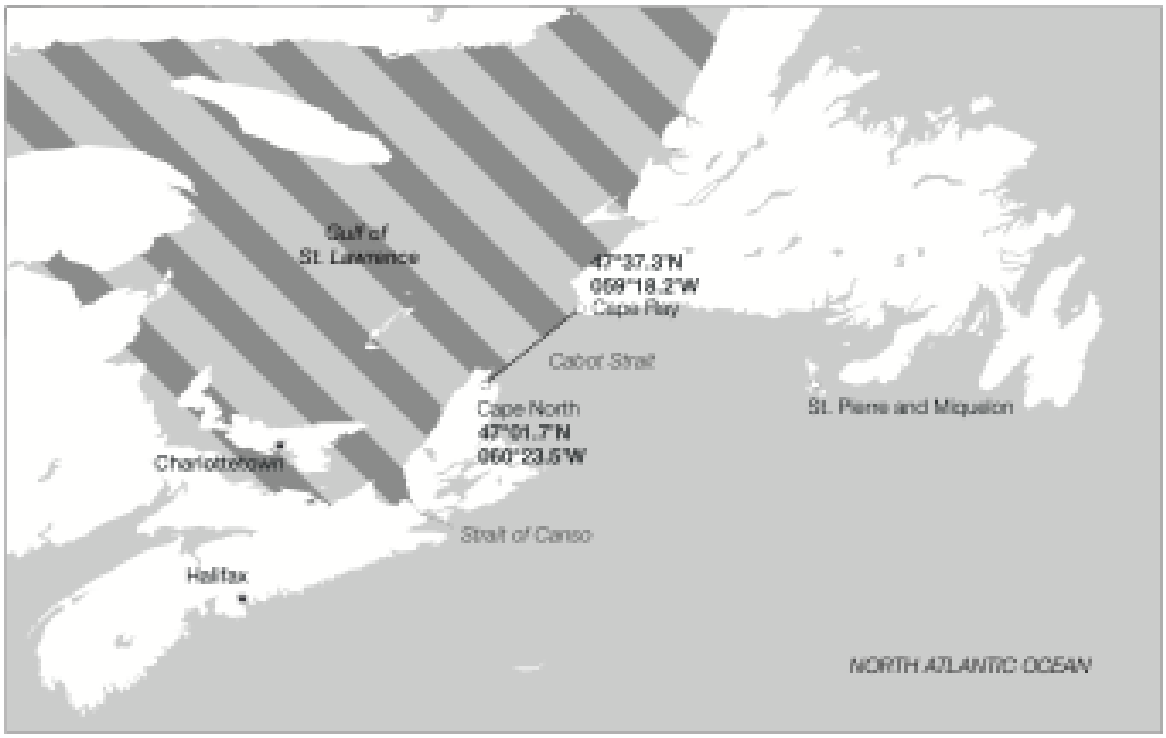
Karta 3 (se detaljkartor 3a till 3e)

Karta 3a

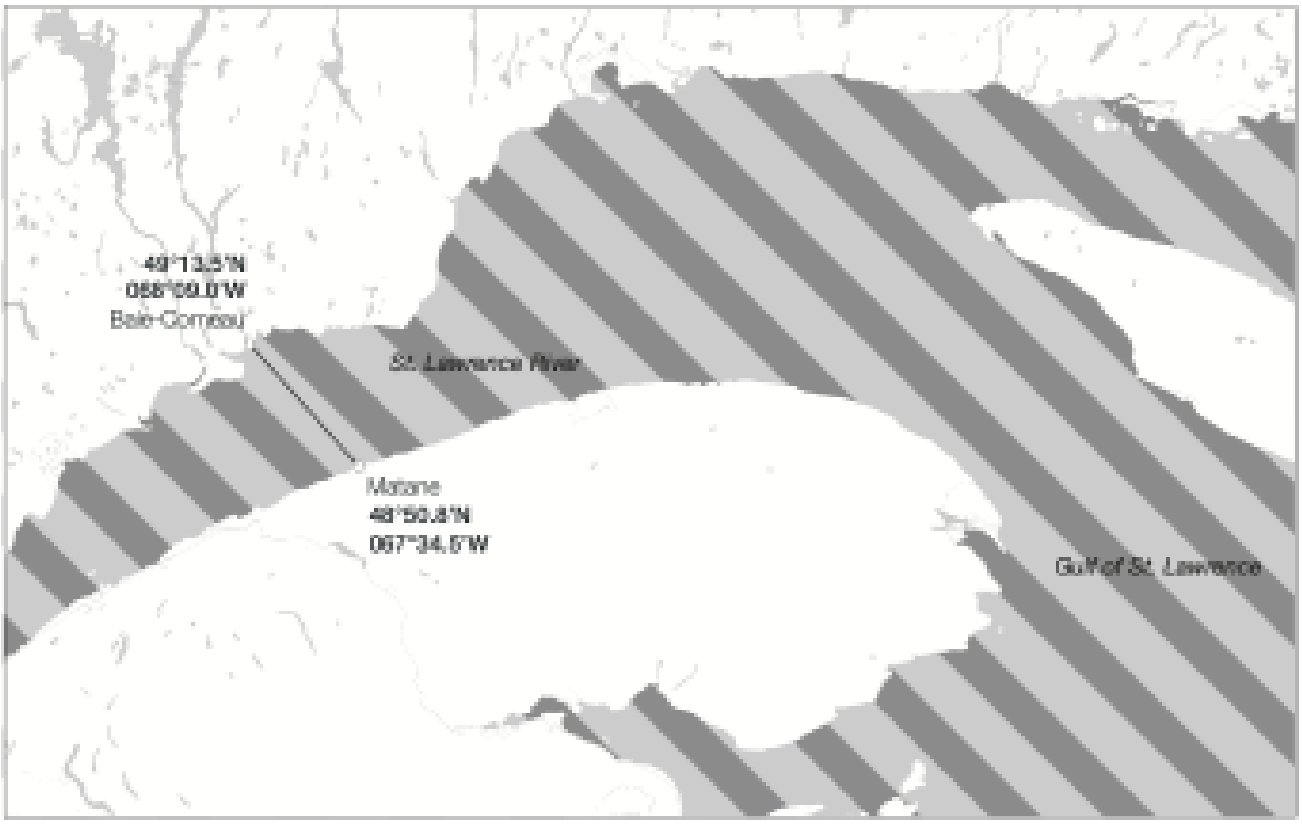
Karta 3b

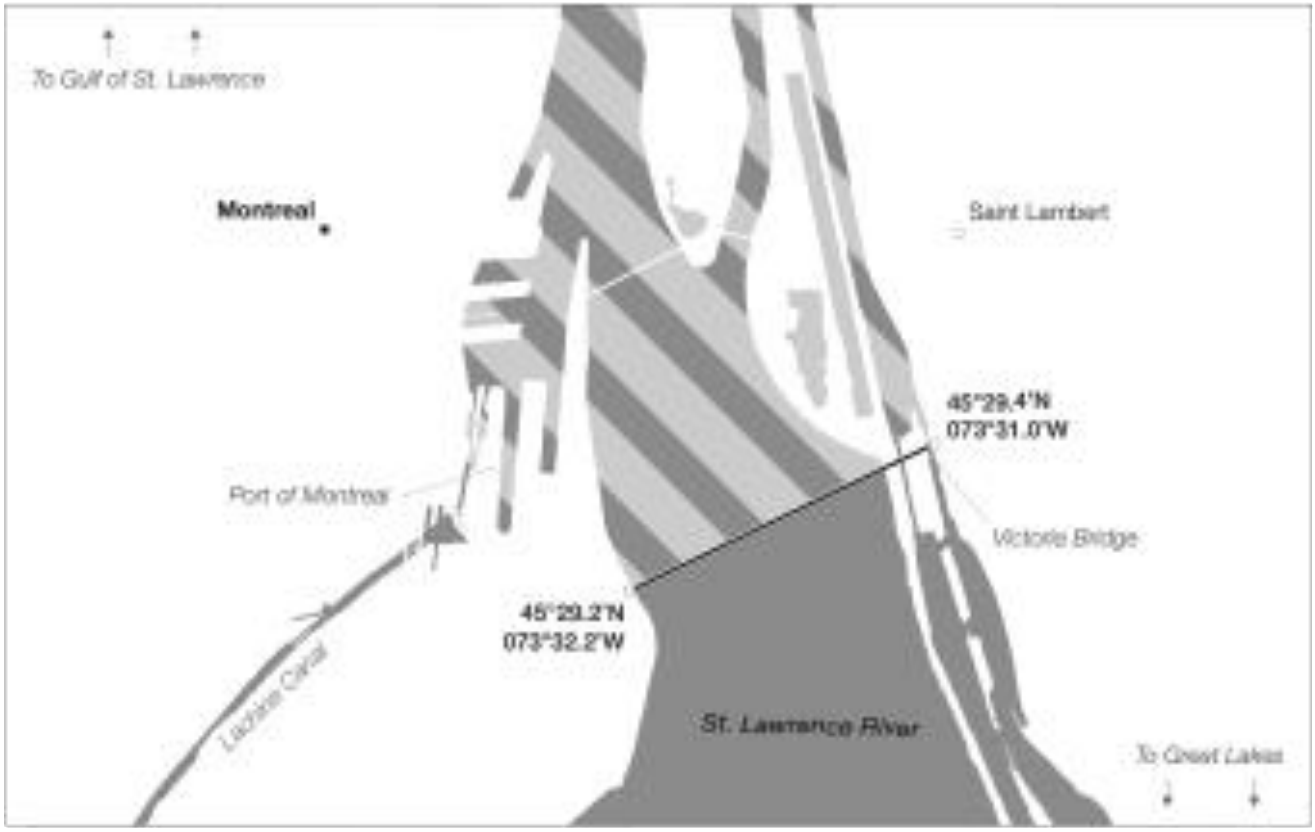
Karta 3c

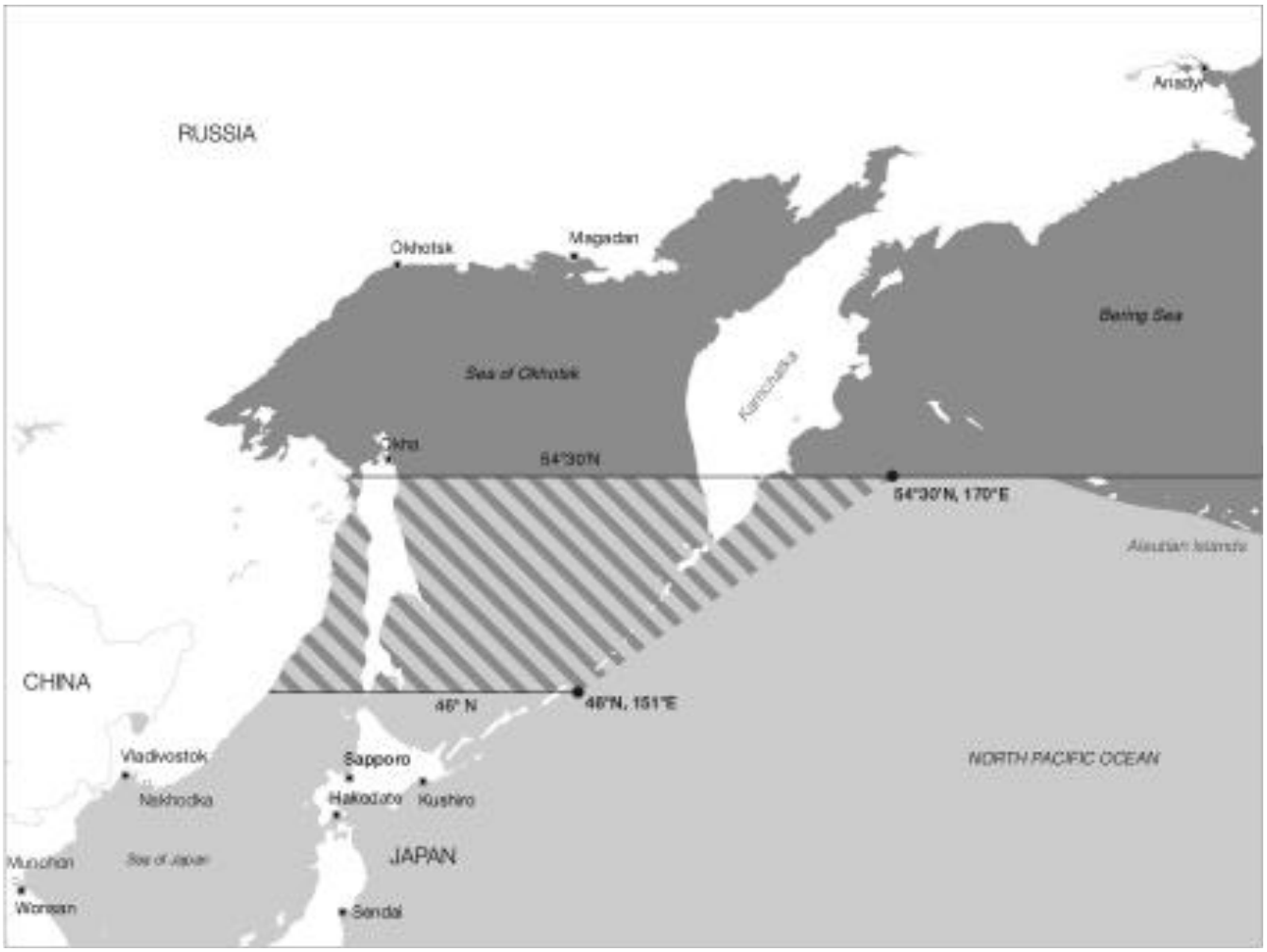
Karta 3d

Karta 3e

To Gulf of St. Lawrence
Montreal
Saint Lambert
45°29.4'N
073°31.0'W
Port of Montreal
Victoria Bridge
45°29.2'N
073°32.2'W
Lachine Canal
St. Lawrence River
To Great Lakes

Karta 4

RUSSIA
Anadyr
Okhotsk
Magadan
Bering Sea
Sea of Okhotsk
Kamchatka
Okha
54°30'N
54°30'N, 170°E
Aleutian Islands
CHINA
46° N
46°N, 151°E
Vladivostok
Sapporo
NORTH PACIFIC OCEAN
Nakhodka
Hakodate
Kushiro
Sea of Japan
JAPAN
Munchon
Wonsan
Sendai

Bilaga till § 3-15 och § 17-3 om fartområden

III. Uteslutna fartområden vid försäkring av fiskefartyg i enlighet med kapitel 17, jfr. § 17-3 (karta 5, 6 och 7)

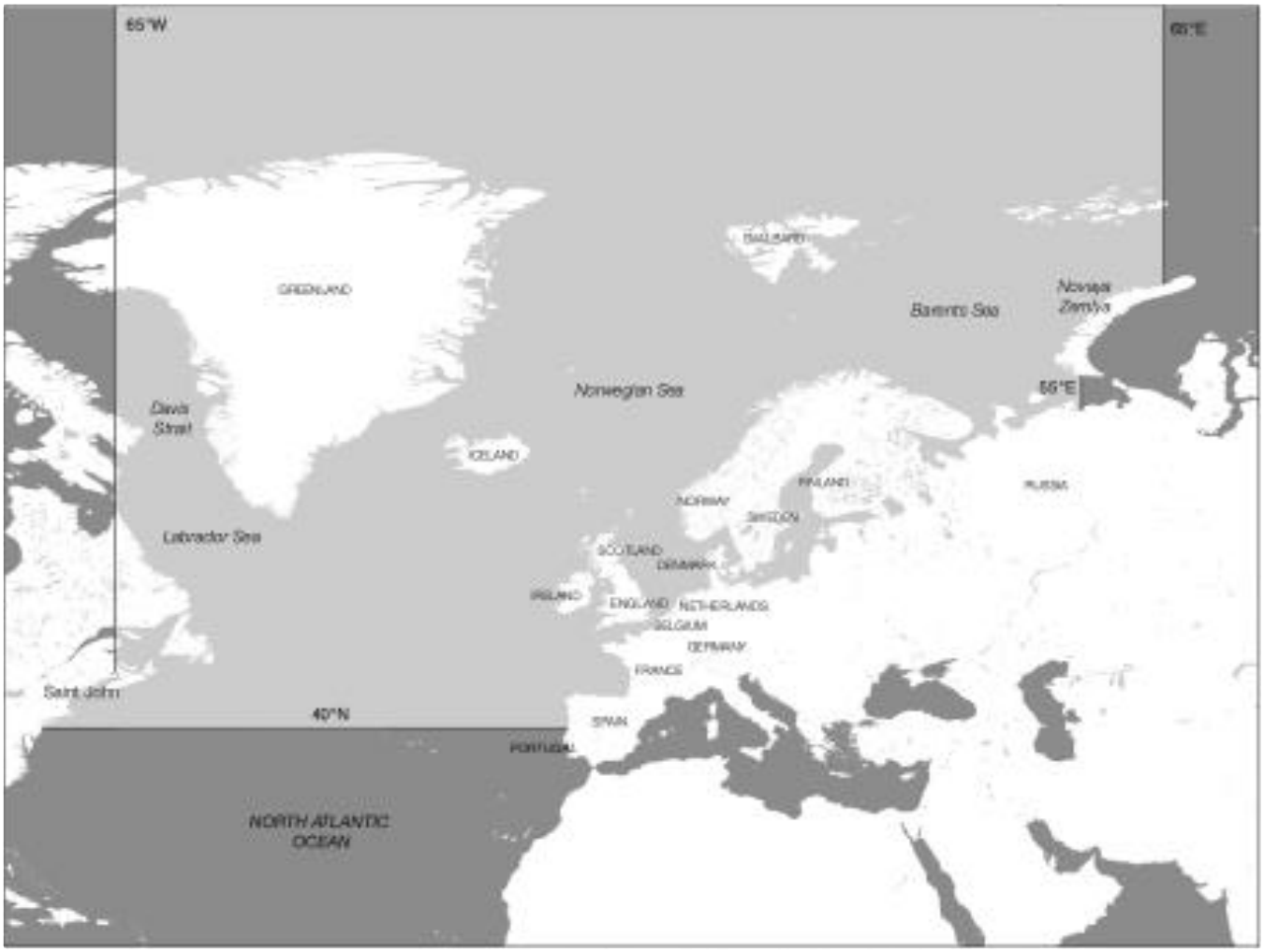
Farvatten söder om 40° nordlig bredd (karta 5).

Farvatten öster om 55° östlig längd söder om Novaja Semlja och 65° östlig längd norr om Novaja Semlja (karta 6).

Farvatten väster om 65° västlig längd norr om Saint John och 75° västlig längd söder om Saint John (karta 7).

Farvatten med öppen/spridd driviskoncentration (4/10 - 6/10) eller högre, enligt vid varje tid gällande iskarta utgiven av Det Norske Meteorologiske Institutt (DNMI).

§ 17-3. Fartområde för fiskefartyg – karta 5

§ 17-3. Fartområde för fiskefartyg - Östlig gräns – karta 6

§ 17-3. Fartområde för fiskefartyg - Västlig gräns – karta 7

cefor

The Nordic Association
of Marine Insurers

nordicplan.org